National Library
Bibliothèque Nationale
1981

LATVIJA AMERIKĀ

LATVIAN LANGUAGE NEWSPAPER
Published weekly by the
Latvija Amerika Publishing Limited
Business Offices: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4M 2E9, Canada. Editor-in-Chief **A. Kundrats**, 465-7902. USA Editorial Offices: New York, Editor **V. Irbe**, 4035 Rombouts Ave., Bronx, NY 10466; Chicago Editor **V. Jaunkalnietis**, 1305 Taylor Ave., Racine, Wis. 53403; California Editor **Karlis Kalejs**, 3822 Markridge Road, La Crescenta, CA 91214.

NR. 23 SESTDIENA, 1981. GADA 6. JŪNIJS 31. GADS

SATURDAY, JUNE 6, 1981

SECOND CLASS MAIL REGISTRATION NUMBER 2249 CENA 75 centu

Uzmanības degpunktā vidējie austrumi

ALEKSANDRA ĶEGUMNIEKA
SPECIĀLRAKSTS LATVIJAI AMERIKĀ

Šonedēļ lai patiesā līdzjutībā pieminam mūsu likteņbiedru poļu tautas sēras par zaudēto Polijas katoļu baznīcas galvu — kardināli Višinski. Šī izcilā poļu garīdznieka un patriota loma Polijas tautas vēstures grūtākās dienās vēl nav pilnīgi izvērtējama. Atzīmēsim, ka tauta savos sirds dziļumos viņu uzskatīja par savu morālo un faktisko Polijas valdnieku. Kardināļa Višinska dzīves pēdējos gados kristietība katoļu baznīcas ietvaros varēja atskatīties uz vēsturisku tūkstošgadu eksistences periodu. Baltās un nebaltās dienās baznīca vienmēr bijusi kopā ar poļu tautu. Daudziem nebūs zināms, ka 17. un 18. gadu simtenī tur radās tradicija, kuŗas ietvaros periodā starp viena karaļa nāvi un nākošā karaļa stāšanos amatā katoļu baznīcas galva simboliski izpildīja pārejas laikā monarcha funkcijas. Paturot to prātā, atzīmēsim, ka poļu tauta nekad nav akceptējusi Maskavas ar varu uzspiesto režīmu, un tādēļ, atceroties gadsimtu vecās tradicijas, uzskatīja arī pēdējos trīsdesmit divus gadus par pārejas periodu, kuŗā tukšumu starp divām likumīgām valdībām vēsturiskā sūtībā aizpildīja kardināļa Višinska personība.

Ar kardināļa Višinska aiziešanu Polijas klusā tautas sacelšanās pret Kremļa uzspiesto komūnistisko režīmu nebūt nenoslāps. Višinskis zināja, cik tālu iet, kad apstāties, kad nogaidīt un kad pāriet uzbrukumā. Viņa prāgmatiskā pieeja stiprināja katoļu baznīcu un cēla poļu tautas apņemšanos pretestībai, bet tajā pašā laikā kardinā', Višinskis izsķirīgā konfrontācijā vienmēr paturēja ac Kremļa reālos un varbūt liktenīgos dus poļu tautas tālākai tencei.

Nav šaubu, ka Vatikāns Višinska pēcteča izraudzīšanā pieies ar vislielāko apdomību, vēl jo vairāk tādēļ, ka tagadējam pāvestam par komūnismu nav nekādu aplamu ilūziju.

Vai bija sagadīšanās, ka dažas dienas pirms kardināļa bērēm Polijas galvaspilsētā ieradās Pad. savienības maršals Kuļikovs — Varšavas militārā pakta augstākais komandieris. Protams, ka Brežņevs Kuļikovu nebija sūtījis pārstāvēt Sarkanās imperijas politbiroju

(Nobeigums 20. lp.)

TLTA sestdienas ģimnazijas 25 g. izlaiduma aktā Arvīds Tīģeris nodeva skolas karogu Rolandam Ezeram.
Foto J. Liģers.

T. Sīlis

Novēršas no sakaru aizstāvjiem

AMERIKAS LATVIEŠU APVIENĪBAS KONGRESS KULUĀROS

Par ALA kongresu, kas šogad risinājās maija pirmajās trijās dienās Kalifornijā Losandželosas pilsētā, mūsu ,,lielā prese'' ir jau plaši rakstījusi. Lasītājiem rodas iespaids, ka kongress, kā parasti, ieslīdējis administratīvā rutīnā, bijis bez krāsainības — bez dzīvākas domu izmaiņas un jaunām idejām. Par kongresa vēlēšanām ir gan piezīmēts, ka amatpersonu ievēlēšanā lielāko balsu skaitu saņēmuši kandidāti, kas uz amatiem kandidējuši pirmo reizi. Šo parādību varot zināmā mērā uzskatīt par neuzticības izteikšanu vai neapmierinātību ar agrākiem darbiniekiem. Kongresā kritika tomēr par agrākiem darbiniekiem nav atklāti izpaudusies, un nav nākts arī ar nekādām jaunām idejām un plāniem. Esot radies iespaids, ka kongresā notiek cīņa tikai par amatiem, un arī gaidītās uzskatu skaidrības vietā pāri palikusi kaut kāda miglainība.

Kongresa kuluāros norisinājās nacionālpolītisko uzskatu sadursme ar tiem uzskatiem, ko pauž ,,kultūrsakarnieki'', ietekmēti no ,,Rīgas sakaru komitejas'' funkcionāriem. Šī uzskatu sadursme bija tā nobriedusi, ka kongresa kuluāros it kā pats no sevis sāka veidoties nacionālpolītiskais nogrupējums un ieņemt noteiktu nostāju. Tā nebija cīnīšanās tikai par amatiem, bet par politisku pagriezienu visā ALA darbībā. Nacionālpolītiskam nogrupējumam nebija un arī vēlāk neizveidojās neviens noteikts vadītājs, turpretī radikālo intellektuāļu nogrupējums par savu vadītāju un autoritāti uzskatīja Uldi Gravu. Es šajos kuluāru strāvojumos tiku ierauts pēkšņi tikai kongresa rītā. Neko nezināju par kongresa priekšvakarā ,,kokteiļu partijā'' un ,,istabu apspriedēs'' runāto, spriesto un ,,nolemto''. Ierados tikai īsi pirms kongresa sākuma, un mani sagaidīja ar jautājumu — kur bijāt vakar vakarā? Meklējām kā ar uguni, jo ir jāpanāk, lai Uldi Gravu neievēl par kongresa vadītāju. Ja viņš tiks pie vadības, tad bīdīs uz augšu radikālo Ģirtu Zeidenbergu un ALA valdē nākšot tikai sakaru atbalstītāji. Mani informēja, ka arī ALA priekšsēdis esot pret Uldi Gravu kā kongresa vadītāju, tāpat ,,plaisas'' esot valdes locekļu vidū, kas dodot cerības, ka sakaru aizstāvjus izdosies nobremzēt, jo arī daļa ALA valdes locekļu balsošot par Alfonsu Reinu kā kongresa vadītāju.

Tā radās sākums nacionālpolītiskam nogrupējumam ar saukli — nelaist noteicošos amatos dedzīgos kultūrsakaru atzinējus. Sauklis paspēja pirms kongresa sākuma vēl izplatīties un, vēlot kongresa vadītāju, deva pirmo rezultātu — A. Reinu ievēlēja par kongresa vadītāju ar 58 balsīm, bet pretkandidāts U. Grava saņēma piecas balsis mazāk. Pēc tam steidzīgi radās otrs sauklis — balsot par U. Gravu kā kongresa vicepriekšsēdi, lai viņu tādā veidā izolētu no delegātiem, nosēdinot pa visu kongresa laiku pie prezidija galda ,,rātnai sēdēšanai'', jo bija zināms, ka vicepriekšsēži pie kongresa vadības netiks.

(noslēgums no 16. lp.)

Baltiešu Federācija

aicina ikvienu piedalīties
14. jūnijā aizvesto piemiņas
dievkalpojumā
ceturtdien, 11. jūnijā, plkst. 19.30.
St. Michael's katedrālē
(pie Shuter un Bond ielu krustojuma).

Galvenais runātājs māc. K. Pugevicius no Ņujorkas.

LATVIJA AMERIKĀ

SESTDIENA, 1981. GADA 6. JŪNIJS 23. NR.

Latviešu nedēļas laikraksts, iznāk sestdienās. Izdevējs — **Latvija Amerikā Publishing Ltd.** Valdē — P. Ratnieks, Alb. Šterns, J. Grodnis. **Laikraksta atbildīgais redaktors** — A. Kundrats. **Redakcija:** 125 Broadview Ave., Toronto, Ont., Canada M4M 2E9, tālr. 465-7902. Nujorkas redakcijas vadītājs: V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx, N. Y. 10466, U.S.A. **Tālr. 1-212-994-7917. — Čikagas redakcijas vad.** V. Jaunkalnietis, **1805 Taylor Ave., Racine, Wis. 53403. Redaktors Austrālijā** Ed. Šmugajs, 28 Taffs Ave., Lugarno, NSW 2210, Australia.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos materiālus neuzglabā, bet pēc vēlēšanās sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personiskais uzskats un ne katrā gadījumā atbilst red. viedoklim.

Abonēšanas maksa Kanadā un ASV: par vienu gadu — 35 dol., 6 mēnešiem — 18. dol., 3. mēnešiem — 9 dol. Atsevišķa numura cena 75 centi.

Sludinājumu maksa sludinājuma daļā $4.00, tekstā $6.00, **pirmajā vai pēdējā lp.** $10.00 **par 1 collas telpu. Sarīkojumu kalendārā** $1 **par rindiņu, atkārtojot atlaide.**

Laikraksta abonēšana un sludinājumi — tālrunis 466-1514.

Inflācija apdraud pat nevainīgu papīpāšanu. Dadža zīm. LA.

Aleksandrs Zaube

Uz pareiza ceļa

Nesen notikušajās Daugavas Vanagu delegātu sapulcēs Kanadā un ASV bijis daudz rosinošu lēmumu un atzinumu. Daudz svarīgu lēmumu arī par naudas piešķīrumiem mūsu nacionālpolitiskam darbam, tāpat jaunatnes latviskās izglītības veicināšanai. Ideoloģiskā nozarē DV darbības noteikumu 2. pants nosaka kopt un uzturēt varoņu garu, nacionālu vienību un morālu stāju, stiprināt ticību Latvijas atjaunošanai, cilvēku tiesībām un brīvībai, cīnīties par mūsu tēvzemes atbrīvošanu, sadarboties ar visām pārējām organizācijām, kas cīnās par šiem mērķiem. Par DV biedriem nevar būt komūnistu partijas un citu partiju biedri, kuŗu ideoloģija un mērķi balstās uz Marksa un Ļenina doktrīnu ideoloģiju.

DV organizācijas biedriem un delegātiem ALA kongresā jāatceras, ka DV ir bezkompromisa cīņā ar komūnistu varu, kas okupējusi Latviju un apspiež mūsu tautu. Par čekas organizēto „Kultūras sakaru komitejas" aktīvitāti jāievēro DV CV pieņemtā rezolūcija: visi kultūras, mākslas un cita veida sarīkojumi, kuŗus izkārto kāda organizācija ar okupētās Latvijas Kultūras sakaru komiteju vai citu Maskavas kontrolētu iestādi, uzskatāmi par pakalpojumu apspiedējiem.

Kultūras nozarē jāatbalsta latviskā izglītība lokālās un vasaras skolās. Debatēs par šo jautājumu atskanējušas balsis, ka, piešķiŗot līdzekļus izglītībai, jāraugās, kas strādā jaunatnes audzināšanas darbā. Iepriekšējā gadā tieši no Latvijas apciemojuma 2 x 2 nometnē ieradusies kāda persona par lektoru, kaut, piešķiŗot līdzekļus, ASV DV valde pievienojusi rakstu, prasot, vai audzināšana notiks latviskā garā. Saņemta arī apstiprinoša atbilde ar piezīmi, ka lektoru skaits papildināts pēdējā brīdī.

Plašas debates bijušas par CV apkārtrakstu, kas arī saprotams, jo tanī izcelta sociāldemokratu darbība, līdzīgi DV. Tāpat neapmierinātība izteikta par Sanfrancisko Mazo teātri, kas viesojies okupētajā Latvijā. Delegāti kritizējuši E. Dunsdorfa sarakstīto vēstures grāmatu, kas satura un stila ziņā neatbilstot patiesajiem apstākļiem. Taisnība, šai ziņā daļa mūsu jauno un veco vēsturnieku daudz grēko, it sevišķi vēršoties pret mūsu valsts labākajiem gadiem.

LNAK priekšsēdis T. Kronbergs savā apsveikumā teicis, ka mūsu vienotā nacionālā ideja sākusi pārāk atšķaidīties ar internacionālām idejām. Vienīgā ideja mums drīkst būt latviešu tautas brīvība uz nacionālas bazes un neatkarīga demokratiska Latvijas valsts. Viņš arī nosodījis t.s. kultūrsakarus ar okupēto Latviju, viesmīlīgi uzņemot sakarniekus un apmeklējot viņu sarīkojumus. Vai Kronbergam nav taisnība? Viņš ir viens no mūsu vadošo organizāciju pārstāvjiem ar stingru nacionālo stāju un bezkompromisa cīnītājs pret mūsu apspiedējiem un to atbalstītājiem. Viņš arī pateica, ka trimdas sākuma gados mēs bijām izteikti nacionāli latvieši, jo tad nebija dažādu pakāpju kultūras sakaru. Ir ļoti bēdīgi, ka mēs, DV, sākam sevi salīdzināt ar sociāldemokratiem, mēs cīnāmies pret krieviem, komūnisti un čekisti vairs nav bīstami, mēs spītīgi neticam mūsu cīnītājiem, kas brīvībā izkļuvuši, bet pieņemam, ka ar čekas sūtītiem kalpiem iespējams sadzīvot.

(noslēgums 20. lp.)

Lasītāju Vēstules

PĀRDOMAS PAR JAUNATNI

No paaudzes uz paaudzi cilvēks ir gājis pretī augstākai attīstībai. Progresa virziens ir bijis visu to vērtību izkopšana, kas viņu no pūļa pacēl sociāla individa stāvoklī. Tas aptver kā materiālās eksistences uzlabošanos, tā arī cilvēka garīgās pasaules augšanu.

Ieklausoties šīsdienas sociālajā pulsā, liekas, ka gadu tūkstošiem augušas vērtības un ideāli nav vairs ne vērtības ne ideāli. Dzīves rats sāk it kā griezties atpakaļ uz izejas stāvokli — uz primitīvismu. Cilvēks slīd atpakaļ saimnieciskā un politiska objekta stāvoklī un paliek par aklu instrumentu demagogu un manipulātoru rokās. Kā raksturīgākā laikmeta iezīme jāmin cilvēka garīgā paseklināšanās. Novērsušies no mūžības, Dieva vietā tie iecel cilvēku pašu kā augstāko autoritāti un likumu devēju. To visspilgtāk izteic Kārļa Marksa mācība. Marksisms tāpēc ir tīras varas ideoloģija, un imperiālisms ir tā ekspansīvās varas izpausme.

Mūslaiku jaunatne grib dzīvot autentisku dzīvi. Neautentiski dzīvot nozīmē peldēt līdz apkārtnei, prefabricētiem uzskatiem, modei. Tā ir nepersoniska dzīve, pretēji autentiskai, kas ir aktīva un veidotāja. Tāds cilvēks prasa: kas es esmu? — Kur ir ceļš uz taisnību? — Kas ir manas dzīves mērķis? Šos jautājumus nevar ne ignorēt, nedz noniecināt kā pievēršanos tumsonībai, kā to komūnisti dara, jo viņi tic tikai šīs pasaules dzīvei. Komūnisti kvalificē cilvēku kā materiālā eksistencē un materiālā finālitātē eksistējošu dzīvu būti, kuŗa savā liktenī dalās ar pārējiem dzīvniekiem. Cilvēkam, kuŗa dzīve saistās vienīgi ar materiālo pasauli, nevar būt citu tikumu un morāles kā vienīgi tie, kuŗus rada viņa paša ego, t.i. viņa paša iegribu, instinktu un vajadzību normas, kas, protams, piemērojas ikreizējiem apstākļiem. Kā Ļenins to zīmīgi formulē: morālisks ir viss, kas kalpo komūnistu revolūcijai.

Jaunatne meklē atbildi uz šiem un daudz citiem jautājumiem, bet rietumu pasaule pati ir jo smagi sapinusies materiālisma tīklos. Tieši vecā paaudze izmanto jauniešu iejūsmu, lētticību un piedzīvojumu trūkumu, lai iepotētu tai savas indes un korupciju kā garīgajā, tā fiziskajā nozīmē. Nav jābrīnās, ka jaunatne dažkārt novēršas no vecajiem, kuŗi paši zaudējuši ideālus. Uzturēt ideālismu mūsu jaunatnē ir trimdas (un dzimtenes) lielākais uzdevums.

Paaudžu plaisa pastāv ne vien trimdā, bet arī dzimtenē. Patiesībā tā ir tikpat veca kā cilvēce. Paaudžu plaisa Pad. savienībā ir nesamērojami dziļāka nekā mūsu pusē. Tai ir dziļas saknes ilggadējā personiskā pieredzē, ko nevar izdzēst nekāda propaganda.

Ja mēs dažkārt runājam par trimdas jaunatnes atsvešināšanos, tad pēc maniem novērojumiem tā nav būtiska plaisa, bet drīzāk asimilācijas produkts. Pašos pamatos mēs esam viena ģimene ar kopīgiem ideāliem: brīvu tautu neatkarīgajā Latvijā.

Dr. A. Melliņš

PĀRMAIŅAS BŪTU VĒLAMAS

J. Dimants sr. LA 11. aprīļa numurā savā rakstā jautā — kas būs nākošais? Runājot par šī gada PBLA valdes priekšsēža un viņa vietnieka vēlēšanām, viņš izsakās, ka esot dzirdēts, ka līdzšinējais PBLA valdes priekšsēdis Dr. I. Spilners it kā vairs nekandidēšot. PBLA valdes priekšsēža amatam tiekot minēti māc. Dr. V. Klīve, Dr. O. Pavlovskis, un Dr. L. Lukss no Kanadas. Visi minētie kandidāti ir spējīgi un atzīstami sabiedriski darbinieki. Pilnīgi pievienojos J. Dimanta izteiktai domai, ka pārmaiņas būtu pat nepieciešamas aiz tā iemesla vien, ka par līdzšinējo PBLA priekšsēdi ir izskanējis daudz neapmierinātas balsis un tieši pēdējā laikā no Kanadas. Jāpievienojas J. Dimantam arī tanī ziņā, ka Kanadas latvieši tiešām ir aktīvi un atzīstami ar labām idejām. Un ja viņš minējis šim augstajam atbildīgajam amatam par kandidātu Dr. L. Luksu, pret to man nav iebildumu, es no savas puses ieteicu LNAK valdes priekšsēdi T. Kronbergu, kas ir savas spējas pierādījis, ilgus gadus būdams LNAK valdes priekšsēdis, tāpat darbojies un vadījis citus sabiedriskus pasākumus un pienākumus. Viņš arī ir bezkompromisa cīnītājs pret kultūras sakariem un mūsu tautas apspiedējiem. T. Kronbergs ir pelnījis tautas balsi.

A.Z. Čikagā

Latviešu Dāvids

EDMUNDS ZIRNĪTIS. ANDREJS EGLĪTIS. TEIKSMA. VAIDAVA 1980.

Edmunds Zirnītis, kas ar lielu rūpību izsekojis Andreja Eglīša dzīves ceļiem, viņa literāram un nacionālpolītiskam darbam, savu pāri par 500 lappušu grāmatu dēvē par teiksmu. Patiesi, Andreja Eglīša tēls te mūsu acu priekšā izaug un tēlojas teiksmīgā lielumā. Tam nerunā pretim cits nodēvējums, kas piešķirts dzejniekam un kaŗavīram — mūsu dienu Dāvids. To vārdu laikam kaldinājis Jānis Rudzītis, nesen mirušais latviešu literātūrkritikas meistars (200. lp.), un 295. lp. to atkal dzirdam teologa mutē, prāv. Arnoldam Grosbacham izsakoties Eglīša apmeklējuma gadījumā Austrālijā: ,,Viņš ir paša Dieva svaidīts kā savas tautas pravietis, kas kā dzejnieks un cīnītājs pamodina cilvēkā labos spēkus un rāda Dieva lielos nodomus mazajā latviešu tautā.''

Izlasot grāmatu, patiešām gribas teikt: Eglītis ar savas tautas nastu ir uzkāpis augstā kalnā, nesdams to pie Dieva kājām. Tā Mozus kāpa Sinajā, cīnīdamies par savas tautas dvēseli. Tā nu ir ļoti bailīga lieta, jo kas ir cilvēks Dieva priekšā? Kas ir cienīgs kāpt pie svētā Dieva un runāt ar Viņu? Mēs visi esam netīrām lūpām, un grēks tveŗas mums klāt kā lipīgi sārņi. Jesaja to ir pateicis vienreiz par visām reizēm: ,,Bēdas man, jo es esmu nāvei lemts! Es esmu cilvēks ar nešķīstām lūpām un dzīvoju tautas vidū, kam nešķīstas lūpas, un tagad nu es redzēju ar savām acīm Ķēniņu, to Kungu Cebaotu!'' (6,5).

Bet varbūt tas ir dzejnieka liktenis — un īpaši tādā laikā kā šajā — ka viņš var runāt uguns mēļu vārdus, vienīgi uzskatīdams savu Dievu un no Tā saņemdams savu uzdevumu. Tikai 22 gadus vecs, Eglītis laiž klajā savu pirmo dzejoļu krājumu, kas nodēvēts: ,,Kristus un mīla''. Ļoti neparasts, par mulsinošs un pārprotams nosaukums, ko var izskaidrot tikai tā, ka ,,reliģiozitāte ir Andreja Eglīša liriskā talanta galvenā ierosinātāja (Zirnītis 99. lp.). Vēl kaut kas raksturīgs: viņš nekad nav šķīries no bībeles, ne agrāk, ne tagad; bībele pavada viņu visur, arī vairāk nekā 30 dienu gaŗajā jūras ceļojumā uz Austrāliju; izkāpjot vietumis pa ceļam svešās malās krastā, rokā viņam — bībele un pase (280).

Dzejniekam ir jābūt ,,sava laika pilnam'', kā pats viņš dzied (skat. 1., 120. lp.). Tiem, kas visu tūdaļ nepārprot, gribētos uzsaukt: dzejnieks un cīnītājs ir pilns ar Dievu. Viņa Dieva izjūta ir tik intensīva: kas viņam ir uz sirds, ar to viņš iet pie Dieva, viņš apellē, viņš lūdz, sauc, neatkāpjas. ,,Latvju tautas liktenis — ‚Bēdas kā Dieva akmens' '' — pavada Eglīti, dzejnieks ar tām identificējas (323). Liekas pat, dzejnieks ir cīnījies ar savu Dievu; tā savā laikā ir cīnījušies Jēkabs, tā Ījabs, tā mūsu Luters un dažs labs vēl, kam Dievs ir bijis viss — pirmais un pēdējais. Tas, ko Eglītis ir uzrakstījis savas tautas bēdu dēļ, ir vairāk nekā cilvēks spēj, tādu cīņas un lūgšanas iedvesmas varenību var sasniegt tikai retie izredzētie. Andrejs Eglītis nereti ir salīdzināts ar Raini, pieminot, ka Rainis kādreiz mūs sagatavojis tautas un valsts brīvībai un tagad — ar jaunu spēku un drosmi — mūsu laikā šis brīvības sauciens ielikts Eglīša mutē. Bet tas ir grūti pieņemams izteikums vai salīdzinājums: Rainis, lai cik liels, ir nabags Eglīša priekšā, jo viņam trūkst Eglīša reliģiozitātes. Eglītis ir pavisam vienreizīga parādība! Varētu jau gudri spriest par reliģisko momentu dažā Raiņa darbā, bet pareizāk tad būs runāt par Raiņa metafiziku vai viņa filozofisko uzskatu izraisīšanos. Bet ar filozofiju nevar aizstāt pieķeršanos un ticību Dievam, un Dievs, nevis filozofu uzskati un spekulācijas, ir Andreja Eglīša eksistenciālais pamats. Mūsu Andrejs Eglītis ir tas, kas viņš ir, tikai caur Dievu. Citādi mēs šo dzejnieka un cīnītāja fainomenu nevaram izskaidrot. Un tā, un tikai tā, Andrejs Eglītis ir kļuvis it kā par mūsu tautas dvēseli un sirdsapziņu šajā laikā, kam nav cita līdzīga laika. Gribētos iedomāties: ja no mūsu dienām un no mums pašiem un mūsu darbiem nepaliktu nekas cits pāri kā tikai Eglīša dzeja, tad mūsu pēcnācēji arī pēc tās varētu spriest par mums un šo laikmetu. Varbūt tādi dzejnieki dzimst tikai ārkārtīgu pārbaudījumu laikā un reizi pa simt gadiem. Bet tad tā ir Dieva žēlastība, lielākoties — nepelnīta. Jo tautas lielais vairums saviem lielajiem laikmeta tulkiem netiek līdz, viņi paliek vieni kā ,,zvana dziesma posta laikā'' (apzīmējums A. E. dzejai 272 lp.). Lai Dievs dod, ka mūsu dzejniekam tas nav jāpiedzīvo. Arī mūsu tautai, kuŗas būt vai nebūt neatkarājas tikai no pasaules varām un nevarām. Par tām lielāks ir Mūžīgais Dievs, pie kuŗa nāk Andrejs Eglītis savās dziesmās un lūgšanās. Viņš tic: no ,,Lielā soģa taisnās tiesas'' (245) reiz neizbēgs neviens — ne atsevišķai cilvēks, ne tautas, nedz pasaules varenie, kas cilvēkus un nācijas mīda kājām.

Šīs grāmatas bagātība — varam arī teikt: Andreja Eglīša ģenija bagātība — nepadodas nekādai aprakstīšanai, tā uzvanda simtiem domu un izjūtu; kas lai uzdrīkstas dažās slejās kaut vai tikai mēģināt skicēt dzejnieka un cīnītāja garīgo seju un gaitas. Droši jāteic, ka grāmata būtu jālasa visiem, kas vēl latviski mīl un prot lasīt, kam viņu ,,gara barība'' nav noslīdējusi līdz nožēlojamam, seklam televīzijas programmu līmenim. Tā būtu jāliek mūsu jaunatnes rokās un pa nodaļai — skolotāju saprātīgā vadībā un ar viņu paskaidrojumiem — obligāti jālasa mūsu skolās. Tā nekādā ziņā nav viegla lasāmviela, varbūt arī ne bez zināmām kontroversēm, bet mūsu vēl neizkusušā, atlikušā pulka vai pulciņa dzīvības intereses neatļauj to neievērot. Dzejnieka — ,,mūsu Dāvida'' — cīņas un lūgšanas vārdiem ir jāatbalsojas tūkstoškārtīgās atbalsīs visur, kur vēl latviski domā, jūt un runā! Tā ir katra latvieša lieta! Tas ledus gabaliņš, uz kuŗa mēs jūrā peldam, ir sarāvies gaužām mazs. Šodien mēs vēl esam, rīt varbūt vairs nebūsim, ja necīnīsimies! Vienaldzīgs, truls latvietis ir miris latvietis; vienaldzīgs, remdens kristietis ir miris kristietis. Eglītim bez Dieva nav tautas (184). ,,Līdz savam Dievam ciešanās tev, latvju tauta, jāpaceļas!'' (177).

Lielajā darbā ir nācies pamanīt dažas kļūdas, kas, protams, nevar mazināt vērtīgās grāmatas nozīmi. 7. lappusē citētajā Jāņa Ezeriņa dzejolī no cikla ,,Dieva laukos'' gan ,,Ceļ zaļu vilni'' vietā būs jālasa ,,Ceļ zaļu valni'', uz ko norāda arī atskaņu saskaņa tādā gadījumā. 11. lappusē Eglīša paša dzejolī rinda ,,Kur tur to ņēmi?'' pēdējā pantā laikam pareizi skanēs: ,,Kur tu to ņēmi?'' Tāds dāņu rakstnieks ,,Kirkengards'' (382) gan nekur nav ne dzirdēts, nedz manīts, laikam te būs domāts tas pats vecais, pazīstamais — kā mums ieviesies izrunāt — Sorens Kjerkegors (Kierkegaard, 1813—1855), dāņu filozofs un sava laikmeta kritiķis, kas mūsu laikā atkal kļuvis daudz lasīts un pārspriests. Citāts pēc viņa izklausās, bet kas lai to sameklē Kjerkegora daudzajās grāmatās un rakstos! Un tad, acīm redzot, vārsmas savā laikā uzrakstot, misējies būs arī mūsu dzejniekam, kad viņš 283. lp. citētajā dzejolī teic, ka Israēls sausām kājām pārgājis ,,rīta krēslā mutuļojošo'' Nāves jūru — tā gan būs bijusi Sarkanā jūra ar Suecas līci, kam tajā laikā varēja būt cita tece (2. Moz. gr. 14. nod.). Beidzot, varētu arī nepievienoties Edmundam Zirnītim, kad viņš raksta, ka bibliografiju par Andreja Eglīša dzejoļiem, kas publicēti laikrakstos, žurnālos un dažādos biļetēnos, nav bijis nozīmes uzņemt grāmatā (508). Tas, zināms, prasītu klāt vēl lielu, arī grūti veicamu, darbu un vēl vairāk paplašinātu grāmatas apmēru, arī visus lasītājus tas nevarētu interesēt. Taču Andreja Eglīša pētniekiem — un cienītājiem — tāda prasība rodas. Bet neatkarīgi arī no tā mēs esam ieguvuši grāmatu, kam vajadzētu atrasties katrā latviešu grāmatu plauktā, jo līdz ar Andreju Eglīti mēs esam ieausti vienā — sarkanbaltisarkanajā karogā!

Paldies Edmundam Zirnītim, kas veicis milzu darbu — labā latviešu valodā. Simpatisku grāmatas apvāka zīmējumu ar savu erudīto varēšanu devis mākslinieks Ansis Bērziņš. Un paldies visādā ziņā apgādam par tā uzdrīkstēšanos. Šādai grāmatai līdzinieki katru dienu, pat katru gadu, nerodas un nedzimst. Tā ir katrā ziņā notikums!

J. V. Strautnieks
,,Ceļa biedrs''

Artura Langmaņa grafika — Vecrīga.

Ž. Zentiņš

Jauno mākslinieku koncerts Kanadas latviešu dziesmu svētkos

Skani, dziesma, droša, brīva,
Dziesmā ceļas tauta brīva.

Jauno mākslinieku koncerts 7. latviešu dziesmu svētkos Kanadā notiks ceturtdien, 1981. gada 2. jūlijā, plkst. 18.00 Royal York koncertu zālē.

Jauno mākslinieku koncerti arvien saistījuši latviešu koncertu apmeklētājus. Ja vēl nesen mēs dzirdējām šajos koncertos pa lielākai daļai jaunos mūziķus, kas bija tikko uzsākuši studijas ASV un Kanadas konservātorijas un universitāšu mūzikas fakultātēs, tad tagad jauno mākslinieku koncertos piedalās mūziķi ar nopietnu mūzikālu izglītību, kas kļuvuši vairāk vai mazāk pazīstami ne tikai latviešu, bet arī amerikāņu un kanadiešu koncertu apmeklētājiem.

Šogad dzirdēsim jauno mākslinieku koncertā 7 māksliniekus no ASV un Kanadas: Lalita Saliņa — flauta (Bostona), Olita Strazda — altvijole (Filadelfija), Margareta Upeniece — arpa (Toronto), Edgars Kalns — trompete (Detroita), Edgars Lindts klarnete un klavieres (Čikaga), Rita Strautiņa un Pēteris Zariņš — klavieres (Toronto). Koncertā vēl piedalīsies Daces Šmitas vadītais vokāli instrumentālais ansamblis (balsis, kokles, stabule, čello).

Pirmatskaņojumā dzirdēsim Tālivalža Ķeniņa Tautas deja un variācijas trompetei un klavierēm, dziesmu svētku rīcības komitejas pasūtināto Imanta Mežraupa Sonāta flautai un arpai un Guntara Geduļa 32. psalmu — vokālam ansamblim un koklēm. Programmā būs vēl Hendeļa, Šopēna, Špora, J. Vītola, A. Kalniņa, E. Melngaiļa, V. Dārziņa un A. Štromberga skaņdarbi.

Sarkano mandarīnu zemē

Voldemārs Nags

(Beigas.)

Apstaigājam laukus, zivju dīķus, sēņu audzēšanas mājas, cāļu aizgaldus, piena govju kūtis un cāļu mājas. Viss iekārtots priekšzīmīgi, kā jau paraugkomūnā, kuru rāda tūristiem. Lai nodarbinātu vairāk cilvēkus uz laukiem, kam pilsētās trūktu darba un dzīvokļu, komūnās iekārtoti pat rūpniecības uzņēmumi. Tie palīdz uzlabot komūnas strādnieku izpeļņu. Komūnās, kurām šādas rūpniecības nav, caurmēra ienākums ir daudz zemāks.

Apskatām mazu ķieģeļu cepli, stikla šķiedras fabriku, metāllu un koka apstrādāšanas darbnīcas. Te pie virpām un zāģiem lielākā daļa strādnieku ir jaunas sievietes. No [illegible] sapīšam bambusa [illegible] pin grozus un sietus.

Komūnas iedzīvotājiem ir savi klīniki un bērnu silītes, lielākie bērni iet bērnu dārzā vai skolā. Katrai brigādei ir savas telpas — sarkanais stūrītis, kur var noskatīties televīzijas programmas. Tur ir arī maza bibliotēka. Personiski televīzijas aparāti ir tikai dažām ģimenēm.

Komūnas iedzīvotāju mājas atrodas vienkopus ciemā. Galvenajā ielā redzam garu vitrīnu, kur aiz stikla salikti grupu un atsevišķu cilvēku attēli. Domājams, ka tie šādu godu izpelnījušies par sevišķiem nopelniem.

Sadalīti grupās, ejam viesu uzņemšanai nozīmētajās mājās. Māja, kurā ieejam, vēl nav pilnīgi nobeigta. Izrādās, ka tā ir ģimenes privātīpašums. Ģimenē 6 cilvēki, no tiem 4 strādā. Viņu kopējais ienākums pēc pārtikas izdevumu atskaitīšanas esot 1200 juaņu gadā. Līdz šim viņi visu iekrāto naudu ieguldījuši 2 māju būvē. Vienā dzīvo vecāki, blakus dēls ar ģimeni. Uz laukiem istabas būvē lielākas nekā pilsētā. Istabās vēl nav daudz mēbeļu, bet ir radio aparāts. Kad mājas būšot nobeigtas, tad atlikušo naudu noguldīšot bankā, kas maksā 3—4 proc. augļu gadā.

Braucot atpakaļ uz pilsētu, laukos vēl redzam atsevišķas mājas, kurām trūkst daudz kas no tā, ko redzējām komūnā. Tekošs ūdens un elektrība uz laukiem ir lukss; kanalizācija — vēl primitīvākā.

NO ŠANGHAJAS UZ PEKINGU

No Šanghajas uz Pekingu atkal lidojam. Pekingas jaunā lidosta vēl nav pilnīgi nobeigta.

Braucot uz pilsētu, redzam daudz ratu, ko velk mūļi vai zirgi. Ratos pēc vajadzības iejūgti 1 līdz 6 zirgi. Apkārtnē daudz augļu dārzu. Pekingā ir kontinentāls klimats ar aukstām ziemām un karstām vasarām. Mālainā zeme izkaltusi un vējš dzenā putekļus. Dažreiz te sauli aizklāj no vēja nestas Gobi tuksneša smiltis, kuras vētra nes pāri kalniem.

Pa ceļam apskatām vienu no vispazīstamākajām Ķīnas vēsturiskajām celtnēm, kuras attēls redzams daudzos tūrisma prospektos — Debesu templi. Katru gadu februārī, kad mainās ķīniešu kalendāra gads, keizars te ieradās, lai lūgtu debesis dot labu ražu. Rudenī keizars ieradās atkal, lai pateiktos. Templis, kas būvēts 1420. g., ir augsta apaļa koku konstrukcijas ēka, uzcelta bez sijām un spārēm, kā arī nelietojot naglas. Jumtu balsta 24 kolonnas, kuras savieno šķēršļi. Iekšpuse bagātīgi dekorēta. Tempļa kompleksā daudz marmora terašu un tiltu, kā arī vēl citas ēkas.

Ceļā uz viesnīcu braucam garām Pekingas industrijas izstādes ēkai. Tā ir krievu dāvana un celta pēc daudzkārt redzētā „kultūras pils" parauga. Pekingā īsti var redzēt, kādā nabadzībā vēl dzīvo liela daļa Ķīnas iedzīvotāju. Aiz koka sētām redzam vecas, pussagruvušas būdas. Pilsētā trūkst dzīvokļu, tādēļ straujā tempā ceļ jaunas dzīvokļu blokēkas. Daudzās vietās vienā pusē ielai vēl vecās būdas, bet otrā pusē — jauni 5 stāvu dzīvokļu nami. Mājām līdz 5 stāvu augstumam liftu nav. Jaunās ielas ir ļoti platas un izskatās kā bulvāri. Ielas vidusdaļa abos virzienos paredzēta automašīnām, malējās joslas — velosipedistiem. Joslas atdala koku vai krūmu apstādījumi. Koki sastādīti arī pie mājām. Jaunbūves izkaisītas visos pilsētas rajonos.

Mūsu viesnīca — Friendship Hotel atrodas Pekingas universitātes rajonā. To 1953. g. būvējuši krievi. Viesnīcai ir 5 ēkas, kas izvietotas parkā. Katram no mums ir istaba gulēšanai un tai blakus birojs ar rakstāmgaldu. Par abām telpām pāris krēslu un mazs galdiņš. Līdzīga veida krievu celtā viesnīcā agrāk iznāca apmesties Ulan Batorā, Mongolijā, tikai tur tā bija greznāka un ar labākām mēbelēm.

Pekingas vienīgā viesnīca ar pilnīgu gaisa dzesināšanu ir Peking Hotel, kas atrodas pilsētas centrā. 1913. g. franči te uzcēla 7 stāvu ēku, kam ķīnieši 1954. g. piebūvēja blakus otru, bet 1975. g. tām pievienoja 17 stāvu augsto austrumu spārnu. Viesnīcā tagad 900 istabas ar paklājiem un krāsu televiziju. Te pastāvīgi dzīvo arī apmēram trešā daļa no ASV vēstniecības personāla. Pārējās telpas gadiem uz priekšu noīrējuši ārzemju uzņēmumi un laikrakstu korespondenti. Ķīnieši jau iemācījušies no kapitālistiem pacelt cenas, tikai šajā gadījumā neprasītu pār-sniedz piedāvājumu. Istabas—biroja kombinācija maksā 100 dol. dienā, ēšana — 30 dol. Atlikušajās brīvajās istabās novieto oficiālās ārzemju delegācijas.

UZ LIELO ĶĪNAS MŪRI

Naktī uznāk spēcīgs lietus, kas vēl nav nostājis, kad no rīta braucam uz Ming dinastijas kapenēm un lielo Ķīnas mūri. Arī lietus laikā cilvēki nepārtrauc lauku darbus. Dažiem mugurā lietus mēteļi vai plastikas pārvalki, bet citi strādā salijuši kā ganiņi savās parastajās darba drēbēs. Tikai pa retam redz kādu lauksaimniecības mašīnu. Cilvēka darba spēku papildina ēzeļi, mūļi un zirgi. Ciemos katrai mājai apkārt augsta mūra sēta, kas palikusi no agrākā privāto saimniecību laika.

Kad piebraucam Ming dinastijas kapenēm, lietus ir pārstājis. Ming dinastijas laikā Ķīnas galvaspilsētu pārcēla uz Pekingu, un šīs dinastijas 13 keizari, kas valdīja laikā no 1403.—1644. gadam, 30 jūdzes ziemeļaustrumos no pilsētas uzcēla kapenes. Izbraucot cauri lieliem marmora vārtiem, sākas 3 jūdzes garais svētais ceļš, kam abās pusēs uzstādītas daudzas cilvēku un dzīvnieku akmens statujas. Tikai viena no apakšzemes kapenēm atvērta publikai. To atraka 1956. g. Kapenē apglabāts keizars ar 2 sievām. Vairāk nekā 3000 zelta, sudraba, dzēda, porcelāna un lakoti koka priekšmeti tagad izstādīti muzejā. Kad bijām kapeņu apskati beiguši, ieradās Argentīnas prezidents Ķīnas vicepremjēra pavadībā. Garā auto kolonna atgriezās no Ķīnas mūra apskates: pat prezidentu vizītes Ķīnā nav pilnīgas, bez mūra redzēšanas.

Braucam pa šauru un līkumotu ceļu augšup kalnos. Līdzās ceļam iet dzelzceļa līnija, kas savieno Pekingu ar Ulan Batoru Mongolijā un tālāk ar Sibirijas dzelzceļa tīklu. To kopīgi būvēja krievi un ķīnieši, nosaucot par „draudzības dzelzceļu". Dzelzceļš vēl darbojas, bet draudzība zudusi.

Pirms sasniedzam Ķīnas lielo mūri, tas jau pa gabalu redzams ceļa abās pusēs. Kā liela čūska mūris lokās pa kalnu virsotnēm. Mūra būve sākusies jau 700 g. pirms Kristus, kad atsevišķus valņus cēla feodālie prinči. Vēlāk keizari sāka tos savienot. Mūris tomēr nevarēja atturēt mongoļu iebrukumu, un mongoļi Ķīnā valdīja vairāk nekā 100 gadus. Lai tas neatkārtotos, Ming dinastija mūri vēlāk salaboja un pagarināja, lietojot vergu darba spēku. Mūra kopējais garums ir apmēram 3300 jūdžu, un to nobeidza 1500. gadā.

35 jūdzes ziemeļaustrumos no Pekingas valdība mūri tagad salabojusi un ierīkojusi tūristiem nepieciešamās labierīcības. No ielejas pa mūri uz augšu kalnā var doties divos virzienos. Izvēlos to, kura skatus parasti redz daudzajos uzņēmumos.

Mūris celts no akmens bluķiem. Tas caurmērā 22 pēdas augsts un augšpusē 18 pēdas plats. Platums bija nepieciešams, lai pa to varētu nogādāt materiālus tālākai būvei. Starp abām sienām vidus piepildīts ar zemi un nobruģēts akmeņiem. Ķīnas pusē no pelēkiem ķieģeļiem uzcelta 3 pēdas augsta mala, bet pret ziemeļiem tā ir 6 pēdas augsta ar robiem šaušanai uz ienaidnieku. Ik pa 600 pēdām ir 40 pēdu augsti divstāvu sargtorņi. Pa mūri patrulēja sargi un briesmu gadījumos izsauca bruņotos spēkus, iededzinot tornī uguni.

Kāpšana pa mūri uz augšu siltajā saulē nav viegla. Vietām slīpums tik liels, ka ierīkoti pakāpieni. Abās pusēs ķieģeļu sienas malai piestiprināta dzelzs caurule, kur pieturēties. Tā sevišķi noderīga lejā nākot, kad uz slīpā akmens klona arī kurpes ar rievu gumijas pazolēm nav drošas bremzes.

Slapjām mugurām beidzot sasniedzam sargtorni kalna virsotnē. Stāvas dzelzs trepes uzved otrajā stāvā. Ir ļoti skaists skats uz zaļiem kalniem un mūri, kas aizlokās pāri kalnu virsotnēm un aizām. Turpat lejā redzams mūra posms, kas sabrucis, un brīdinājuma uzraksts liedz tur nokāpt. Tālāk mūris tomēr atkal liekas esam labā stāvoklī. Daudzie ķīniešu apmeklētāji ķieģeļos ieskrāpējuši savus rakstus.

RAIBĀ NEDĒĻA

Kardinālis Višinskis izvadīts pēdējā gaitā.

KARDINĀLIM VIŠINSKIM AIZEJOT

Aizvadītajā nedēļā Polija zaudēja savu iemīļoto un cienīto izcilo personību — kardinālu Višinski. Polijas traģiskās vēstures lapās kardināļa Višinska vārds manuprāt apēno pat maršala Piļsudska un citu apbrīnojamu poļu patriotu personības.

Kardinālis Višinskis šķīrās no šīs dzīves 72 gadu vecumā pēc ilgas un grūtas slimības. Viņš iestājās katoļu baznīcas seminārā kā students 1920. gadā — gadā, kad piedzima viņa vēlākais audzēknis un tuvākais draugs Karols Vortjila — tagadējais pāvests Jānis Pauls II. Līdztekus teoloģijas studijām Višinskis ieguva doktora gradu arī sociālās zinībās, un tā varbūt izskaidrojama viņa apbrīnojamā un bezkompromisa iestāšanās par poļu tautas tiesībām. Viņš uzņēmās poļu katoļu baznīcas vadību laikā, kad Varšavā ar dzelzs dūri valdīja Maskavai paklausīgais pirmais poļu komūnistu partijas sekretārs Bolislavs Beiruts. Staļins bija uzdevis Beirutam salauzt katoļu baznīcas pasīvo pretestību komūnistu režīmam Polijā. Partija konfiscēja baznīcas īpašumus, vajāja priesterus un mūkus, un 1960. gadā Beiruts tiesā apsūdzēja Višinski par valsts un baznīcas attiecību nolīguma laušanu.

Maskava tomēr baidījās Višinski iemest cietumā un, citu izeju nevarēdama atrast, izšķīrās paturēt poļu baznīcas galvu mājas arestā. Tā trīs gadus kardinālis Višinskis bija no visas pasaules atgriezts cietumnieks. Tieši šajā laikā viņš rūpīgi apsvēra katoļu baznīcas tālāko konfrontāciju ar ienīsto komūnisma režīmu. Kad Beiruta valdība sabruka, viņa pēcnācējs Gomulka, lai rastu atbalstu tautā, meklēja katoļu baznīcas labvēlību. Višinskis piesardzības vietā tūlīt nelokāmi iestājās par katoļu baznīcas tiesību paplašināšanu, un tādējādi viņa prestižs visā tautā pacēlās neticami augstā līmenī. Viņš tautas acīs tapa par poļu nacionālās apziņas un poļu tautas pretestības simbolu.

Poļu strādnieku nemieri, Gomulkas nomainīšana ar Gireku un vēlāk ar Kaniu ir cieši saistīti ar kardināla Višinska apdomīgi vadīto baznīcas konfrontāciju ar komūnistu partiju. Pretēji tā laika Vatikāna „ostpolītikai", Višinskis jau 1978. gadā panāca vēsturisku izlīgumu ar Rietumvāciju. Nākamajā gadā viņš izkārtoja pāvesta Jāņa Paula Polijas apmeklējumu, kas izšķirīgi kulminēja poļu tautas nacionālo pašlepnumu. Višinskis stāvēja kūmās Solidāritātes arodbiedrību un citu poļu patriotu vienotā klusā revolūcijā, kas apstrīdēja Kremļa ar varu uzspiesto komūnistisko režīmu Polijā. Kardinālim Višinskim aizejot tieši tik svarīgā vēsturiskā brīdī, tagadējiem nacionālās Polijas laicīgās politikas nacionāliem aktīvistiem pietrūks drosmīgā, gudrā taktiķa kardināļa Višinska tālredzīgā skata un padoma.

SOCIĀLISTU INTERNACIONĀLES SŪTNIS

El Salvadorā Maskavas un Kubas atbalstītie komūnistu teroristi vēl joprojām mēģina gāzt prezidenta Duartes likumīgo valdību. Varbūt ka tieši prezidenta Rēgena un Heiga noteiktās jaunās politikas ietvaros komūnistu plāni nav īstenojušies. No nežēlīgā terrorisma tie nav atteikušies, bez žēlastības tiek apšauti nelaimīgi zemnieki tikai tādēļ, ka viņus uzskata par lojāliem Duartes valdībai. Aizvadītajā nedēļā šie paši teroristi nogalināja kādu augstu ārlietu ministrijas ierēdni. Šai uzbrukumā slepkavas nogalināja arī izraudzītā upura nelaimīgo māti. Šie fakti zināmi visai pasaulei, un tos nedrīkstētu ignorēt arī tā dēvētā Sociālistu internacionāle.

Patiesi jāapbrīno Sociālistu internacionāles aktīvitāte, kas, izraugot Kanadas sociālistu (NDP) līderi Brodbentu par savu īpašu emisāru, mēģina uzmesties par miera mākleriem, lai piespiestu El Salvadoras valdību atrast kompromisu ar komūnistu teroristiem.

Starptautiskās sociālistu aprindās gauži maz pazīstamais un ārpolitikā pilnīgi nepiedzīvojušais kanadiešu sociālists Brodbents savu tuvredzību apliecināja Kanadas parlamentā, kur pirms dažiem mēnešiem viņš histeriski sauca: „Rokas nost no El Salvadoras!" Šis demagoģiskais sauklis bija tēmēts nevienam citam kā jaunajam ASV prezidentam Ronaldam Rēgenam. Brodbenta „miera misiju" El Salvadoras valdība, tāpat kā Vašingtona, uzskata par pilnīgi neakceptējamu. Sociālistu internacionāle ar Brodbenta starpniecību neprasa neko vairāk kā pilsoniskās un militāro spēku atbalstītās valdības kapitulāciju, lai gala rezultātā El Salvadorā nodibinātos marksistu režīms. Atzīmēsim, ka komūnistu teroristi nemaz neslēpj savu apbrīnu Pad. savienības elkam Ļeņinam un citiem marksisma apustuļiem.

Atzīmēsim, ka pagājušā nedēļā Rēgens pieteica vairāku biljonu dolaru lielu saimnieciskās palīdzības plānu Centrālamerikai un citām Latīņu Amerikas valstīm. Viņš norādīja, ka amerikāņu palīdzību tomēr nevarēs saņemt zināmas valstis, kas eksistē uz amerikāņiem naidīgu spēku un interešu pamatiem. Rēgens norādījis, ka Kastro re-

Kastro režīms saņem no Kremļa 15 milj. dol. dienā.

žīms Kubā var pastāvēt tikai tādēļ, ka tiek saņemta žēlastības nauda no Pad. savienības, 15 milj. dolaru dienā. Lai saglābtu savu neveiksmīgo misiju, Sociālistu internacionāles miera emisārs Brodbents zīmīgā kārtā iegriezās tieši Kubā, kur Kastro viņu uzņēma atplestām rokām. Vai te būtu vajadzīgi vēl kādi komentāri?

VALDĪBAS KRIZE ITALIJĀ

Brīvmūrnieku ložas skandala rezultātā Italijas ministru prezidents Forlānī iesniedza savas valdības demisiju. Viņa valdība pie varas noturējās septiņus mēnešus, kas ir pietiekami ilgs laiks valstij, kur politiskas nestabilitātes dēļ valdības mainās biežāk nekā modes. Forlānī mēģina sastādīt jaunu valdību, bet tajā pašā laikā komūnistu partija grib darīt galu kristīgo demokratu vadošai lomai līdzšinējās koalicijās. Komūnisti jau tagad piedāvājuši sociālistiem un citām sīkām partijām savu atbalstu ar noteikumu, ja formējamās jaunās valdības vadībā nenāktu kristīgais demokrats, bet gan kāds sociālists. Protams, ka tādā gadījumā lielākā politiskā partija — kristīgie demokrati — tiktu nobīdīta opozicijas lomā. Vai komūnistu plāni piepildīsies, to rādīs tuvējās jaunā parlamenta vēlēšanas.

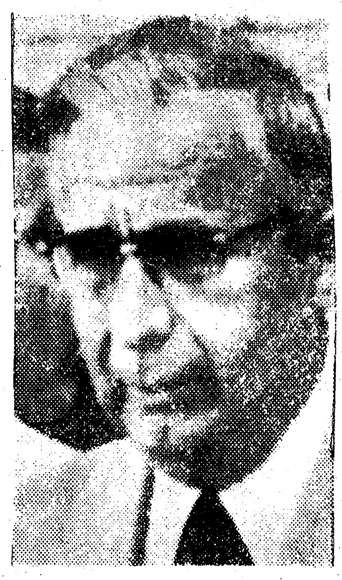

Brīvmūrnieku ložas pazudušais lielvezīrs Gelli.

Kā zināms, valdības krizi radīja atklājumi par lomu, kādu Italijas politiskā dzīvē spēlējusi slepenā brīvmūrnieku loža P-2. Atklātībā nāca Italijas Lielās Austrumu ložas apmēram 900 locekļu saraksts. Tajā figurēja vairāku pazīstamu politiķu un militāru aprindu personību vārdi. Ložas lielvezīrs Tuskanas rūpnieks Lučio Gelli pēkšņi pazuda. Viņam pārmeta, ka L-2 (propaganda 2) ložas slepenā sekcija esot bijusi valsts valstī. Visi brīvmūrnieku noslēpumi dienas gaismu droši vien nekad neieraudzīs, bet prese apgalvo, ka Gelli savā laikā esot bijis karsts Musolini atbalstītājs. Slepenās ložas mērķis, kā to apgalvo italiešu kreisā prese, esot bijis visiem līdzekļiem apkarot komūnistu partiju, lai tā nekad nenāktu pie varas Italijā. Šī pati prese raksta, ka 1979. gadā Brazilijā noticis starptautisko brīvmūrnieku kongress, kurā pārrunātas ASV prezidenta vēlēšanas. Italiju šajā slepenā sanāksmē pārstāvējis Gelli.

Šī nav pirmā reize, kad brīvmūrnieku pretinieki slepenām ložām piedēvē neticamas lietas. Diemžēl, mazais cilvēks brīnās un varbūt nodomā — nav dūmi bez uguns.

GRĀMATA **LATVIA** IR SAGATAVOŠANĀ

Poļu studenti Varšavā prasa politisko ieslodzīto atbrīvošanu.

Apcietināšanas Latvijā

No trim dažādiem avotiem saņemtas ziņas, ka Latvijā aprīļa sākumā notikušas apcietināšanas. Tās sākušās Rīgā, vēlāk pārsviedušās uz provinci. Viens ziņu avots runā par duci apcietināto, kāds cits min vairāk nekā 20, bet liekas, ka apcietināto intelliģences pārstāvju skaits ir krietni lielāks. Atklātībā zināmie apvainošanas iemesli parasti ir mazsvarīgi, bet var secināt, ka apcietināšanām dziļāki iemesli.

Viens no šiem apcietinātiem ir 58 gadus vecais darba invalids Alfreds Zariņš. Par viņa apcietināšanu pirmās ziņas saņemtas 14. aprīlī. Var pieņemt, ka viņš apcietināts dažas dienas pirms šī datuma savā dzīvoklī Omskas ielā 5-17, Alūksnē. Pēc tam viņš tūlīt pārvests uz Rīgu, kur vēl 11. maijā bijis polītiskās policijas (čekas) apcietinājumā, domājams, vēl izmeklēšanā.

Pēc Zariņa apcietināšanas izkratīts viņa dzīvoklis. Tur atrasti amerikāņu dolari, dažas rietumos iespiestas latviešu grāmatas ar vēsturisku saturu, dažas trimdas latviešu sarīkojumu programmas, grāmatas vācu un angļu valodā un citi ikdienas cilvēkam maznozīmīgi sīkumi.

Viņš apcietināts par polītisku pretvalstisku darbību, kaut īstos apstākļus un iemeslus neizpauž. Zariņu apvaino par neatļautas literātūras pieturēšanu savā dzīvoklī, laikam par tādām apzīmējot latviešu vēstures grāmatas un atrastās sarīkojumu programmas. Viņam arī bijis jāpastāsta, ar kādiem latviešiem no ārzemēm viņš saticies un ko darījis.

Zariņš arī dzejojis. Attiecīgās okupācijas varas iestādes noraidījušas viņa vairākkārtējos lūgumus atļaut iespiest dzejoļu grāmatu. Viņš (un citi Latvijas dzejnieki) meklējis ceļus, kā savus darbus iespiest trimdas latviešu presē, kur iespiesti daži viņa darbi. Pad. savienība ir viena no nedaudzām zemēm, kur literāro darbu iespiešanu citās zemēs uzskata par noziegumu.

Dzejnieku apsūdz, ka viņa dzīvoklī atrasta nelegāla ārzemju valūta amerikāņu dolaros. Zariņš paskaidrojis, ka to viņam iedevis kāds patāls radinieks savā Rīgas apciemojuma laikā, lai viņš varētu rūpēties par kapa pieminekļa uzcelšanu radinieka tuviniekiem kādā Latvijas kapsētā. Ar liecinieka palīdzību tas apstiprināts. Pratināšanā viņam prasīti izskaidrojumi šiem un citiem jautājumiem.

Vērojot pēdējā laikā latviešu tūristu bēdīgos piedzīvojumus Rīgas apmeklējumos un šo plašāko čekas apcietināšanas akciju, var secināt, ka vietējā vara Rīgā jūtas nervoza. Mazsvarīgu iemeslu dēļ nenotika plašā čekas akcija, tam pamatā lielākas bailes un citi apstākļi.

Alfreds Zariņš dzimis 1923. gadā Rūjienā. Trīs gadus mācījies ģermāņu valodas LV universitātē Rīgā, vēlāk beidzis paidagoģiskā augstskolā Latviešu valodas un literātūras fakultāti, līdz 1972. gadam bijis skolotājs Rūjienas vidusskolā, pēc tam ,,pārkvalificējies'' par kokapstrādāšanas cecha meistaru Alūksnes mežsaimniecības trestā. Sieva Lauma ir skolotāja Alūksnes vidusskolā, dēls Ainārs 17 gadu un meita Inga 14 gadu veca. Viņa veselības stāvoklis ir bēdīgs. Gada laikā tam bijušas divas sirdslēkmes un pavadījis ilgāku laiku slimnīcā. Pēc tam viņam piešķirts slimības atvaļinājums. Pēdējo reizi no slimnīcas izlaists šī gada 3. februārī pēc divu nedēļu ārstēšanās. Ar 25. februāri viņš ir otrās grupas invalids un atsvabināts no darba pienākuma līdz 1982. gada 1. martam.

Varbūt Zariņam bija kāda nojauta par savu likteni, jo 21. martā izrakstītajā vēstulē uz ASV viņš saka: ,,Ceru vēl padarboties cilvēku un tēvzemes labā, ja liktenis atļausies ...'' Varbūt šis ir īstais apcietināšanas akcijas iemesls.

B. B.

Jauniešu iesvēte Sv. Andreja ev. lut. latviešu draudzē Toronto, š.g. 24. maijā. Attēlā no kreisās pirmajā rindā: Anita Martinsone, Daina Vāgnere, mācītājs J. Cālītis, māc. A. Čops, draudzes pr-ks U. Ķiesners, māc. I. Gaide, Anita Arāja un Ieva Jēkabsone. 2. rindā no kreisās: Rita Miķelsone, Inta Luksa, Sandra Ķuze, Maira Šķepasta, Andrea Branta, Aelita Brīviņa un Silvija Ābola. 3. rindā no kreisās: Roberts Apenis, Marks Nordstrands, Arnolds Krūze, Tālis Briedis, Patriks Strauss, Pauls Strauss un Andrejs Graudiņš.
Foto J. Liģers.

TLB Latviešu sestdienas skolas šī gada absolventi. Skolu beidza G. Brants, K. Briedis, A. Retiga, L. Kronberga, S. Krūmiņš, A. Lukss, A. Matušēvica, P. Ruģelis, A. Sebris, J. Treija, S. Untika un L. Vilka.

Latviešu skolās mūsu jaunā paaudze nostiprina savas turpmākās dzīves saglabāšanu latvietībai. Uzņ mumā TLTA sestdienas ģimnazijas audzēknes E. Jēkabsone un L. Liepiņa pārbaudījumu laikā.
Foto J. Liģers.

GRĀMATA **LATVIA**
IR SAGATAVOŠANĀ

WHITE elna

Piedāvājam augstākās kvalitātes šujammašīnas un putekļu sūcējus. Izdarām labojumus un pārdodam papildus piederumus. Uzasinām šķēres, nažus un šuvēju šķēres (pinkings shears). White-Elna Sewing Centre, 2235 Bloor St. West — Tel. (416) 766-2740.

5. Vispasaules latviešu jaunatnes kongress

Straumēnos, Anglijā, 1981. gadā, no 12. — 17. augustam.

Tuvāka informācija pie: Karinas Mieriņas
155 Rosslin Avenue
Toronto, Ont. M4N 1Z3

Obligāta pieteikšanās vēlākais līdz 1. jūnijam pie:
Gundegas Muchkas
Dvargvagen 5
S—175 70 Järfalla
Zviedrijā

Kongresa dalības maksa: 55.- angļu mārciņas.

Austrālija, Austrālija, dienvidzeme tālā . . .

Lielās piektdienas priekšpusdienā, 17. aprīlī, 26 DV vīru koŗa vīri un viņu pavadītāja pulcējās Toronto lidlaukā tālam ceļam uz Austrāliju. Astoņiem no viņiem devās līdz sievas un vienam arī dēls. Lidlaukā aizbraucējus ar ziediem un labiem novēlējumiem izvadīja Zīles koŗa dalībnieces.

Piecu stundu lidojums līdz Losandželosai paiet nemanot, bet tur jāgaida septiņas stundas uz lidmašīnu, kas vedīs tālāk. Lai šo laiku izmantotu, ir noorganizēts brauciens uz Holivūdas studiju, kuŗas viceprezidents ir latvietis un labs draugs koŗa priekšniekam E. Krūkam. Visiem izgādātas brīvbiļetes uz izrādi, kur iepazīstina, kā filmās uzņem bīstamus skatus. Redzam arī Drakulas pili, kas speciāli celta. Pats Drakula izkāpj no zārka, un baigo atmosfairu vēl papildina mistiska mūzika.

Kad atgriežamies lidlaukā, vēl ilgi jāgaida, jo lidmašīna nokavējusies. Pēc Toronto laika ir jau divi naktī, bet Losandželosā tikai vienpadsmit, kad lidmašīna paceļas. Tad nu sākas garākā nakts, kāda ir piedzīvota. Tā kā pulksteni griež atpakaļ un atpakaļ, tad liekas, ka naktij nebūs gala. Pa lidmašīnas logu var redzēt lielu, apaļu mēnesi. Liekas, ka mēs lidojam tam pretī. Daži gan mēģina kaut kā gulēt, bet visiem tas neizdodas.

Pēc garas nakts, laimīgi rītu sagaidījuši, vīri atkal priecīgi un uzrauj pat pa dziesmai. Pārējie ceļotāji, kaut arī nesaprot dziesmu vārdus, aplaudē un Sidnejā izkāpjot vēl korim laimīgu tālāko ceļojumu.

Sidnejā vārda tiešā nozīmē izskrienam cauri muitai bez kādas kontroles un ko kājas nes, skrienam uz autobusu, kas ved uz otru lidlauku, kur pēc 20 min. atiet lidmašīna uz Melburnu. Knapi tiekam iekšā, kad tā jau paceļas. Visi laimīgi atelpo, jo daudz netrūka, ka šo lidmašīnu nokavētu.

Lidmašīnā stuartese savā mīkstajā austrāliešu izloksnē novēl visiem priecīgas Lieldienas un katram pasniedz šokolādes olu. Tā ir pirmā iepazīšanās ar austrālietēm.

Ierodamies Melburnā ap pusdienas laiku. Esam pavadījuši ceļā no Losandželosas 14 stundas. Pēc tāda brauciena negribas vairs lidmašīnu pat redzēt un esam laimīgi atkal stāvēt uz zemes, kas tagad ir brīnumu zeme — Austrālija. Melburnas lidlaukā kori un viņu dāmas sagaida ar ziediem. Tad privātās mašīnās aizved uz DV namu, kur tos, kuŗiem nav draugu vai radu Melburnā, izvieto pie ģimenēm. Visur esam gaidīti kā mīļi viesi, un Austrālijas tautiešu laipnība nav izmērojama. Tie cenšas darīt visu, lai atbraucēji īsajā laikā redzētu pēc iespējas daudz.

Pirmdien, 20. aprīlī, Melburnā DV globālo dienu atklāšana, un Toronto DV vīru koris dzied šim gadījumam piemērotas dziesmas. Otrdiena, 21. aprīlis, ir brīva diena, kad var atpūsties, apskatīt Melburnu un iet suvenīru medībās. Melburna nav mazāka par Toronto, bet liekas, pat vēl vairāk izstiepta plašumā, tāpēc esam bezgala pateicīgi mūsu saimniekiem, kas mūs izvadā ar mašīnu un izrāda visas ievērojamākās vietas, jo publiskā satiksme nav tik laba kā Toronto. Kur dārzi ir laistīti, viss zaļo, bet kur nelaista, viss izdedzis, jo lietus neesot lijis jau 3 mēnešus.

Trešdien, 22. aprīlī, vīru koŗim ir uzvedums Melburnas DV namā. Daudzi grib to redzēt, bet nams ir par mazu, un visi netiek iekšā. Vīri turas dūšīgi, un visiem uzvedums patīk, tikai dāmas jaunākos gados ir vīlušās, jo viņas bija gaidījušas jaunus puišus no tālās ziemeļzemes.

Nākošā dienā ceļš turpinās ar īrētu autobusu, ko vada latvietis Mārtiņš. Viņš ir arī rūpējies par latvisku mūziku, jo vīriem savas balsis jātaupa turpmākiem koncertiem. Braucam uz Balaratu, un to sasniedzam pēcpusdienā. Tā ir veca zeltraču pilsētiņa kalnos pie mākslīgi radīta ezera, kur peld melnie gulbji. Latviešu tur ir tikai apmēram 120. Agrāk šeit bijis daudz latviešu, jo šī esot vēsākā vieta Austrālijā, bet kad pierada pie klimata, daudzi pārcēlās citur. Šeit dzīvo Ābeles kundze, kas ir izkārtojusi braucienu pa Austrāliju un pati dodas kopā līdz no Melburnas līdz Sidnejai. Viņa arī pavada kori, kad koŗa pavadītāja Skaidrīte Darkēvica piedalās uzvedumā vai dzied solo.

Vakarā korim koncerts klostera telpās, kuŗu noklausās arī piecas vietējās mūkenes. Labi gan, ka viņas vārdus nesaprata, jo nezinu, vai tie atbilstu viņu morālei.

Piektdien, 24. aprīlī, no rīta dodamies atkal tālāk uz Adelaidi. Braucam bez lielas apstāšanās. Abpus ceļam aparti lauki pelēki vai oranža krāsā, kas vējā veļ putekļu mākoņi, vai izkaltusi zāle, kur ganās aitu bars. Mājas pavisam reti. Šur tur spokaini eikalipti. Vietām var redzēt lielus vēršu barus, bet no kenguriem ne vēsts.

Tā braucām visu dienu, un Adelaidē iebraucam astoņos vakarā, kad ir jau tumšs. Tur koŗi sagaidā radi, draugi un paziņas ar ziediem. Pēc daudziem gadiem brālis atkal satiek brāli vai māsu. Satiekas jaunības draugi, skolas biedri vai ļaudis no vienas puses Latvijā. Tik daudz ko atcerēties un pārrunāt, un kaut arī visi mainījušies no vaiga, sirdī vēl arvien tie paši. Adelaidē ir divas dienas brīvas, kad varam iepazīties ar šo pilsētu. Tā ir starp kalniem pie okeana un skaista kā pērle. No Lofty kalna paveras skaists skats uz visu pilsētu dienā, un vēl skaistāks tas ir naktī, kad visa pilsēta vizuļo uguņos. Šeit arī iepazīstamies ar kenguriem un koala lāčīšiem. Cleland Conservation parka kenguri lec klāt cilvēkiem un ļaujas apglaudīt, un kola lāčīti var pāauklēt un ar to nofotografēties. Liekas, ka šais dzīvniekos ir iemiesota pati Austrālija — dīvaini skaista un vienreizēja.

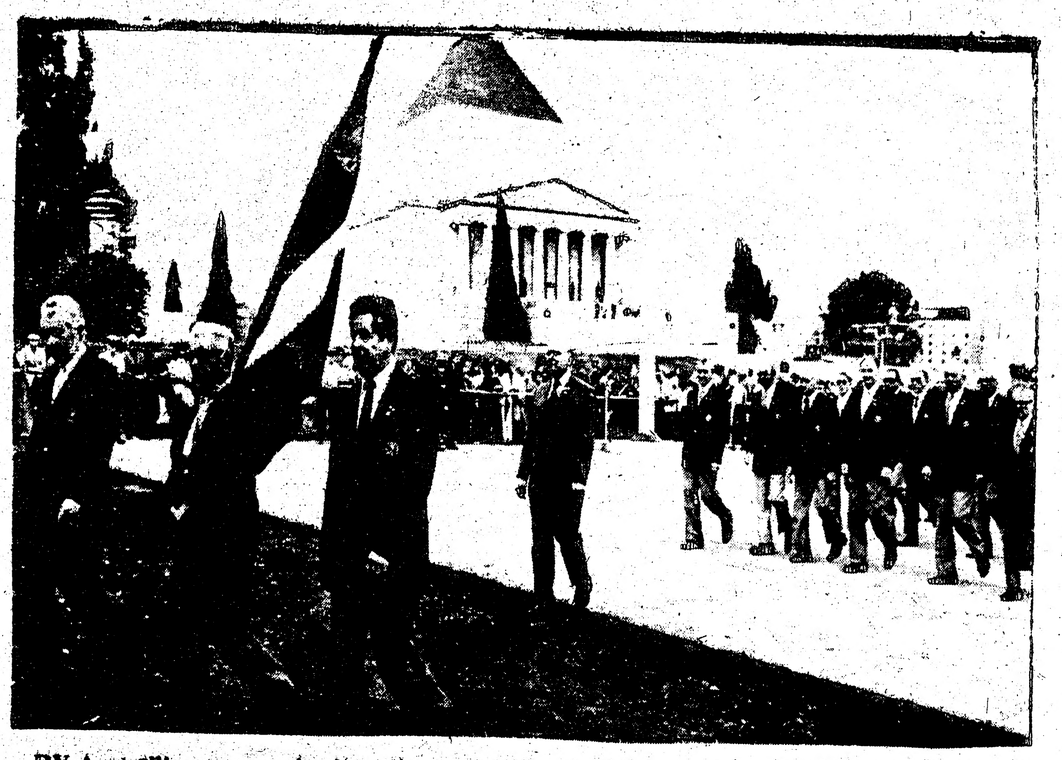

DV Austrālijas varoņu piemiņas dienas Anzaku parādē 25. aprīlī Melburnā. No kreisās — LAAJ prezidija priekšsēdis V. Rolavs, DV Sidnejas nodaļas priekšnieks P. Upenieks, DV Kanadas valdes priekšsēdis V. Plūdons, DV priekšnieks J. Frišvalds. Aiz viņiem tālāk — DV Austrālijas valdes priekšsēdis J. Meliķens un pārējie, apm. 70 parādes latviešu dalībnieki.

Svētdien, 26. aprīlī, DV vīru koris piedalās Adelaides Sv. Pētera baznīcas dievkalpojumā, kur dzied divas dziesmas un S. Butkevics deklamē L. Breikša Lūgšanu. Baznīciņa ir vienkārša, bet mājīga un ar labu akustiku. Liekas, ka mūsu vīri reti kad ir tik labi dziedājuši. Arī deklamācija iet pie sirds klausītājiem.

Pirmdien, 27. aprīļa vakarā, koŗa uzvedums Adelaides latviešu namā. Tur ir apm. 450 sēdvietu, un tās ir izpārdotas līdz pēdējai vietai.

Otrdien, 28. aprīlī, Mārtiņš ar savu autobusu atkal mūs visus vizina tālāk uz Kanberu. Adelaides tuvumā nepārredzami vīnogu lauki un daudz vīna darītavu, bet tālāk tikai līdzenums ar pelēkiem krūmiem. Vakarā iebraucam Mildura Park motelī, kur mums paredzēts pārnakšņot. Otrā rītā jau agri atstājam šo vietu un atkal braucam caur pelēkiem izkaltušiem laukiem, kur pat eikalipti nokaltuši un, kā apsūdzot Dievu, sniedz savus sausos zarus pret debesīm. Nevienas mājas, cik tālu acis spēj saskatīt, tikai pa retam kāds aitu bars. Jābrīnās, no kā pārtiek šie dzīvnieki! Tad iebraucam kalnainākā apvidū, kur varēja redzēt ūdens izgrauztus grāvjus, kas pašreiz galīgi izžuvuši, un to gultnēs ieauguši koki. Kalni apauguši ar retiem eikaliptu kociņiem, bet labāk kā nekas.

Apmetāmies mazā pilsētiņā, kuŗas vārds lasāms no abiem galiem vienādi: „Tumut". Tur mums motelis bija jau rezervēts. Pēc 10 stundu brauciena atpūta bija ļoti vajadzīga.

30. aprīlī jauks, saulains rīts, un koris atkal dodas ceļā. Tagad ceļš ved caur kalniem. Apskatām Blowering dambi, kas apgādā ūdeni New South Wales apgabalam. Pa ceļam vēl apskatām Glory Hole alas un braucam gar kalniem, gan kokiem apaugušiem, gan kailiem. Pieturam Kūmo pilsētiņā, kur internacionālā parkā plīvo arī Latvijas karogs. Kalni kļūst augstāki, jo šis ir sniega kalnu rajons, kur ziemas mēnešos varot pat slēpēt. Pašreiz vēl sniega nav, jo ir tikai rudens. Šeit augstākais kalns Mt. Kostiuko ir 2,228 m.

Vakarā iebraucam Kanberā. Vēl pēc vakariņām aizbraucam visi ar mūsu autobusu apskatīt Kanberu naktī. Tā guļ kalnu piekājē un no kalna gala skatoties laistās vienos uguņos. Kanbera ir pilsēta, kas celta pēc amerikāņu architekta Burley Griffin plāna. Pilsētas vidū mākslīgs ezers ar kapteiņa Kuka strūklaku, kas ar milzīgu spēku šaujas 150 m augstumā un ir redzama pāri koku galotnēm. Ezerā spoguļojas baltā, modernā internacionālā bibliotēka un parlamenta ēkas, kas atgādina ASV Balto namu. Otrā pusē ezeram kara piemiņas ēka. Šai celtnē ir attēlotas austrāliešu cīņas I un II pasaules karā dažādās zemēs gan gleznās, gan izstrādāti cīņu skati mālā ar gleznotu aizmuguri. Redzami arī ieroči un uniformas, kas lietoti tai laikā. Ir arī vesela gara aile ar kritušo karavīru vārdiem. Šī tauta godina savus kritušos un tos neaizmirst! Kanberā ielas platas un tīras, jo bargi sodot par netīrību.

Piektdien, 1. maijā, koncerts Kanberā. Šeit latviešu ir tikai apm. 300 un apm. 200 ir ieradušies koncertā nelielajā baznīciņā. Austrālijā šinī gada laikā vakari ir vēsi, un viena daļa no koŗa dalībniekiem un arī viņu dāmas ir apaukstējušās. Arī dirigents knapi čukst, bet vīri tomēr dūšīgi turas.

Sestdien, 2. maijā, jau sešos no rīta atstājam mājvietu Kanberā un dodamies uz Sidneju, kur korim jādzied tās pašas dienas vakarā. Tuvojoties Sidnejai, viss kļūst zaļāks un patīkamāks acij. Iebraucam Sidnejā ap pusdienas laiku, kur Latviešu namā mūs izvietoja pie tautiešiem. Laika šeit ir maz, tāpēc nav laika atpūtai, bet steidzamies vismaz apskatīt Sidnejas slaveno operas namu. Tas mums arī izdodas. Izbraucam vēl cauri Sidnejas centram, un tad jau laiks doties uz koncertu.

Vīri šai koncertā bija vairāk noguruši nekā visos iepriekšējos, tāpēc ceru, ka klausītāji to saprata un attiecīgi arī vērtēja. Galvenais viņu mērķis bija aizvest klausītājus atpakaļ uz tiem laikiem, kad latvju vīri cīnījās par brīvību, parādot karavīru gaitas no jaunkareivju iesaukšanas līdz gūsta laikiem. Liekas, ka to viņi arī panāca.

Svētdien, 3. maijā, ap pusdienas laiku dodamies uz lidlauku. Daļa no koŗa dalībniekiem jau atstājusi Sidneju un brauc tiešā ceļā uz mājām, bet lielākā daļa vēl dodas uz Jaunzēlandi un Havaju, bet tas ir jau cits stāsts. Ardievu Austrālija, dienvidzeme tālā!

Gribas pateikt paldies visiem, kas šo ceļojumu darīja iespējamu, kā arī visiem Austrālijas tautiešiem, kuŗi Toronto DV vīru koŗi un viņu dāmas uzņēma tik sirsnīgi.

A. B.

TORONTO ZIŅAS

● Toronto Latviešu biedrības sestdienas skolas skolotājai Verai Slaviešai šinī mācību gadā aprit 30 darba gadi šinī skolā. Viņa māca vēsturi un apmāca skolēnus koŗa dziedāšanā. V. Slaviešas vadītais vēstures pulciņš skolēnu vecākiem konspekta veidā apskatījis visu mūsu tautas vēsturi. Pulciņā piedalījušies I. Brīviņa, V. Ervalds, T. Svekis, S. Timbers, R. Treijs, V. Ozoliņš un O. Vilmane; Referējuši: LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs — Ko mēs varam darīt cīņā par Latvijas brīvību, prof. V. Šveics — Polijas cīņas par patstāvības atgūšanu un K. Zariņa — Jaunatne un vecāki mūsu dienās.

● TLB sestdienas skolā darbu izbeigušas Anita Mollere, Asna Bleka un Gita Ezera. Skolā nākošgad vairs nestrādās arī bibliotēkāre Rasma Ruģele. Viņas darbu turpinās Irēne Batņa. Pagājušā mācību gadā kāda skolas labvēle dāvinājusi skolai 100 dolaru skolotāja sagādāšanai nesekmīgo skolēnu atbalstam. Šie līdzekļi izlietoti 2. un 3. klases latviski vāji runājošo bērnu mācīšanai. B. Niedra mācījusi vienu stundu un A. Bleka divas stundas nedēļā. Skolotāja B. Kūla palīdzējusi pirmskolas un 1. klases dažiem bērniem bez atlīdzības. Latviešu valodas skolotāji izteikuši vēlēšanos, lai katrs skolēns izlasītu gadā vismaz divas bibliotēkas grāmatas, kuŗu saturu īsumā atstāstītu vai nu savam skolotājam, vai bibliotēkārei. Vecāki aicināti šo skolotāju ierosinājumu atbalstīt.

● Raimonds Preisbergs nodevis TLB sestdienas skolai 2.600 Dominion veikala kases zīmes par 37.100 dolariem, ko savācis vienā mēnesī. No šīm zīmēm skola iegūs 78,11 dol. Kādā citā mēnesī skolai nodotas 8.500 kases zīmes par 12.729,80 dolariem, skolai iegūstot 26,80 dol. Latvieši, kas iepērkas Dominion veikalos, lūgti šīs iepirkšanās zīmes uzkrāt un nodot skolai.

● Sidrabenes bērnu vasaras nometnes nometnotāju ārsta pārbaude trešdien, 17. jūnijā, Sv. Andreja baznīcas telpās. Nometnes ārsts Dr. A. Rubenis būs sastopams no pl. 18.30 līdz 19.30.

● DV Toronto nodaļas bibliotēka vasarā būs slēgta. Pēdējā iespēja iegādāties grāmatas līdz 17. jūnijam.

A. Jakobsone,
DV Toronto nod. vanadžu priekšniece

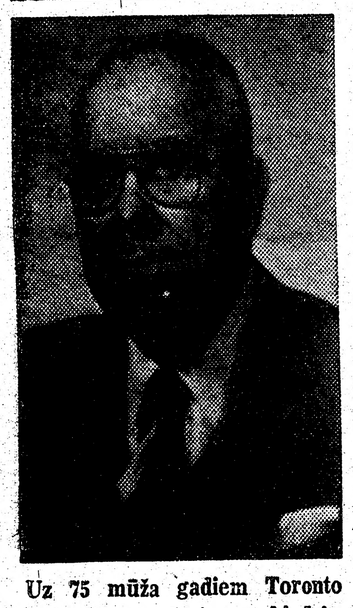

Uz 75 mūža gadiem Toronto atskatījās rosīgais sabiedriskais darbinieks Jānis Veckers.

● Toronto latviešu baptistu draudzes dievkalpojumā 24. maijā piedalījās starptautiskās Svēto rakstu izplatīšanas organizācijas GIDEONS pārstāvis L. Martins un pastāstīja par šīs organizācijas darbu. Katru dienu tiek izdalīts ap viens miljons Jauno derību un citi svētie raksti daudzās valodās visā pasaulē. Kamēr šī organizācija pastāv Kanadā, šeit vien izdalīts 18 milj. dažāda satura rakstu. Organizācijas pārstāvim nodeva dievkalpojuma kollekti 195 dol. darbības veicināšanai. Tā kā 25. maijs bija nelaika draudzes mācītāja R. Ekšteina dzimšanas diena, dievkalpojuma laikā atskaņoja vienu no viņa teiktajām svētrunām skaņu lentē. Pēc dievkalpojuma baznīcas blakus telpās notika sadraudzības brīdis.

● Mācītājs J. Cālītis salaulājis Juri Kornetu un Danu Butonu, Viesturu Rozenbergu un Silviju Annu Kārkli. Laulības dziedāja Sv. Andreja draudzes un Dainas koris Žaņa Gertnera vadībā.

● Austrumu draudzes iesvētes dievkalpojumā ar dievgaldu 31. maijā Sv. Barnaba baznīcā draudzes mācītājs Arveds Celms un māc. Arturs Briedis iesvētīja 8 jauniešus, 2 zēnus un 6 meitenes. Iesvētes uzrunu un svētīšanas vārdus teica māc. A. Briedis, kas iesvētāmos arī kristījis savā draudzē. Svētrunu teica māc. A. Celms. Iesvētes dievkalpojumā bija ieradušies 450 dievlūdzēju. Pēc iesvētīšanas jaunieši nodziedāja „Māci man ticēt, Kungs, ērģelnieka Aivara Kvieša pavadījumā.

● Māc. I. Gaide kristījis Aleksandru Arturu Škobi, Imanta un Ilgas dzimušas Iltners, dēlu un Sarmu, Skota Ogden un Lilitas, dzimušas Māliņas, meitu. Toronto Harthouse kapellā māc. I. Gaide salaulājis Ritu Annu Barkanu un Franku Juliusu Fabianu.

● TLB sestdienas skola mācību gadu atsāks 12. septembrī, kad varēs pieteikt arī jaunus skolēnus. Skolotājiem pēc mācību stundām pārrunas turpat skolā.

ZIEMEĻNIEKI

19. jūnijā pl. 19.00 DV namā Toronto, atzīmējot Latvijas brīvības cīnītāju piemiņas dienu, rīko **CĒSU KAUJU 62 GADU ATCERI.** Ar priekšnesumiem piedalīsies deklamētāji, dziedātāju ansamblis Aijas Auziņas vadībā, koklētāji Dianas Lapiņas vadībā u. c.

LPB Kanadas kopas valdes priekšsēža R. Norīša vadībā kopīgi apskatīs Strazdu muižas pamiera līgumu un Cēsu kauju vispārējo nozīmi.

Pēc priekšnesumiem sadraudzībā skandināsim dziesmas, pačalosim un baudīsim DV Toronto nodaļas čaklo vanadžu sarūpēto cienastu. Ieeja pret ziedojumiem, sākot ar 4 dol. Kaŗa invalidiem un jaunatnei līdz 16 gadiem ieeja brīva.

19. jūnija vakarā pulcēsimies piemīlīgajā Daugavas Vanagu namā.

● Toronto Latviešu pensionāru apvienības kārtējā ceturtdienas sanāksmē 28. maijā Latviešu namā jau trešo reizi viesojās Kanadas operas solisti— soprāns Rosalena Roslaka, mecosoprāns Karolīna Tomlina, tenors Michaels Šusts un baritons Teds Baergs ar pianistu Stjuardu Hamiltonu. Viņi dziedāja ārijas un duetus angļu, italiešu un čechu valodā no operām Bajaco, Traviata, Fausts, M-me Butterfly un Dvoržaka Rusalka. Pieteicējs Hamiltons pastāstīja par operas darbību un aicināja apmeklēt dziedoņu koncertu Pensionāru nedēļā, no 21. līdz 27. jūnijam Harbour Front. Latviešu nama lielajā zālē bija pulcējušies ap 300 klausītāju. Ar māksliniekiem iepazīstināja sarīkojumu daļas vadītājs K. Tannis un izteica viņiem pateicību. Pēc koncerta pensionāri pulcējās nama augšējā zālē, kur dāmu komiteja bija rīkojusi kafiju. Pensionāru apvienības izbraukums uz Toronto mednieku un makšķernieku kluba lauku īpašumu Bērzaini paredzēts 16. jūnijā. Apvienības vadība arī iecerējusi rīkot īpašus vasaras izbraukumus tiem pensionāriem, kam pašiem nav iespējams no pilsētas kaut kur izbraukt.

● Dievtuŗu sadraudzes Burtnieku draudzes 20 locekļi un viesi piedalījās Ūsiņa saietā Preisa ģimenes mājā pie Simko ezera, kur noklausījās namatēva stāstījumu par Ūsiņdienas paražām, tāpat draudzes vadoņa vietnieka J. Paliepa un sekretāra J. Vandeļa runas. Meiteņu ansamblis koklēja un dziedāja.

● Dziesmu svētku rīcības komiteja informē, ka biļetes Dziesmu svētku sarīkojumiem Latviešu namā pārdos līdz 16. jūnijam (ieskaitot) un Latviešu Centrā līdz 18. jūnijam. Sākot ar trešdienu, 1. jūliju, biļetes būs dabūjamas Informācijas centrā, Royal York viesnīcā.

● Atceroties 13. un 14. jūnija aizvešanu dienu notikumus mūsu dzimtenē pirms 40 gadiem LNJAK, sadarbībā ar DV Informācijas daļu resp. komiteju par cilvēku tiesībām, rīko 14. jūnijā plašāka rakstura demonstrāciju. To ievadīs pl. 13 ar īpašu auto mašīnu braucienu (smagās mašīnas) no Latviešu nama, 491 College St., atgādinot izvešanas. Brauciens turpināsies pa College ielu līdz Jonge ielai. Tālāk novirzoties uz Bloor ielu, pēc kam uz Queen's Park ielu ar gala mērķi Ontario parlamenta ēku. Pie tās no pl. 15 — 16 noturēs īpašu demonstrācijas sapulci, kuŗā runās Ontario parlamenta deputāts Jurijs Šimko. No latviešu pārstāvības runāt aicināts LNAK politiskās informācijas daļas vad. Dr. L. Lukss. Minētai sanāksmei gatavo īpašas skrejlapas, kas atgādinās aizvešanas pirms 40 un sekojošiem gadiem. Tautieši aicināti sakmēt jo kuplā skaitā mūsu tautas lielā sēru dienas atceri.

● Kanadas Latviešu kultūras centra klubs „Umurkumurs" publikai bija atvērts jau pirms pāris nedēļām, bet oficiālā atklāšana notika 30. maija vakarā, pulcinot vairāk nekā 150 apmeklētāju. Atklājot klubu, centra valdes pr-dis Valdis Liepiņš pakavējās pie kluba pasākuma tapšanas gaitām un aprādīja uz kluba vārda simboliku. Tā izvēlei centra vadība bija izsludinājusi īpašu sacensību, kas izraisīja dzīvu interesi, bet vairākuma domas nosvēra par izraudzīto nosaukumu. Juris Dzeguze humoristiskos stāstījumos minēja dažādus epizodus par Rīgas un tās tuvākās apkārtnes krogiem, sākot ar Baložkrogu un vēlāk nonākot pie Tempo. Stāstījumiem sekoja attiecīgas dziesmas (10), kuŗas dziedāja kluba viesi Ausekļa Pērkona vadībā. Vakara dalībnieku vidū redzēja jo kuplā skaitā jauniešus, kuŗi dzīvi iesaistījās dziedātāju pulkā. Dziesmas ar ģitaras mūziku vēl pavadīja A. Pērkons, I. Sproģis un E. Fogels, bet klavieŗu mūzikas pavadījumus spēlēja Skaidrīte Darkēvica. Kluba telpās ir arī neliels dejas grīdas laukumiņš. Kluba pasākumu vada P. Dzintars.

VALDONA

kundze, atsaucies.

Tevi meklē krustmeita

Māra ASV.

Rakstīt šī laikraksta redakcijai.

● Atzīmējot Latvijas brīvības cīnītāju piemiņas dienu „Ziemeļnieki" 19. jūnijā pl. 19.00 DV namā Toronto rīko Cēsu kauju 62 gadu atceri. Priekšnesumos paredzētas deklamācijas, dziedātāju ansambļa piedalīšanās Aijas Auziņas vadībā, kā arī koklētāju ansamblis Dianas Lapiņas vadībā u.c. LPB Kanadas kopas valdes priekšsēža R. Norīša vadībā kopīgi apskatīs Strazdu muižas pamiera līgumu un Cēsu kauju vispārējo nozīmi. Pēc priekšnesumiem kopējas pārrunas un dziesmas. DV Toronto nodaļas vanadzes rūpēsies par cienastu. Ieeja pret labprātīgiem ziedojumiem, sākot ar 4 dol. Kaŗa invalidiem un jaunatnei līdz 16 g. ieeja brīva.

● Aizvadītajā gaŗajā nedēļas nogalē Toronto mednieku un makšķernieku kluba šāvēji (6) un Hamiltonas kluba šāvēji (7) K. Šverna un R. Mierkalna jun. vadībā viesojās pie Longailendas (ASV) latviešu mednieku kluba šāvējiem, piedaloties māla baložu šaušanas sacīkstēs 16. maijā New Place šautuvē. Sacīkstēs vietējais klubs bija pārstāvēts ar 12 dalībniekiem. Māla baložu šaušanā (16 jardi — 50 baloži) trīs pirmo vietu ieguvēji sašāva vienādu baložu skaitu. Pēc pāršaušanas šāvēji ierindojās šādā secībā: 1. v. V. Krauklis (Hamiltona — 40 baloži), 2. v. J. Muskats (Toronto — 48), 3. v. A. Pūliņš (Longailenda — 48). „B" grupā pirmās 3 vietas ieguva vietējā kluba šāvēji: A. Zilgme — 47, Ž. Nīcis — 44 un J. Brady — 43. Ar priekšā došanu iesp. 50 baloži: R. Mierkalns - jun. — 44, J. Muskats — 42, R. Zilgme (Ham.) — 41. Dubultbaložu šaušanā (50): A. Tropiņš (Toronto) — 42, R. Mierkalns — 41, V. Krauklis — 40. Internacionālā baložu šaušanā (25) uzvarēja V. Krauklis—23, R. Mierkalns — 22 un A. Plūdums — 20. „Skeet" baložu klasē (50) pirmo vietu ieguva V. Krauklis — 43. Seko Longailendas šāvēji P. Zilgme—41 un Ž. Nīcis — 40. Vakarā notika saviesīgs sarīkojums draudzes lauku īpašumā Katskiļu kalnos, kur apbalvoja uzvarētājus. Kluba dāmas bija sarūpējušas bagātīgu cienastu.

● Latvijas valsts svētku 63 gadu atceres rīcības komitejas sēdē 14. maijā Latviešu namā priekšn. Inta Purva tuvāk informēja par veiktajiem priekšdarbiem 18. novembŗa sarīkojumam. Tas notiks svētdien, 22. novembrī, Toronto universitātes aulā. Par svētku runātāju aicināts viesis no Losandželosas, ASV teoloģijas students Olafs Brūvers. Mūzikālā programmā piedalīs vīru ansamblis Kalvis Juŗa Dzeguzes vadībā. Rīcības komitejas prezidija darbosies priekšs. Inta Purva (LNAK), vpr-ži J. Ozols (TLB sestdienas skola) un R. Norītis (LPB Kanadas kopa), sekr. O. Kļavenieks (DV Toronto nodaļa), kasieris V. Miklašēvics (Toronto latv. katoļu vienība) un vietn. Alma Ozoliņa (Pensionāru apvienība). Sēdē vēl piedalījās V. Vanags (Sv. Andreja draudze), A. Sudmalis (TLTA), J. Grodnis (LNAK), Benita Tiltiņa (Studentu korporāciju kopa), A. Krastiņš (TLB), Rita Robežniece (Gaujas gaidu vienība). Pēc vairāku gadu starplaika rīcības komitejā piedalīsies arī LNJAK. Pirmo reizi piedalās kaŗa invalidu apvienība ar pārstāvi E. Ozoliņu. Sēdē izskanēja vēlēšanās aicināt draudzes rīkot kopēju 18. novembŗa valstssvētku piemiņas dievkalpojumu 18. novembŗa vakarā. Pēc vasaras pārtraukuma nākamā rīcības komitejas sēde notiks I. un R. Purvu īpašumā Purvainē sestdien, 19. septembrī, plkst. 12 dienā. Sēdei nāksies izraudzīt jaunu administrātoru līdzšinējā administrātora R. Rozes vietā, kas no saviem pienākumiem atteicies.

● Kanadas latviešu sporta apvienības šaušanas nozares rīkotās meistarsacīkstes 30. maijā mednieku un makšķernieku kluba īpašumā Bērzainē traucēja rīta pusē lietus, taču vēlāk atspīdēja saule un sacīkstes ritēja normālu gaitu. Šaušanā ar vieglā tipa šautenēm (sporta šautene) piedalījās 7 šāvēji. Meistarklasē (iesp. 600 p.) meistargodu izcīnīja jaunās paaudzes meistaršāvējs Pēteris Grauds (577 p.), otrā vietā G. Paeglis (561). Strēlnieku klasē 1. v. L. Ozoliņš (Hamiltona — 550), 2. v. O. Zvirgzdgrauds (538), 3. v. E. Viskers (529). Jauniešu A klasē (iesp. 200 p.) — A. Ozols 160 p.; B klase H. Ozols 151 p. Sacensības vadīja O. Zvirgzdgrauds ar palīgu P. Graudu. Māla baložu šaušanā 16 j. disciplīnā (iesp. 50) V. Krauklis (49), J. Muskats (48), R. Mierkalns, jun. (Hamiltona 48). B klasē: A. Maskarēvics (47), L. Ozoliņš (45) un G. Paeglis (43). Piedalījās 19 šāvēji. Handikap (ar priekšā došanu — 50) piedalījās 18 sacensoņi. A klasē pirmo vietu izcīnīja R. Mierkalns (48). Otrā vietā A. Mackars (47), trešā A. Tropiņš (45). B klasē 1. v. G. Vilmanis (44), K. Šverns (43), A. Plūdums (42). Dubultbaložī (iesp. 50 — 11 šāvēji): 1. v. V. Krauklis (44), J. Muskats (43) un R. Mierkalns (41). B klasē pirmo vietu ieguva K. Krieviņš (39), otro A. Plūdums (37), trešo G. Paeglis (34). Internacionālie baloži (iesp. 25—12 šāvēji) labākos rezultātus A klasē guva R. Mierkalns (21), seko J. Muskats (20) un V. Krauklis (20). B klasē G. Paeglis (15), A. Plūdums (15) un A. Rūdolfs (12). Sacensības māla baložu šaušanās disciplīnās vadīja mednieku un makšķernieku kluba sporta daļas vad. A. Mackars ar pal. A. Brenci un K. Švernu. Sacīkstes ilga apm. 8 stundas. Uzvarētājiem medaļas pasniedza sporta apvienības šaušanas noz. vad. O. Zvirgzdgrauds. Meistaršāvējs P. Grauds izcīnīja arī bij. sporta apvienības pr-ka A. Tīcmaņa dāvāto cejojošo balvu, kuŗu viņš bija ieguvis 3 gadus pēc kārtas. Par sacīkšu dalībnieku pacienāšanu rūpējās V. Jostiņš.

O. K.

● Agris Anšmits pagājušā gada Gvelfas mākslinieku apvienības gadskārtējā izstādē ieguvis pirmo godalgu. Šogad kā viesis viņš lūgts izstādīt lielāku darbu klāstu. Izstāde notiks 20. un 21. jūnijā Gvelfas Recreation centrā, Delhi St., Gvelfā. Torontietis Agris Anšmits latviešu sabiedrībai pazīstams kā gleznotājs, bet daudziem nav zināms, ka viņš gatavojas doktora disertācijai filozofijā Vaterlū universitātē.

Laipni lūdzam jaunos un esošos LATVIJAS abonentus!

MIRUSI A. LIBERTE-REBĀNE

Ņujorkā 17. maijā mirusi operdziedātāja Amanda Liberte - Rebāne 91 gada vecumā. Dzimusi 1890. gada 19. aprīlī Trikātes pagastā dārznieka ģimenē. Beigusi ģimnaziju Tērbatā, mācījusies dziedāšanu Borovska mūzikas skolā Pēterburgā un Maskavā. No 1925. līdz 1929. gadam viņa darbojās Latvijas Nacionālajā operā, dziedot mecosoprāna partijas, pēc tam vairākus gadus uzstājās dažādās operās ārzemēs. Kopā ar vīru gleznotāju Ludolfu Libertu 1949. gadā iecelojа ASV, dzīvojot Ņujorkā. Viņas nodoms bija iekārtot sava mirušā vīra darbiem mūzeju Ņujorkas draudzes Salas baznīcas īpašumā. Mākslinieciei veltīts svētbrīdis notika 20. maijā Ņujorkas pilsētas daļā Džamaikā. **Vk**

Etnografiski pareizs

Alsungas tautas tērps,

14. — 16. lieluma

(sarkanie brunči un pieburs, īstas vilnas, audekla krekls ar pērļu apkaklīti) PARDODAMS $400.

Zvanīt, lūdzu, vakaros, (519) 433-6220.

Sidrabenē izīrējama vasaras māja.

Tel.: 766-5236.

Kotedža un kabīne

IZĪRĒJAMA

Mežciemā.

Tel.: 1-705-645-8904.

Vīta vāra viesībām. Tel.: 491-9465.

LATVIEŠU NAMS

IZĪRĒ TELPAS

KLĀJ VIESĪBU GALDUS

491 College St.

Tel. 922-2931

Lietprātīgi maisīti dzērieni un kokteiļi,

ja jūsu nākošās viesībās vajadzīgs

profesionāls bufetnieks

(bartenders). Lūdzu zvaniet (416) 223-9627.

54 gadus veca tautiete atraitne

VĒLAS IEPAZĪTIES

ar financiāli nodrošinātu, sirsnīgas dabas tautieti.. Atbildes lai-rakstam Latvija Amerikā zem vārda „Draudzene".

SAIŅI UZ BALTIJAS VALSTĪM un P.S.R.S.

Mēs pārsūtām apdrošinātus drēbju un apavu sainīšus līdz 19¾ märc. netto

LIELA MANTU IZVĒLE MŪSU VEIKALĀ

Biroja laiks — pirmd., otrd., ceturtdien un piektdien no pl. 9.00 — 17.00.

Piektdienās vēlākā laikā — iepriekš sazinoties pa telefonu

Sestdienās no pl. 9.00 — 16.30 trešdienās birojs slēgts

Jūnijā, jūlijā un augustā — atvērts trešdienās, slēgts sestdienās.

BALTIC Exporting Co.

482 Roncesvalles Ave., Toronto, Ont. M6R 2N5

Tālr. 531-3098

BROADVIEW WOOLS, ARTS & CRAFTS

Īpašn. Elza Avots

Veikali Toronto:

674 Broadview Ave., pie Danforth, tel. 469 2005

9 Queen St. East, pie Yonge ielas, tel. 368 5011

Liela izvēlē īstas un sintētiskas vilnas dzijas, vietējās un ārzemju; aužamās dzijas, vilnas dzīpari. Materiāli dažādu latvisku rokdarbu gatavošanai, linu materiāli, diegi, audekli, kanva vasādos rupjumos. Dāvanām dažādi rokdarbi un audumi, atsevišķi tautu tērpu gabali. Padomi rokdarbu jautājumos.

Veikali atvērti:

ceturtdien un piektd. no 9 rītā — 8 vakarā.

Pirmd., otrd. un trešd. no 9 rītā — 6 vak.;

sestdienās no pl. 9.30 rītā — 4 pēcp.

PAVASARA

delikatesu veikals un maiznīca

361 Roncesvalles Ave. Tel. 531 7353

Piedāvā latviešiem no pašu ceptuves pazīstamas šķirnes kūkas, maizes un dažāda veida cepumus.

CREST MOTORS CUSTOM SERVICE

Labo visāda veida automašīnas

Latviešu uzņēmums, īpašnieks S. MIĶELSONS

253 Merton Str. (starp Yonge un Mt. Pleasant)

Tel. 485-5537

Sestdienās strādā līdz pl. 12.00

Ausmas un Jāņa Miķelsonu

DELIKATESU VEIKALI

Toronto

eiropiešu un latviešu gaumē pašu gatavotie gaļas produkti un cepumi

AUSTRUMOS: 141 Danforth Ave., telef. HO5-9905

RIETUMOS: 376 College ielā — ziemeļaustrumos no Bathurst, tuvu Latv. namam. Telef. 922-1306

ERGĻU LIGZDAS

MEDUS

30 Dewson St.

Toronto, Ont.

Telefons 534 0563

S. Vasarājs

LAIKRAKSTAM **LATVIJA AMERIKĀ**

125 BROADVIEW AVE., TORONTO, ONT. M4M 2E9

Lūdzu sūtiet man LATVIJU AMERIKĀ uz

☐ vienu gadu $35.00

☐ 6 mēnešiem $18.00

☐ 3 mēnešiem $9.00

Mr., Mrs., Miss. .....

Adrese .....

Jauns abonents ☐ pagarinājums ☐

Čeku lūdzu rakstīt uz

LATVIJA AMERIKĀ PUBLISHING, LTD. vārda

Vecākais latviešu puķu veikals

Dibināts 1952. g.

ZIEDI, SAKĀRTOJUMI UN STĀDI

katram gadījumam

Piegāde Lielotoronto pilsētas robežās

Pasūtinājumus pieņem arī no ārzemēm un uz ārzemēm

231 RONCESVALLES AVE., TORONTO, ONTARIO M6R 2L6

Tel. darbā (416) 534-4645, pēc darba (416) 533-4037

A. Putniņš

ZIEDI UN DĀVANAS

GARDENIA FLOWERS & GIFTS

362 Danforth Ave., Toronto, Ont. M4K 1N8

(Pie „Chester" pazemja pieturas)

466-1951 vai 466-1502

ZIEDI KATRA VEIDA — KATRAI VAJADZĪBAI

VISUR BRĪVAJĀ PASAULĒ

LATVIEŠU DAIĻAMATNIEKU DARBI

ĀDĀ, KOKĀ — KERAMIKA, AUDUMI

DZINTARA IZSTRĀDĀJUMI

ZELTKAĻA A. GUGAŅA ROTAS

Veikals atvērts darbdienu vakaros līdz pl. 18 un sestdienās līdz pl. 17.

Māra Gugāns-Lūsis

KALUDE JEWELLERY LTD.

● DIMANTI ● PULKSTEŅI

● LATVISKAS ROTAS

Zeltkaļi

ALDONA KORMS UN TĀLIS KIVLENIEKS B.Sc. G.J.

VEIKALĀ UN DARBNĪCA — Tālr. (416) 536-1156

College Park, 444 Yonge St., Toronto, Ont. M5B 2H4

Sarīkojumu Kalendārs

TORONTO

7. jūnijā pl. 14 Latviešu Centrā Jāņu ielīgošana.

19. jūnijā pl. 19 DV namā — — Cēsu kauju atcere.

20. jūnijā Līgo svētku sarīkojums Mežciemā.

3. jūlijā Dziesmu svētku buršu balle.

18. jūlijā „Bērzainē" DV Toronto nod. internās šaušanas sacensības. Vakarā zaļumballē. Ieeja brīva.

31. oktobrī LSAK jubilejas balle Latviešu Centrā pl. 20 vakarā. Spēlēs Runči.

SIDRABENE

27. jūnijā Līgo svētku sarīkojums.

SV. KATRĪNAS

6. jūnijā plkst. 14 tradicionālās zušu makšķerēšanas sacīkstes Niagaras upē. Pulcēšanās parastā vietā. Visi laipni aicināti.

7. Latviešu dziesmu svētki Kanadā

TORONTO 1981. GADĀ no 1. — 5. jūlijam.

DZIESMU SVĒTKU SKOLĒNU KONCERTA RAJONA KOPMĒĢINĀJUMI

7. jūnijā, svētdien, no pl. 12—pl. 14 Latviešu Centrā, 4 Credit Union Dr., Toronto.

2. jūlijā ceturtdien, pl. 9 no rīta ģenerālmēģinājums Royal York viesnīcas koncertzālē, Toronto.

2. jūlijā pl. 13 skolēnu kopkoncerts Royal York viesnīcas koncertzālē.

DV TORONTO NODAĻAS SARĪKOJUMU KALENDĀRS 1981. GADAM

17. oktobrī DV Toronto nod. gada svētki.

21. novembrī karavīru daudzināšana.

5. un 6. decembrī DV Ziemsvētku tirdziņš.

13. dec. DV Toronto nodaļas bērnu eglītes pēcpusdiena.

19. decembrī DV Toronto nod. eglītes vakars.

31. decembrī Jaungada sagaidīšanas vakars.

Īrēju

klusā mājā 1 vai 2 istabas ar vārīšanas iespējām vecākam kungam.

Tel.: 461-4069.

SAVIENOTAJĀS VALSTĪS

KALAMAZŪ

● Sabiedrības darbinieks Ernests Pavasaris, sasniedzot mūža 80 gadus, atzinis par pienākumu atbalstīt sabiedriskos pasākumus, jo sevišķi jaunatni. Viņš nodevis šādus ziedojumus: Latviešu biedrībai — 100 dol., Gaŗezera vidusskolai — 100 dol., korporāciju Tēvijas fondam — 100 dol., no kuriem 50 dol. nododami Minsteres ģimnazijai un 50 dol. Rietummičigenas kursiem, korporācijas Beveronia stipendiju fondam 50 dol. un sakarā ar Beveronia 60 gadiem 150 dol. sadalīšanai Brīvības un Latvijas fondiem un ALA mācības grāmatu izdošanai.

● Latviešu ev.-lut. draudzei mirušo piemiņai nodoti ziedojumi: A. Langenu ģim. mirušā tēva piemiņai 231 dol., A. Ragaine sava vīra piemiņai 100 dol., M. H. Bērziņi — K. Rapas piemiņai 30 dol., J. Sprenne 25 un A. L. Klaumaņi 20 dol. E. Galenas piemiņai, A. Kalniņa 15 dol. V. Neimanes piemiņai. Draudzes jaunatnes iesvētīšanas dievkalpojums 24. maijā pl. 10.30.

● Latviešu biedrības šīs sezonas pēdējais abonentu koncerts notika 3. maijā Kalamazū koledžas Stetsona zālē. Operu ārijas dziedāja soprāns Irma Kurme Valža Treimaņa klavieŗu pavadījumā. Programmā bija E. Dārziņa, A. Kalniņa, J. Kalniņa, B. Skultes un citu sveštautiešu komponistu darbi. Mākslinieciei šis bija pirmais laicīga satura koncerts Kalamazū, kad viņa sniedz pilna koncerta programmu. Klausītājus dziedone sajūsmināja, ko apliecināja nerimstošie aplausi un ziedu devas. Nācās dziedāt arī piedevas. Pēc koncerta abiem māksliniekiem un viesiem kopējas vakariņas bija rīkojusi Daina Jumiķe savā mājā.

● Mākslinieka Gunāra Stumbra gleznu izstādi Latviešu biedrības mājā atklāja mākslinieks Arnolds Sildegs, cildinot viņa sasniegumus mākslas laukā. Izstāde turpinājās 3 dienas, un to skatīja apm. 100 tautiešu. Izstādi rīkoja Latviešu biedrība, un ievadot uzrunu teica sarīkojumu vadītāja H. Pole.

● Latviešu ev.-lut. draudzes jauniešiem stipendijas vasaras vidusskolas un kursu apmeklēšanai pieprasāmas līdz 31. maijam, rakstot draudzes priekšniekam A. Kajakam 1420 Reed St.

● Gadskārtējās Latviešu biedrības spodrības diena nama pārziņa A. Gīrupnieka vadībā notika 8. maijā. Talcinieki rūpējās par biedrības nama ārpuses uzpošanu, bet talcinieces mazgāja logus, galdus, krēslus un spodrināja nama iekšpusi. Par talcinieku vakariņām gādāja dāmas R. Balčunas vadībā. Pateicības vārdus teica biedrības priekšnieks V. Miķelsons.

● Sakarā ar pārvēlēšanām notikusi biedrības nama pārziņa maiņa. Nama un inventāra pārzinis turpmāk būs Gīrupnieks 720 Steers Ave., tālr. 344-5679. Pie viņa kārtojami visi jautājumi par nama iznomāšanu.

● Kalamazū latviešu biedrības namā novusa kopas izkārtojumā no 8. līdz 10. maijam notika gadskārtējās sacensības novusā. Tās atklāja Latviešu biedrības priekšnieks V. Miķelsons. Piedalījās izlases spēlētāji no Toronto, Čikagas, Filadelfijas, Ņujorkas un Kalamazū vienībām. Pirmās dienas sacensībās ceļojošo Latvijas kausu ieguva kanadiešu Toronto vienība. 9. maijā izkristallizējās labākie vienību, vienspēļu un dubultspēļu uzvarētāji. Sacensības risinājās spraigi, un nereti spēlētāji bija sašutuši par tiesnešu atziņu. Ziemeļamerikas meistartitulu vienspēlēs ieguva L. Šachnazārians no Kalamazū vienības, otro vietu — Fr. Kalve no Čikagas vienības. Pēdējā sacensību dienā notika gandarījuma turnīrs, kuŗā pirmo vietu izcīnīja V. Teteris no Toronto vienības. Balvas, kuŗas gandrīz visas bija trofejas, izsniedza ZAĻNS priekšsēdis A. Kondrovičs. Tās bija iegūtas par rīkotāju līdzekļiem un dažas labvēļu ziedotas. Gados vecākais (73 g.) sacensonis bija K. Reinsons no Toronto un jaunākais M. Laurēns no Kalamazū.

V. Boķis

GRAND RAPIDI

● Pēc dievkalpojuma latviešu katoļu draudzes locekļi 10. maijā pulcējās Aglonas Dievmātes baznīcas sarīkojumu telpās. Ģimenes dienas atzīmēšanai. Programmu bija sagatavojusi M. Eglāja. Uzrunu teica sab. lietu komitejas priekšsēdis Dr. Z. Zadviņskis. Mātēm pasniedza ziedus un Dāvids Zadvinskis nospēlēja klavieŗu solo — Fr. Lista Mīlas sapni. Mazākie bērni skaitīja tautasdziesmas (Katrine un Ērika Pinkhamas, Jānis Zeps un Pēteris Sālzemnieks), bez tam Ērika spēlēja flautu un Katrīne klavieres. Trīs Felkeru ģimenes atvases dziedāja tautasdziesmas, tēvam Uldim pavadot pie klavierēm. Stīvens Tarbunas un Edmunds Visockis deklamēja dzejoli Māte un Vanda Daukste lasīja J. Poruka Kukažiņa. Vēl dziedāja meitenes, kokļu pavadījumus spēlējot Pēterim un Dāvidam Zadvinskiem. Daudzveidīgā programma beidzās ar Elizabetes Mukānes un Vandas Daukstes duetu — Mātes sirds, D. Zadvinskim spēlējot klavieŗu pavadījumus. Bija sarūpēts groziņu azaids.

● DV apvienība 9. maijā atcerējās aizvadītos 30 darba gadus, un vanadžu kopa varēja atskatīties uz 20 darba gadiem. Apvienību nodibināta 1951. g. 24. februārī Dziesmu Vairoga koŗa dalībnieka Viktora Puriņa ierosmē. Pirmais priekšnieks bija Jānis Radziņš, kas šogad miris. Primārais uzdevums bijis aprūpes darbs. Vēlāk uzdevumi sazarojušies; DV apvienības rosmes parādās sabiedriskā un kultūras laukā, kā arī nacionālpolitiskā darbībā. Mēģināts apvienības pasākumos iesaistīt jaunatni, taču šinī virzienā varētu vēlēties lielākus panākumus.

Vanadžu kopa darbu sākusi 1961. g. 9. aprīlī un to vadījušas I. Dankere, O. Jansone, I. Vanuška, bet visilgāk E. Brūna. Kopējām jubilejas svinībām bija pievienota Kurzemes cietokšņa cīņu atcere, un tā notika 9. maijā Latviešu biedrības namā. Dievvārdus teica māc. J. Mednis. Laicīgo daļu ievadīja apvienības priekšnieks A. Balodis, īsumā pieskaŗoties Kurzemes cietokšņa kaujām 1944./45. g. periodā, kad varonīgi plecu pie pleca latviešu un vācu kaŗavīri atvairījuši daudzus sarkanarmijas lieluzbrukumus. Svētku runu teica DV ASV zemes valdes priekšsēdis A. Spārniņš, sveicinot arī no Austrālijas DV saimes, kur viņš nule bija piedalījies DV globālās dienās. A. Spārniņš uzsvēra, ka mums vēl vairāk jākopj kopības apziņa un jādarbojas tautas un tēvzemes likteņa atvieglināšanā, lai varētu kādreiz sagaidīt brīvības rītu. B. Maine skandēja patriotisku dzeju un DV ASV vanadžu priekšniece Aida Ceriņa pievienoja savu apsveikumu, norādot, ka atsevišķi darbojoties latvietību nesaglabāsim, bet visiem ejot kopēju ceļu un piesaistot jaunatni.

(Turpinājums 11. lp.)

DV apgāds izdevis

Lolitas Rozes Gulbes

pirmo dzejoļu krājumu

JĀIZTUR

Grāmata dabūjama DV grāmatnīcās.

Daugavas vanadzes Toronto ziņo:

Šinī gadā oktobrī iznāks

A. DZĒRVĪTES un L. TREIMANES grāmata

Latviešu jostas

Šī grāmata ir ar kultūrvēsturisku nozīmi. Tajā būs sakopotas visu Latvijas novadu jostas, attēli, aušanas technika un pamācības. Grāmata ir nepieciešama katrai tautas tērpa darinātājai. Grāmatā būs 320 lappuses un 16 krāsaini attēli.

Pasūtinot līdz 1981. gada novembrim, tās cena ir $45.00. Pēc tam grāmatas cena būs 25% augstāka. Pasūtinājumu adresēt: Mrs. M. Dumpe, 103 Garden Ave., Thornhill, Ont. L4J 1M9. Uz čeka vai naudas pārveduma rakstīt. Latviešu josetas, konta nr. 6342.

A. Eglītis — TV RENTALS

1708 Queen St. W., Toronto M6R 1B3

Tel. 537 1401

Laipni lūdzam lasītājus kārtot LATVIJA abonementa maksas.

Latviešu aģentūras ir pelnījušas jūsu atbalstu, jo tikai latviešu aģentūras atbalsta latviešu sabiedriskos pasākumus.

Vald. Bebris
Beaverbrook Insurance & Real Estate Ltd.
1682A Victoria Park Ave., Scarborough
759-0266; 759-2771

Arnolds Bērziņš
Berzins Realty Ltd.
72 Northdale Rd, Willowdale, Ont. M2L 2M1
445-5325

Ilmārs Jankovskis
Skyline Real Estate Ltd.
2100 Dundas St. West, Toronto
533-8553

Jūsu apdrošināšanas lietas būs labi un ērti nokārtotas ar šo latviešu aģentūru palīdzību — Zvaniet pēc izvēles.

Kūtrie parādu maksātāji

Grand Rapidu latviešu kreditsabiedrības un Kalamazū nodaļas gada sapulci 22. martā Latviešu biedrības namā atklāja valdes priekšsēdis Teodors Zeltiņš, protokolēja sekretārs P. Zāģeris, piedaloties 54 no 687 biedriem.

Priekšsēdis T. Zeltiņš norādīja, ka bilance pavairojusies, tāpat pieauguši noguldījumi, bet samazinājušies aizdevumi. Noorganizēta eksekūtīva komisija, lai izvērtētu, kā izdevīgāk saimniekot, pavairot kreditsabiedrības ienākumus un atrast izdevīgākos noguldījuma veidus. Kreditsabiedrība iegājusi 17. darbības gadā. Aizvadītajā laika periodā ap 20 000 dol ziedots izglītības, kultūras un nacionālpolitisko mērķu sekmēšanai. Priekšnieka vietnieks J. Venners atzinīgi vērtēja valdes, kreditsabiedrības nodaļas un pārējo amatpersonu labo sadarbību.

Nodaļas vadītājs V. Lietapurs no Kalamazū savukārt norādīja, ka nodaļā nedaudz samazinājies biedru skaits (miruši 5), tomēr pavairojušies ne tikai noguldījumi, bet pieaugusi aizdevumu kopējā summa. Pārskatāmu finanču stāvokli, papildinot diagrammām, sniedza grāmatvedis Andr. Valdmanis, tāpat sīks izklāsts bija kasierim V. Tarbunasam. Viņš vērsa uzmanību attiecībā par studentu aizdevumiem, ko pašreiz vēl izdevīgi izmantot.

Par kreditkomisijas darbu pastāstīja tās priekšnieks A. Grīnbergs, ko papildināja sekretārs H. Ritums. Pārskata gadā komisija apstiprinājusi 72 aizdevuma pieprasījumus, noraidīts tikai viens. Aizdevuma kopsumma bijusi $208 305, (iepriekšējā gadā bijuši 84 aizdevumi par $271 865). Visvairāk aizdevumu pieprasīts auto iegādei un remontiem — 31 gad., izglītības 12 gad., māju iekārtai un remontiem 11 gad. utt. Arī pēc aizdevuma lieluma auto remontiem un iegādei aizdots $110 865, izglītībai $21 938 un māju iekārtai $19.940. No amatpersonu ziņojumiem izskanēja norādījums, ka vēl arvien jāsastopas ar kūtriem maksātājiem, vai tādiem, kas savus parādus nemaz negrib kārtot. Ja visi savas saistības kreditsabiedrībā kārtotu apzinīgi, tās rīcībā būtu lielāks atlikums, ko varētu izlietot pašu naudas iestādes darbības veicināšanai. Priekšnieks T. Zeltiņš vēl informēja par turpmāko un informācijas nozares darbu. Sapulce apstiprināja bez grozījumiem valdes izstrādāto tīra atlikuma sadalījumu latviešu kopības, izglītības, kultūras un nacionālpolitisko mērķu atbalstam kopsummā par $2450, kas jau bijis ziņots agrāk. Pārvēlot amatpersonam, kam izbeidzies pilnvaru laiks, ievēlēja visus līdzšinējos. Valdē — V. Tarbunasu un Andr. Valdmani, kreditkomisijā — A. Grīnbergu, kandidāts A. Balodis, revīzijas komisijā — Arv. Jansons, kandidāts V. Miķelsons. Atsevišķi par katru no tiem balsojot, ikvienu ievēlēja ar 53 balsīm. Izlozējot pārsteiguma balvas, tās ieguva: H. Ritums, O. Jirgensons, J. Sulainis, Dr. Z. Zadvinskis, K. Bušs sen., E. Avots, R. Siliņa. Par dalībnieku pacelšanu rūpējās Brigita Valta un Austra Rituma.

Valters Zirnītis

Mežciema budžets gandrīz 12.000 dolaru

Katoļu lauku īpašuma Mežciema jaunievēlētā pārvalde pēc biedru sapulces Latviešu namā 3. maijā amatus sadalīja šādi: pārvaldes priekšnieks A. Rēķis, vietnieks T. Puisāns, sekretārs V. Miklašēvics, kasieris J. Repša, saimniecības vadītājs A. Začs un sabiedriskās daļas vadītāji A. Gertmanis un J. Niedra.

Mežciema pilnsapulcē apstiprināja jauno budžetu par 11.516 dol., paredzot rezerves kapitālam 2.116 dol. Pārvaldes priekšnieks A. Rēķis ziņoja, ka aizvadītajā gadā ieņemts 8874, izdots 9483 dol., iztrūkumu sedzot no iepriekšējo gadu atlikumiem. Kases atlikums uz šo gadu bijis 3166 dol. Dāmu komiteja papildinājusi pārvaldes kasi ar 652 dolariem. Mežciemā pagājušā gadā turpināti uzlabošanas darbi, starp tiem izbūvēts arī jauns laivu doks, pie Krusta uzstādīti jauni soli 45 personām. Visi Mežciema sarīkojumi bijuši labi apmeklēti. 20. jūnijā Mežciemā svinēs Jāņus. Rudzu puķu balle paredzēta 1. augustā un sezonas beigu sarīkojums 5. septembrī. Bez tam sezonā notiks vairāki jauniešu sarīkojumi ar nodarbībām, ko pārzinās paši jaunieši.

Darbi veikti talku veidā. Katram Mežciema apbūves gabala turētājam talkās jānostrādā divas dienas, bet ja pats nevar piedalīties, no talkām „atpērkoties", jāmaksā par katru nenostrādāto dienu 25 dol. Talku dienas iepriekš paziņo, kad visi aicināti ierasties darbā, lai tas sekmīgāk veiktos. Visi Mežciema dalībnieki maksā dalības maksas, kas šogad noteiktas 30 dol. Tās iekasē kasieris J. Repša: 117 Stephen Dr. Apt. 1, Toronto, M8Y 3N4. Mežciemā var apmesties arī viesi, maksājot pārvaldes ēkā vienu istabu 30 dol. nedēļā, vai 5 dol. dienā. Par auto novietošanu iekasē 2 dolarus, bet ja ieved arī laivu, tad 3 dol. Arī telts uzstādīšana maksā 3 dolarus.

Vairāki pilnsapulces dalībnieki izteicās, ka Mežciems būtu reģistrējams kā akciju sabiedrība. Mežciema pārvalde palielināta ar diviem locekļiem, pavisam 7, kuŗu skaitā ir arī pārvaldes priekšnieks, ko ievēl atsevišķi, bet katru gadu pārvēl divus pārvaldes locekļus uz trim gadiem.

V.S.

VINIPEGA

● Vinipegas latviešu biedrības sapulcē piedalījās tikai 10 biedru. Sapulce lūdza līdzšinējo valdi turpināt darbību arī 1981./82. gadā. Trūkstošā valdes locekļa vietā ievēlēja Ojāru Kļaviņu. Priekšsēdis paliek līdzšinējais Miķelis Tolks, viņa vietnieks Ojārs Kļaviņš, sekretāre Zigrīda Kļaviņa, kasieris Ojārs Radovskis un mantzinis Egons Jurēvics. Revīzijas komisijā ievēlēja Teodoru Blosmani,, priekšnieks, Mirdzu Rutuli, sekretāre, un Edīti Radovsku. Par Baltiešu federācijas pārstāvi ievēlēja Ojāru Radovski. Valde savā turpmākajā darbībā paredzējusi rīkot vairākus referātus, biedru vakarus, divus vasaras izbraukumus un gadskārtējo Mārtiņu vakaru. Sakarā ar Dziesmu svētkiem Toronto nav plānotas Jāņu svinības. Biedrības mēneša biļetens Informātors iznāk jau 30 gadu. Valde pasniedza biļetene redaktrisei Mirdzai Rutulei aploksni un biļetena pavairotājam O. Radovskim grāmatu velti. Sapulce nolēma ziedot 100 dol. Patiesības fondam un atvēlēja 300 dol. jaunatnes latviskai ievirzei. Šo atbalstu var lūgt biedrības biedru jaunieši - skolēni un studenti, kas vēlas piedalīties 2 x 2 nometnē, Dziesmu svētkos Toronto vai arī citos latviskos pasākumos.

● DV Manitobas nodaļas gada sapulcē pārvēlētā valde amatus sadalījusi šādi: priekšsēdis Juris Jandavs, viņa vietnieks Armands Kēleris, kasieris Valdemārs Jandavs, sekretārs Tālivaldis Sniķeris, biedrzinis un mantzinis Leonards Berngards, Ārējās informācijas daļas vadītājs Armands Kēleris. Revīzijas komisijas priekšsēdis Jānis Preimanis, lolocekle Lilija Kēlere. Dāmu komitejā darbosies Ludviga Smoļinska, priekšniece, viņas vietniece Aina Jandava. Nodaļa pērngad sarīkojusi Pavasaŗa balli un bazāru, DV dienas Stašus ģimenes īpašumā ar šaušanas sacīkstēm, Kēleru mājā eglītes vakaru. Kopējās sarīkojumos 14. jūnijā un 18. novembrī A. Kēleris sagatavojis raidījumus vietējām televīzijas un radio stacijām un rakstus. Noticis S. Spurdziņa diapozitīvu referātu vakars ar pārrunām. Kalpaka diena kopā ar Latviešu leģiona atceri atzīmēta Sv. Krusta draudzes dievkalpojumā māc. Dr. E. Grīšļa vadībā. Vanadzes katru gadu apmeklē Bruksaidas kapsētu un noliek ziedus uz latviešu karavīra kapa, godinot visus kritušos karavīrus. Vanadzes kopj arī to latviešu kapu kopas, kuŗiem Vinipegā nav piederīgo.

—vs—

BAFALO

● Etniskā mantojuma svētki šogad notika lielajā „Convention" centrā, pašā pilsētas centrā, un tos apmeklēja tūkstošiem cilvēku. Trīs dienās savas mākas rādīja visu šeit dzīvojošo nāciju grupas, to starpā arī latvieši. Lielajā centrā bija dažādi stendi: mākslas, mājsaimniecības, dažādu ēdienu, rokdarbu u. c. stendi. Latvieši divās dienās iepriecināja ar trim tautas deju grupām. 2. maijā no Toronto viesojās deju kopa Daugaviņa Edvīna Kalviņa vadībā, bet 3. maijā no Sv. Katrīnām viesojās jauniešu deju grupa Jandāliņš Hermaņa Šternberga vadībā un mazo Bafalo bērnu dejotāji Jandāliņš Nr. 2., vadītāju skolotāju Zintas Malējas un Ainas Vējiņas vadībā. Lai gan ļoti īss bija mazajiem bērniem sagatavošanās laiks, nevienam no vismazākiem, 5—6 gadu vecajiem, neviens solītis nesajuka. Tie izpelnījās vislielākos aplausus un uzmanību.

● Luterāņu draudzes maija mēneša dievkalpojums notiks 31. maijā plkst. 12.30 ar dievgaldu, ko vadīs mācītājs Praulinš North Park luterāņu baznīcā, Starin un Wingate ielu krustojumā. E.A.

GRAND RAPIDI

(Turpinājums no 10. lp.)

Par dāvanu vietējām vanadzēm viņa nodeva grāmatu Kārlis Skalbe stāsta. Vēl runāja apvienības vanadžu kopas priekšniece O. Jansone, pasniedzot bij. ilggadējai kopas priekšniecei E. Brūnai saktiņu. Vairāki vanagi un vanadzes saņēma organizācijas goda rakstus par centīgu darbu dažādu uzdevumu sekmēšanā. Koncertā septiņas dziesmas skanīgi nodziedāja Kalamazū vanadžu ansamblis dir. J. Zuikas vadībā. Bija arī kopējs mielasts. Vakaru vadīja apvienības sab. kultūras vadītājs R. Bergmanis.

Valters Zirnītis

GRĀMATAS DĀVANĀM UN PAŠU PRIEKAM

K. V. Vanags, dzīve un darbi	$ 6.00
K. V. Vanags, Kas kalis marmorā, dz.	$ 8.00
Latvju karavīrs Nr. 2	$ 5.00
Purvidus, Zelts, komūna un maize	$ 4.50
V. Čakāne, Rotu kalēji Latvijai, dz.	$ 9.00
Ķikures un Sarmas vēstules	$16.00
A. Millers Latvian language, grammar	$12.00
A. Jaunzemis, The Rhyme Chronicle of Livonia	$24.00
M. Čube, Vakarlaiva, dz.	$ 9.00
E. Kalme — Pret straumi, rom.	$11.00
V. Janelsiņa — Kaķi, ja tu būtu cilvēks	$13.50
J. Klīdzēja — Cilvēka bērns, rom.	$12.00
E. Kociņa — Eiropas vārtos, rom.	$13.50
D. P. Odonells — Bunkurs	$16.00
Al. Čaks — Mana mīlestība	$14.00
L. Roze-Gulbe — Jāiztur, dzejoļi	$10.00
Dr. J. Siliņš — Mārtiņš Krūmiņš, monogr.	$31.50
T. Lazdiņa — Teach Yourself Latvian	$ 9.00
Rigas Vārtos ar 5 kartēm un 22 ilustr.	$10.00
Dr. V. Mežezers — Sirds ko dziļi iemīlēja II	$ 9.00
A. Brastiņš — Saules teiksma	$12.00
E. Ēklands — Labā diena, bērniem	$ 8.50
P. Babris — Silent Churches	$24.95
Mūsu virtuves noslēpums — recepšu krājums	$ 5.00
A. Voitkus — Svešinieki un piedzīvotāji, rom.	$ 9.50
A. Voitkus — Redzi, mēs dzīvojam, rom.	$12.50
A. Voitkus — Ogles pelnos, rom.	$ 9.00
Latvijas māksla I	$38.00
Plēpis un viņa gravūra kokā	$50.00
Latviešu mākslinieki Austrālijā	$41.50
Alb. Liepiņš — Dievs, Tēvija, pulks (1. jāt. p.)	$38.00
Dr. A. Alksnis — Hipokrats spīlēs	$15.50
Latvijas Māksla II	$48.00
Ed. Zirnītis — Andrejs Eglītis	$35.00
H. Celmiņa — Sievietes PSRS cietumos	$14.00
E. Aistars — Gaismu sauca, rom.	$13.50
Z. Mauriņa — Manas saknes debesīs	$12.00
J. Jaunsudrabiņš — Kam dāvanas . . .	$12.50
I. Grebzde — Ziedi, mana vasara, rom.	$11.50
J. Klīdzējs — Dzīvīte, dzīvīte, rom.	$12.50
I. Gubiņa — Sidrabkāzas, st.	$11.00
K. Puriņš — Trīs ziedošie koki	$10.00
J. Babre — Brīniškā zvalgzne	$ 8.00
Jānis Veselis, apceres	$16.50
A. Dziļums — Viršu druvas, rom.	$12.00
A. Zemdega — Toreiz Lubes dzirnavās	$10.50
V. Kārkliņš — Pie laika upes, st.	$14.00
A. Zemdega — Zem akmens zaļa zāle	$ 8.00
T. Zeltiņš — Septiņi saulrietā	$11.50
Dž. Barviks — Vilka ēnā, rom.	$13.50
G. Salāts — Debesis nav tālu, rom.	$13.50
Laiks, telpa, ļaudis I — III	$55.00
H. M. Grīvāns — Avju gans	$ 7.50
E. Zubeckis — Vīni	$18.00
E. Grīslis — Pie rokas ņem un vadi	$10.50
H. Moors — Rītdiena nekad nenāks	$ 9.70
U. Rūtiņa — Vēl tā gribējās dzīvot	$ 7.00
A. Eglītis — Vai zini zemi . . .	$14.00
B. Lamejs — Rīgas kaķu ķēniņš	$ 9.50
A. Gailītis — Brīvības dziesma, rom.	$ 9.00

Piedāvā dāvanām: gleznas, rotas, keramiku, ādas un koka izstrādājumus, audumus, kā arī citas mantas.

DV GRĀMATNĪCA, 491 College Street, Toronto, Ont. M6G 1A5, tālr. 921-7121. Pasta sūtījumiem 10% piemaksa.

DV GRĀMATNICAS NODAĻA — SALONS, 4 Credit Union Drive, Toronto, Ont. M4A 2N8, tālr. 757-1482.

Daugavas Vanagu nams
PIEDĀVĀ ZĀLI
DAŽĀDIEM SARĪKOJUMIEM
PIEPRASIET TELEFONISKI
SVĒTDIENAS DZĒRIENI TIKAI PIE MALTĪTĒM — $3.00

125 Broadview Ave.
Tel. 465-5225

Daugavas Vanagu klubs
ATVĒRTS BIEDRIEM UN VIESIEM
no pirmdienas — ceturtdienai, iesk., no pl. 12 dienā- 12 naktī,
piektd., sestd. no pl. 12 dienā līdz 1 naktī,
svētdienās no pl. 12 dienā līdz 9 vakarā.

Dāmu un kungu DRĒBNIEKI
šuj apģērbus pēc mēra un Jūsu gaumes
Runā vāciski
Old Mill Tailors
Rudi H. Schneider
7 Riverview Gardens — 769-9535
pie Bloor, vienu bloku rietumos no Jane.

Fotogrāfisks uzņēmums ar atzītu kvalitāti.
BENJAMIN FILM LABORATORIES LTD.
(416) 863-1166
247 Richmond St. E., Tor., Ont. M5A 1P2
We believe every picture counts

Town & Country Real Estate Ltd.
V. Palma — pārstāvis

41 Heathcote Ave., Willowdale, Ont. M2L 1X9
Tel. 444-2447
Pērkot un pārdodot savu nekustamu īpašumu, zvaniet nesaistošai informācijai 444-2447. Mājas lielā izvēlē visā pilsētā. Palīdzam sagādāt obligācijas un iemaksas māju pirkšanai uz izdevīgiem noteikumiem.

Plašā izvēlē
latviska un moderna keramika, skulptūras, sienas segas
Pieņem pasūtinājumus brokastu un pusdienu traukiem (īpatnēji latviski medus dzelteni un zaļi)
ZIGFRIDS JURŠEVSKIS — ZIGFRID POTERY
1425A Bloor St. W., Toronto M3P 3L6, tel. 536-8183.

R. S. KANE Ltd.
apbedīšanas birojs
4812 YONGE STREET
(Sheppard Avenue tuvumā)
Willowdale, Ont.
221-1159

RATAS
— IGAUŅU OPTIĶIS
247 Danforth Avenue. Tel. 465-6251.
Gatavo brilles pēc receptēm.
Zeiss ● Rodemstock ● Crist Dior rāmji.
Speciālitāte — dubultlēcu brilles ● Kontaktlēcas (soft).
Pulksteņi: Omega, Triosot, Bulova.
Latviešiem atlaide

Andrejs M. Stikuts
B.A., L.L.B.
ADVOKĀTS
17 Queen St. E., #701, Toronto, Ont. M5C 1P9. Tel. 364-6370

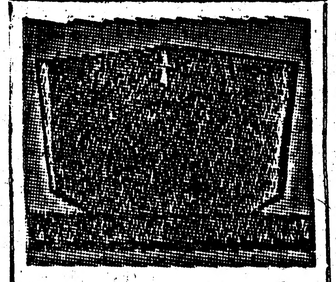
PIEMINEKĻI
487-2147, vakaros 445-8955
Kvalitātes darbs un eiropiešu mets
Igauņu uzņēmums
YONGE MEMORIAL LTD.
2044 Yonge St., Toronto
M4S 1Z9
Starp Eglinton un Davisville

Murray E. Newbigging
BĒRU MĀJA
Izjusti personīgi pakalpojumi
pastāvīga kapella.
M. WAYNE HAMILTON
Funeral Director
733 Mount Pleasant Rd., pie Eglington Ave.
Auto novietošana. Tel. 489-8811, 489-8002

Alcan Building Products Authorized Dealer
Māju īpašnieki!
Ir trīs veidi, kā var ietaupīt ar ALCAN SIDING:
Sazinieties ar uzņēmuma īpašnieku — bez starpniekiem
1) Ietaupa darbu un laiku
2) Instalācijas un apkures izdevumus
3) Uzlabo izskatu un līdz ar to palielina mājas vērtību, ieskaitot
ALCAN 20 gadu garantija

- Δ LIETUS NOVADA CAURULES
- Δ LOGUS
- Δ DURVIS
- Δ MARĶIZES (Awnings)
- Δ JUMTA PARKARES (Soffit and fascia)

CENTURY ALUMINUM INSTALLERS
534-2864 *Īpašnieks Artūrs Mime*
2226 Dundas St. W., Toronto, M6R 1B3

RM
ROSAR-MORRISON FUNERAL HOME LTD.
467 Sherbourne St., Toronto, Ont. M4X 1K5. Tel. 924-1468
Thomas L. Morrison — Funeral Director
RŪPĪGA UN SMALKJUTĪGA
APBEDĪŠANAS CEREMONIJU IZKĀRTOŠANA

Hello WORLD Travel Ltd.
1843 Avenue Rd., Toronto,
Ontario, Canada, M5M 3Z4
Tel: (416) 789-5304
Sīkāku informāciju un pakalpojumus ceļojumiem
sniedz biroja vadītāja INESE GRODNIS pa augšminēto tel.

OPTICAL STUDIO
VĀCU OPTIĶIS
Speciālizējies kontaktlenžu nozarē. Lielā izvēlē eiropiešu acenu rāmji.
1586 Bloor St. W., Toronto, vienu bloku no Latviešu kreditsab. Dundas - Bloor nodaļas. Tel. 535-6252.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS
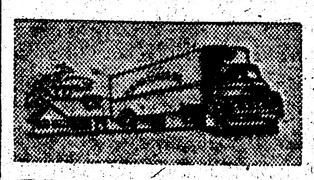
BALTIC MOVERS
TĀLR. 534-1403, Toronto

Mūžībā aizgājis mūsu kluba biedrs

Alfreds Piladzis

Dzimis 1922. gada 10. aprīlī

Miris 1981. gada 3. maijā

Viņu piemiņā paturēs

TORONTO LATVIEŠU MEDNIEKU
UN MAKŠĶERNIEKU KLUBS

Plaša demonstrācija Bostonā

Bostonas latviešu organizāciju un draudžu pārstāvju sanāksmē 9. maijā nolēma atzīmēt 14. jūnija 40 gadu atceri plašā mērogā. Izvēlēja rīcības komiteju šādā sastāvā: Aristīds Lambergs, Jānis Bībelnieks, Olģerts Kutcers un Jānis Ziediņš, jun. Komiteja izplata tautiešu vidū uzsaukumu. 14. jūnijā godināsim latvju mocekļus un ar darbiem pierādīsim savu tēvzemes mīlestību! Mūsu tautas kopējās sāpes saslēdz mūs, palicējus, ciešāk, vieno mūs dzīves gaitās un mūsu kopējai uzvarai, kas vēl jāizcīna.

Tautieši aicināti nākt ar saviem Latvijas karogiem, lai manifestācija būtu iespaidīga. Sarīkojuma vieta ir pie City Hall (skatuves pusē, kur notika Bostonas 350 gadu atceres sarīkojumi). Māc. Lauma Lagzdiņa - Zuševica no Ņujorkas vadīs svētbrīdi. Uzrunu teiks Uldis Grava, kā arī nacionālitāšu pārstāvji. Arī ALA pr-ks J. Riekstiņš solījies piedalīties. Ar autobusiem no Ņujorkas gaida ierodamies jauniešus. Tautiešus gaida no visām Jaunanglijas pavalstīm, lai atceres manifestācija būtu iespaidīga.

Sarīkojums sāksies pl. 12.00. Pie sēru altāra katram jāatnes kāds zieds mūsu mocekļu piemiņai. Iespējamas arī vēl citas norises. Visi gājienā dosies uz vēsturisko Old Church baznīcu, 193 Salem ielā, kur māc. Fr. Ruperta vadībā notiks visu konfesiju garīdznieku dievkalpojums. Pie ērģelēm Dr. K. Gutberga. Dziedās arī dubultkvartets Tēvija.

Pēc dievkalpojuma pl. 16 Trimdas draudzes namā 58 Irving St. J. Riekstiņš vadīs pārrunas, kurās piedalīsies arī citi apspiesto tautu pārstāvji. Par atspirdzinājumiem gādās Bostonas draudžu un organizāciju dāmu komiteja.

Osvalds Akmentiņš

SV. KATRĪNAS

● Sv. Katrīnu DV sieviešu koŗa Senatne pavasaŗa jausmu vakars Vai atceries 9. maijā bija pulcinājis apmeklētājus arī no tālienes. Programmas pirmajā posmā Senatne diriģentes A. Skudras - Kārkliņas vadībā dziedāja četras tautasdziesmas, solo daļu dziedot Milijai Zvejniecei. Dzirdējām jauno un talantīgo dziedātāju Daci Kārkliņu - Hollis, kuŗa gatavojas koncertam Toronto maija beigās, un Rossini operas Pelnrušķīte uzvedumam, kuŗā Dace dziedās galveno lomu. Dace Kārkliņa izjusti nodziedāja 4 latviešu komponistu dziesmas, parādot skaistu toni un balss skaidrību. Pavadīja Pēteris Šafters no Toronto. Pirmās daļas beigās DV deju grupa Hermaņa Šternberga vadībā izteiksmīgi nodejoja 2 jaundejas: Meiteņu deju un Četrpāŗu deju — Lidijas Āboliņas choreografijā. Programmas otrā daļā soliste Dace Kārkliņa dziedāja āriju no Guno operas Fausts un Rosini Pelnrušķītes, atkal parādot savas skaistās balss dotumus. Sv. Katrīnu šā gada „latviešu karaliene" Maira Bērziņa iepriecināja ar baleta solo. Aplausi, pateicība un ziedi diriģentei, koŗa priekšniecei Ārijai Freimanei, solistēm, deju iestudētājam, visām koristēm un, arī apgaismošanas un skaņu meistaram Imantam Ķipim.

AF.

Vai jūsu mājās ir

JĒZUS NĀCARIETIS

Grāmata par Jēzus dzīvi, $12.00. Pasūtināma pie Janīnas Babres, P.O. Box 633, Arlington Heigts, Ill. 60006.

Ak mosties, mosties, mana tauta,
Pie malas savus elkus liec!
Laiks uzklausīties Kristus balsi,
Nost to, kas tavu prātu jauc!
Bezmaksas kristīgu literātūru un kasetes ar garīgu dziesmu ierakstiem jūs varat saņemt, rakstot māc. J. Šmitam, Box 465, Surrey B.C. V3T 5B7.

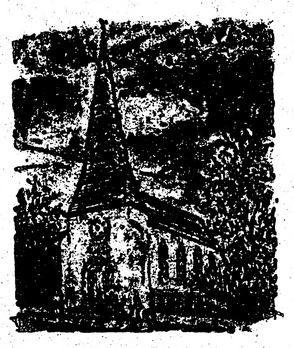

BAZNICAS ZIŅAS

TORONTO

SV. JAŅA DRAUDZE

Māc. I. Gaide, 12 Worthington Cr., Toronto, Ont. M4V 1J6, tālr. 766-5525. Sv. Jāņa draudze, tālrunis 921-3327, 200 Balmoral Ave.

Māc. I. Gaides runas stundas kancelejā: otrdienās un ceturtdienās no pl. 10 — 12.30 un trešdienās no pl. 18 — 20. Citā laikā pēc vienošanās.

7. jūnijā pl. 11 Vasarsvētku dievkalpojums. Viesu mācītājs.

14. jūnijā pl. 11 aizvesto piemiņas dievkalpojums ar dievgaldu.

SV. ANDREJA DRAUDZE

Māc. J. Cālītis, Sv. Andreja draudze, tālr. 924-1563, Carlton St. un Jarvis St. krustojumā, Toronto, Ont. Tālr. mājā 482-8403, 8 Rolland Rd., Toronto, Ontario M4G 1V5.

Māc. J. Cālīša jaunais runas stundu laiks kancelejā: trešdienās un ceturtdienās no pl. 10 — 12 un no 18 — 19. Citā laikā iepriekš sazinoties.

7. jūnijā plkst. 3 pēcp. Vasarsvētku dievkalpojums.

14. jūnijā plkst. 11 rītā Trīsvienības svētku dievkalpojums, dievgalds.

21. jūnijā plkst. 3 pēcp. dievkalpojums.

AUSTRUMU DRAUDZE

Māc. A. Celms, pagaidu adrese: 47 Lord Roberts Drive, Scarborough, Ont. M1K 3W1, tālr. 267-3507. Toronto Austrumu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā 361 Danforth Avenue.

Draulzes locekļiem, kas ieinteresēti veco ļaužu atpūtas nama „Kristus dārzs" tapšanā, veidlapas aizpildīšanai saņemamas dievkalpojumu dienās baznīcā pie dežūranta.

7. jūnijā plkst. 13 Vasarsvētku dievkalpojums.

14. jūnijā plkst. 13 Tautas sēru dienas dievkalpojums — garīgs koncerts.

21 jūnijā pl. 13 dievkalpojums.

28. jūnijā dievkalpojums nenotiks.

BRAMPTONA

Māc. A. Briedis, 44 Marylin Cr. Toronto, Ont., M4B 3C6, tālr. 757-2739.

14. jūnijā plkst. 13.30 Aizvesto atceres dievkalpojums Grace United baznīcā, Bramptonā. Pēc dievkalpojuma draudzes pēcpusdiena ar attiecīgu programmu baznīcas zālē.

BAPTISTU DRAUDZE

Māc. A. Arājs, 9 Kingsbridge Court, Apt. 402, Willowdale, Ont. M2R 1L6; tālr. 638-3822. Toronto latviešu baptistu draudzes sanāksmes Walmer Rd. baptistu dr. dievnamā.

Svētdienas skolas vasaras pārtraukums jūnija, jūlija un augusta mēnešos. Bībeles studiju - lūgšanu sanāksmes nenotiek jūlijā un augustā.

7. jūnijā pl. 16 Vasarsvētku dievkalpojums ar Sv. vakarēdienu.

14. jūnijā pl. 16 Aizvesto piemiņas dievkalpojums.

21. jūnijā pl. 16 dievkalpojums ar tematu — Kristus māceklis Pēteris.

28. jūnijā pl. 16 evaņģelizācijas dievkalpjums ar jauniešu priekšnesumiem.

5. jūlijā pl. 11 Sv. Jāņa ev. lut. dr. dievnamā, 200 Balmoral Ave., Dziesmu svētku dievkalpojums ar viesiem un sadraudzības brīdi.

KATOĻU DRAUDZE

Prāvests Dr. B. Kokins, 100 Sunnyside Ave., M6R 2N8, tālr. 533-9456. Toronto katoļu vienības dievkalpojumi notiek Kristus Augšāmcelšanās (lietuviešu) baznīcā, 1021 College Str. Dievkalpojumi katra mēneša otrā svētdienā, plkst. 13.00.

HAMILTONA

Hamiltonas latviešu ev. lut. Kristus draudze — 18 Victoria Ave. South. Māc. K. Kuškēvics, 55 East 44th St., Hamilton, Ont. L8T 3G6, tālr. 385-9838.

Māc. K. Kuškēvica runas stundas baznīcas telpās ceturtdienās no pl. 19.30 — 21.30. Tālr. 527-5810. Ieeja birojā no baznīcas aizmugures.

MONTREALA

Prāv. A. Voitkus 3438 Rosedale Ave., Montreal H4B 2G6 P.Q. Tel. 489-3224. Montrealas latv. ev. lut. Trīsvienības dr., Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcell Ave.

7. jūnijā, Vasarsvētkos, pl. 13.30 dievkalpojums Rosedale United baznīcā (Rosedale / Terrebonne). Dziesmu lapiņas. Pēc dievkalpojuma sadraudzības stunda.

11. jūnijā Aizvesto piemiņas dievkalpojums Queen Marry of the Morld baznīcā pēc vainaga nolikšanas pie kritušo pieminekļa.

14. jūnijā pl. 11 kapu svētki Mt. Royal kapsētā. Dziesmu lapiņas. Lietainā laikā pl. 13.30 dievkalpojums baznīcā.

16. jūnijā pl. 13 dr. namā pensionāru sanāksme un Bībeles stunda.

21. jūnijā dievkalpojuma nebūs.

28. jūnijā pl. 13.30 dievkalpojums.

OTAVAS MIERA DRAUDZE

Māc. E. Lange, 364 Pleasant Pk. Rd., tel. 733-3906. Otavas latv. ev. lut. Miera draudze Sv. Pētera lut. baznīcā, 400 Sparks ielā.

7. jūnijā, Vasarsvētkos, pl. 14 dievkalpojums ar dievgaldu un jauniešu iesvēti.

14. jūnijā pl. 19 Tautas sēru dienas dievkalpojums.

21. jūnijā pl. 11 dievkalpojums Sprīdīšos. Dziesmu lapiņas.

28. jūnijā dievkalpojums nenotiek.

5. jūlijā pl. 19.30 dievkalpojums baznīcā.

12. jūlijā pl. 11 dievkalpojums Sprīdīšos. Dziesmu lapiņas.

19. jūlijā dievkalpojums nenotiks.

26. jūlijā pl. 11 Kapu svētku dievkalpojums Beechwood kapsētā. Dziesmu lapiņas.

„BRĪTIŅŠ AR DIEVU"

radio raidījums

nepārtraukti
25. gada gājumā
katru svētdienas rītu a o
pl. 9 — 9.30
Vilnis 1270 AM

no Niagaras WHLD raidītāja

Vadītājs A. Laksmanis
106 Dorset Rd. Scarboro, Ont., tālr. 261-4218
Latviešu misijas

PRIEKAVĒSTS

Kristīgo latviešu radio raidījums
katru svētdienu pl. 2.45 pēcp. no Niagaras WHLD raidītāja
Vilnis 1270 AM

Vadītājs Dāvids Miķelsons, 60 Stevenson Rd., Rexdale Ont. tālr. 749-0832

KLAUSAITIES GARĪGOS RAIDĪJUMUS

Global TV 6. un 22. stac. 100 Huntley St., Toronto, no pirmd. — piektd. pl. 9.30 no rīta, sestd. pl. 10 no rīta Bafalo TV stac. 29, 700 Club, ikdienas pl. 11.30 no rīta un pl. 9.30 vakaros.

Radio FM CBN 107.1
24 stundas. Tel. 889-3126.

Vadības maiņa Gaŗezerā

A. Tīdemanis, kas Gaŗezera administrācijā nokalpojis 7 gadus, jau pagājušā gada 17. maijā sēdē paziņoja, ka no saviem pienākumiem vēlas ar 23. maiju aiziet. Padome viņa atteikšanos pieņēma un ar sludinājumiem laikrakstos meklēja jaunu administrātoru. Līdz 11. aprīlim pieteicās 8 kandidāti. Padome savā 11. aprīļa sēdē, aizklāti balsojot, par administrātoru pieņēma Vili Miķelsonu, kas šo darbu jau veica vasarā pa A. Tīdemaņa slimības laiku. V. Miķelsons ir jau 6 gadus Gaŗezera viceprezidents un nepārtraukti dažādās Gaŗezera kapacitātēs darbojies 15 gadus.

Padome šinī pašā sēdē, aizklāti balsojot, no 5 kandidātiem, 23. maija sapulcē 3 pārvēlamo padomes locekļu kandidātūrai nominēja V. Miķelsonu, J. Mintiku un V. Zemesarāju. No minētajiem kandidātiem pirmie divi jau darbojās līdzšinējā padomē. Padomes locekli Jāni Ķinēnu izraudzīja par padomes atbildīgo redaktoru Gaŗezera Ziņās, kuŗās arī turpmāk par redaktoru strādās Rūdolfs Ārums.

Vidusskolas inspektors A. Pētersons savā ziņojumā atgādināja, ka mācības sāksies 7. jūlijā. Pieteikušies jau 65 vidusskolēni, bet ir cerības, ka varētu būt ap 180. Tiek plānotas 11 klases un sastādīts skolas personāls. Daži vecāki esot neapmierināti ar skolas maksām, kā izteicās insp. A. Pētersons.

Architekts A. Vinters iepazīstināja ar projektētā O. Kalpaka mūzeja būves plāniem un event. ēdamzāles un virtuves paplašināšanu. Būvkomisijas vadītāja R. Dimante ziņoja par šī gada budžetā paredzēto „Krikšu" nometnes labierīcību un dušu būvi, kā arī par kāpņu izbūvi, kas ies no ēdamzāles uz ezermalu. Pašlaik notiek pārbūve ēdamzālē, lai virtuvē ieliktu jaunu ūdens sildītāju un pārveidotu lielos saldētājus.

Dr. Z. Zadvinskis ieteica šī gada „laimes izlozi" rīkot 12. decembrī pl. 14 Gaŗezera „Saulgriežos".

Sarīkojumu kārtotājs V. Miķelsons uzsvēra, ka Jāņu sarīkojums 20. jūnijā būs sevišķi pievilcīgs, jo Čikagas piecīši gatavo speciālu programmu, kas atspoguļos ne vien senās Jāņu tradicijas, bet pieskarsies arī Gaŗezera aktuālitātēm un norisēm. Par deju mūziku rūpēsies Indianapoles Atmiņas. Jāņu laikā, sākot ar 20. jūniju, vidusskolas Valdemāra zālē notiks Toronto mākslinieka Valža Teteŗa gleznu izstāde. Tautas deju uzvedums „Pērkoniša ducināšana" risināsies 1. augustā. ALA aprūpes biroja rīkotās pensionāru dienas notiks 20. un 21. jūnijā.

Padomes priekšsēdis Dr. Z. Zadvinskis apsveica revīzijas komisijas priekšsēdi Jāni Meiju 70 gadu dzimšanas dienā un pasniedza pateicības rakstu. Par dalībnieku cienāšanu ar pusdienām rūpējās Anna Tīdemane.

V. Bokis

Informācijai par abonementa maksas kārtošanu un ievietojamiem sludinājumiem lūgums zvanīt:

466-1514

Sludinājumus laikraksta nākošajam numuram pieņem līdz pirmdienas pēcpusdienai.

Brusubārdas koris savā 50 gadu jubilejas koncertā Milvokos. Pirmā rindā no kreisās: trešais koŗa priekšnieks Z. Zīvarts, diriģents E. Brusubārdis jr., E. Brusubārdis III.

Aug jaunā maiņa . . .

Indianapoles latviešu skolas izlaiduma aktu ievadīja māc. P. Nesaule ar svētrunu, salīdzinot skolēnus ar Kristus mācekļiem, kam jāapliecina, ko ir atzinuši, ko mācījušies un ieguvuši no tām mācībām, ko skola devusi. Skolas beidzēji ir kā atklātas vēstules, kuŗās skolotāji ar sirds dedzi rakstījuši uz viņu „sirds plāksnītēm". Šogad, pēc 9 gadiem, 6 skolas beidzējiem ir rakstīta pēdējā lappuse Indianapoles skolā, ko 5 beidzēji varēs paškirt tālāk Gaŗezera vidusskolā.

Skolas pārzine A. Lāce, kas bijusi arī klases audzinātāja 9 gadus, atgādināja paturēt sirdī atziņu — būt latvietim, kā to darījis Kr. Valdemārs, un, sargāt savu valodu.

Skolu beidza Andris Bērziņš, Silvija Kārkliņa, Julie Ķelpe, Normunds Melbārdis, Ina Platace un Laura Vanaga.

Skolas vecāku padomes prks J. Dabars pieteica labvēļus — Indianapoles organizācijas, kas nodeva skolai un beidzējiem veltes. J. Bērziņš (Ind. Latviešu b-ba) katram absolventam aploksni, A. Lācis (Akadēmiskā kopa) aploksni Laurai Vanagai kā labākai skolniecei, prof. J. Labsvīrs aploksnes 3 labākajām skolniecēm: Laurai Vanagai, Silvijai Kārkliņai, Inai Platacei. J. Sventeckis (Katoļu b-ba) grāmatu Inai Platacei, kas 2 gadus nebija kavējusi nevienu stundu skolā. V. Jansons (DV apv.) nodeva skolai naudas velti, aicinot katru jaunieti būt aktīvam, ziedot savu enerģiju drošsirdīgam, taisnīgam mērķim — savai tautai un tās brīvības atgūšanai. DV vanadžu pr-ce L. Jansone piesakot vanadžu ziedojumu skolai, izteica atziņu, ka mūsu latviešu skola un mūsu bērni ir gaišākais stariņš mūsu trimdas dzīvē. D. Melbārde pasniedza čeku, M. Caune izdalīja katram grāmatu. V. Meļķis (Korporāciju kopa) grāmatu Andrim Bērziņam un Normundam Melbārdim. Jaunatnes apv. pr-ks E. Melbārdis pasniedza katram grāmatu.

Laura Vanaga visu beidzēju vārdā teica atvadu runu, pasakoties skolotājiem un skolas labvēļiem. Skolnieki bija sagatavojuši plašu programmu. Sadraudzības stundai bērnu vecāki bija sagādājuši bagātīgus gardumus.

L. Gleške

Indianapoles latviešu skolas izlaiduma akta dalībnieki. Uzņēmumā no kreisās: Normunds Melbārdis, Jūlie Ķelpe, Laura Vanaga. Vidū skolas pārzine un audzinātāja Anna Lāce, Ina Platace, Silvija Kārkliņa un Andris Bērziņš. Foto J. Vanags.

TĀLAVĀ
PĀRDODAMA
vasaras māja.
Telefons 282-0114.

Laikraksts
LATVIJA
AMERIKĀ
atsevišķus numuru
var pirkt Toronto
latviešu veikalos
un DV grāmatnīcas nodaļās
Latviešu namā un Centrā,
kā arī spientuvē.

Novēršas no sakaru . . .

(beigas no 1. lp.)

Šo saukli plašāk pašā vēlēšanu laikā bija grūti izplatīt, tāpēc U. Gravu par vicepriekšsēdi ievēlēja tikai ar 68 balsīm, lai gan iemidzināšanas ziņā'' būtu bijis labāk, ja viņu ievēlētu ar visām delegātu balsīm. Pēc šī balsojuma radikāļi palika domīgi, bet arī otra puse bija pārliecinājusies, ka spēcīgi iedarbojas sauklis — nelaist pie noteikšanas ,,sakaru'' atbalstītājus.

Tā no šiem balsojumu rezultātiem abas puses saprata, ka izšķirīgas vēlēšanas būs kongresa otrās dienas pēcpusdienā, kad pārvēlēs ALA vadību. Bija zināms, ka kongresa delegāti vēl nav īsti nogrupējušies — nav vēl ,,lietas kursā''. Bija tādi, kas teica: ,,Jo tālāk no politikas, jo labāk.'' Esot uz kongresu braukuši paklausīties ,,kas te īsti notiek'' un redzēt Kaliforniju. Daudzi neticēja, ka Uldis Grava varētu būt tik naīvs un neizprast to, ko čeka īsti grib panākt ar ,,kultūras sakariem''. Bet arī viņiem bija mīkla, kāpēc U. Grava grib izbīdīt pat par ALA priekšsēdi visiem labi zināmo Ģirtu Zeidenbergu, kas vēl tikai piecas dienas pirms ALA kongresa rīkojis ,,kultūras komitejas'' filmu izrādes. Tāpat neviens nevarēja noliegt U. Gravas atklāti rakstīto, ka nedrīkstam savā vidū ciest tos, kas kultūrsakarniekus apmētā ar apvainojošiem epitetiem un ka sabiedrībai jābūt pietiekami dusmīgai, lai šādus cilvēkus, kas to dara, no sabiedriskā darba un sabiedriskās domas izolētu. Visiem bija skaidrs, ka ar to viņš vēršas pret nacionālistiem un aizstāv kultūrsakarniekus.

Kuluāros bija arī tādi ,,zinātāji'', kas teica: ,,Ja vien kultūrsakarnieki sakomplektēs sev delegātu vairākumu, tad lielākā daļa no līdzšinējās ALA valdes locekļiem un arī priekšsēdis tiks nomainīti pret pārliecinātiem kultūras sakaru atbalstītājiem, kas visi jau ir klāt kongresā. Par ALA priekšsēdi nākšot vai nu U. Grava vai Ģ. Zeidenbergs, jo U. Gravam esot arī otrs nodoms — atgriezties atkal par PBLA vadītāju. Kultūrsakarnieki pirms kongresa esot bijuši tik pārliecināti par pārmaiņām, ka viens otrs no viņiem jau atbrīvojies no visiem citiem pienākumiem, lai tūlīt varētu stāties kādā augstākā centrālo organizāciju vadītājā postenī.

Līdzīgas ziņas ,,no drošiem avotiem'' dažādās variācijās kuluāros sakuploja pavisam spēcīgi, un tām visām ALA vadības vēlēšanās bija zināma ietekme. Nevienam nebija iespēju pārliecināties, cik no visa tā bija patiesības un cik ,,no tīra gaisa grābtā''. Kuluāros izpaudās arī asa kritika par ,,nevajadzīgu naudas tērēšanu'', ,,personiskās politikas dzīšanu'' utt., bet tas tur arī tāpat izplēnēja. Protams, loģiski būtu, ka to visu atklāti kongresā pārrunātu — attiecīgām amatpersonām pajautātu un prasītu paskaidrojumus un pamatojumus viņu rīcībai un kāpēc viņi vēlas ALA vadībā pārmaiņas? Visi apzinājās, ka tādā gadījumā viss tas tiks uzskatīts par ,,savstarpēju plēšanos'' un laikraksti ziņos, kuŗi bija tie, kas ,,kongresu sašķēla'' un ,,dārgo laiku'' izniekoja.

Tā nu viss kuluāros rūga un izlādējās mazākās vai lielākās grupiņās tikai savstarpēji dedzīgi debatējot. Visi it kā vadījās no centrālo organizāciju vadītāju un preses daudzkārt atgādināto, ka vajaga mazāk runāt, bet vairāk darīt, tad būt lielāki panākumi. Un šie panākumi bija — kongresa kuluāros izveidojās divi gandrīz vienādi spēcīgi nogrupējumi ar 61 delegātu pret 58, kur kultūrsakarnieku atbalstītājiem bija tikai par trim delegātiem mazāk. Šī attiecība bija tā nostabilizējusies, ka izteikti parādījās vairākas reizes, ALA vadību pārvēlot. To, ka šie balsojumi rādīja, cik bīstamās krustcelēs kongress ar to bija nonācis, ka tikai divu delegātu balsis varēja radīt pat nepārkāpjamu plaisu — trimdas sabiedrības iešanu pa diviem dalītiem ceļiem, liekas, pamanīja tikai nedaudzi delegāti. Bija skaidrs, ja kultūrsakarnieki ar turpat jau kongresā gatavībā esošiem ,,valdes locekļiem'' būtu līdzšinējo ALA vadību nomainījuši, viņiem nekad nesekotu nacionālpolītiskais nogrupējums. Un arī otrādi — nacionālpolītiskam nogrupējumam nesekotu tie, kas vēl ir kultūrsakarnieku iespaidā.

Kraso šķelšanos paglāba tas, ka nacionālpolītiskais nogrupējums radās tikai kongresa laikā un tam nebija savu kandidātu, kas varētu pārņemt ALA vadību. Notika tikai maza kultūrsakarnieku atsijāšana un tagadējo valdi var pa daļai uzskatīt, ka tā būs ,,vidusceļa gājēja''. Tas dod iespēju visiem ar ,,vēsām galvām'' pārdomāt, ka tomēr ir ejams tikai viens kopējs ceļš un ka ir jānorobežojas galvenokārt tikai no nedaudziem politiski tuvredzīgiem. Bija redzams, ka šinī kongresā kultūrsakarnieki, izmantojot ALA statūtu vājās vietas, bija ,,savilkuši'' iespējami lielākos spēkus ALA vadības pārņemšanai. Maz ticams, ka viņiem nākotnē tādus vēl kādreiz izdosies sakomplektēt.

Šo domu es balstu uz saviem vērojumiem, ko šogad guvu, piedaloties trijās lielās latviešu organizāciju (DV, Palīdzības fonda un ALA) sanāksmēs, kur pārstāvji bija no latviešu centriem, kas atrodas visos ASV apgabalos. Tiekoties ar tur sabraukušiem pārstāvjiem, mēģināju sarunās apjaust, kāda ir organizāciju darbinieku un vispār sabiedrības vairākuma nostāja nacionālpolītiskos jautājumos. It īpaši interesējos, kāda tā ir pēc I. Lešinska, Olafa Brūvera un citu no okupētās Latvijas izkļuvušo liecinājumiem. Vai pretakcijai — izkļuvušo tiešām liecībām un rakstiem, kas izgaismoja čekas īstos nolūkus, ir bijusi kāda ietekme sabiedrībā vai ne?

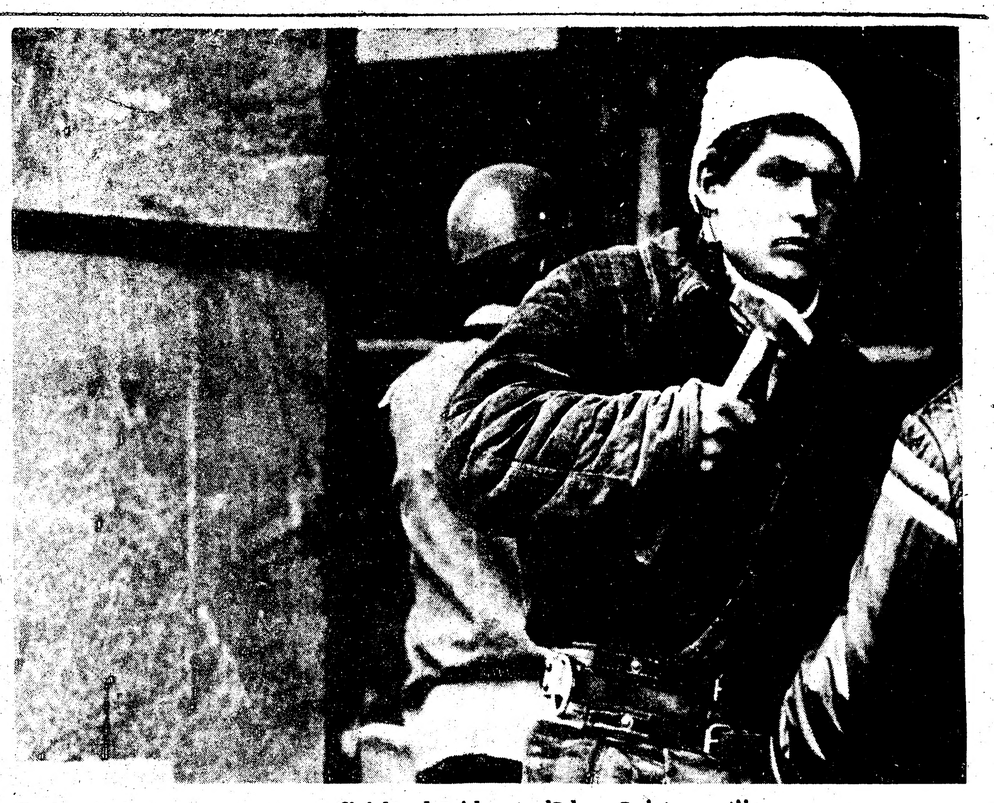

Padomju jaunatnes garīgo un fizisko dzīvi kontrolē komūnistu partija.

Guvu pozitīvu iespaidu, un no tā varam jau secināt, ka tādi kultūrsakarnieku ziedu laiki ir jau beigušies, kad viņi ar blefošanu varēja gūt sev piekritējus. Izplēnējusi ir jau kultūrsakarnieku radītā illūzija, ka ar Latvijas komūnistisko varu varēs sadzīvot, ka tā grib mums pakalpot ar kultūru, bez kuŗas mēs trimdā vai pat bojā aiziesim. Sabiedrība ir sākusi politiski domāt — ir jau radusies veselīga atziņa, ka personiskie sakari, kā braukšana uz okupēto Latviju, lai satiktos ar radiem un personiskiem draugiem, ir jākopj cik tik vien iespējams, bet oficiālie sakari tik maz, cik nepieciešams. Jāsarakstās ar radiem un jābrauc satikties visiem tiem, kam sirds to pavēl un prāts atļauj, bet braukt tur tikai kā radam pie rada. Nemeklēt un nemaisīties pa čekas ,,kultūras sakaru komiteju'' un tās rīkotām pieņemšanām, ,,tostu'' dzeršanām ar laimes vēlējumiem mūžīgai Padomju Latvijai un nekopt draudzību ar čekas funkcionāriem savtīgos nolūkos. Tie, kam patiesi interesē okupētā Latvijā radītā kultūra, to var saņemt arī bez čekas starpniecības.

Šī skaidrība reāli izpaudās DV ASV delegātu sapulcē pieņemtajās atziņās un rezolūcijās ar ideoloģisku skaidrību attiecībā uz ,,kultūras sakariem'' un pretkomūnistisko nostāju. Tas pats bija skaidri manāms ALA kongresā, rodoties nacionālpolītiskam nogrupējumam pret kultūrsakarniekiem. Par to ļoti uztraucās ,,kultūrsakarnieku vadoņi''.

Sevišķi liels uztraukums kultūrsakarniekiem ir par Olafa Brūvera reālo ierosinājumu, ka visām vietējām organizācijām un draudzēm kopīgi jāveido lokālas rīcības komitejas, kas uzņemtos izkārtot no okupētās Latvijas ,,sūtīto ciemiņu'' publisku uzstāšanos. Uztraukums ir par to, ka šis ierosinājums ir guvis atsaucību un jau vairākās vietās organizāciju un draudžu pārstāvji ir sanākuši kopā, lai šo ierosinājumu reālizētu.

Jau veidojas mets, kādā veidā tas būtu izkārtojams, un zināma vienprātība jau ir jautājumā, ka ,,sūtīto ciemiņu'' uzstāšanās jāveido pēc trimdas tradicijām. Vispirms būtu jāparedz kāda šejienes organizāciju pārstāvja uzruna un brīvās Latvijas valsts himnas nodziedāšana, goda vietā esot brīvās Latvijas karogam. Pēc tam uzstātos ,,sūtītie ciemiņi'', un nobeigumā pārrunas ar viņiem par kultūras dzīvi okupētajā Latvijā un jautājumi par apstākļiem un atsevišķām parādībām tur.

,,Kultūras piedāvātājiem'' pret šādu izkārtojumu nevarētu būt nekādu pamatotu iebildumu, jo arī okupētās Latvijas apmeklētājiem tur notiekošos sarīkojumos ir jāpakļaujas komūnistu varas ,,tradicijām''. Ja tomēr rastos kāda persona vai grupiņa, kas šādam izkārtojumam nepievienotos un kārtotu citādi, tad sabiedrība skaidri redzētu, kas ir tie sabiedrības vairākuma domu ignorētāji — šķēlēji. Atklātos īstie pakalpiņi, viņu nolūki un tas, kam viņi kalpo. No plašākā sabiedrībā dzirdētā un sanāksmēs vērotā jau tagad var secināt, ka nākotnē maz izredžu kļūt par kādas centrālās organizācijas vadītāju būs tādam darbiniekam, kas ,,locīsies kā niedre vējā'' un atklāti nebūs skaidri pateicis, kāda ir viņa politiskā pārliecība un nacionālo nostāju jau nebūs pierādījis darbos.

Ir pienācis brīdis visiem patriotiem ar savu nacionālpolītisko nostāju un reālo atbalstu veicināt, lai atkal skaidrāk iezīmējas kopīgi ejamais nacionālpolītiskais ceļš uz mūsu augstāko mērķi — brīvu, neatkarīgu un nacionālu Latvijas valsti.

T. Sīlis.

Vicekonsuls Emīls Dēliņš sešdesmitgadnieks

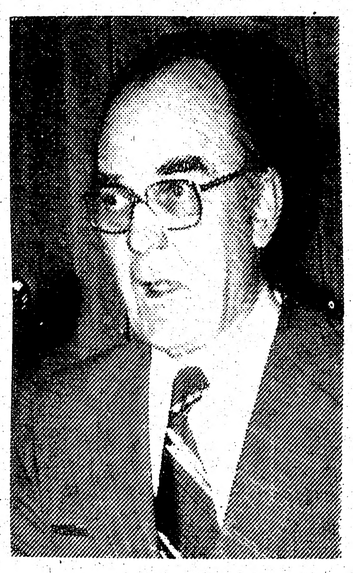

1981. gada 15. maijā vicekonsulam, Austrālijas Latvieša redaktoram un izdevējam, žurnālistam, sabiedriskam un politiskam darbiniekam Emīlam Dēliņam piepildījās 60 mūža gadi.

E. Dēliņš dzimis 1921. g. 15. maijā Rīgā, skolotāja un redaktora ģimenē. Beidzis Franču liceju un sācis studēt ķīmiju Latvijas universitātē. Žurnālista gaitas sācis jau 18 gadu vecumā, rakstot laikrakstā Latvijas Kareivis. Vācijā strādājis Libekas Vēstneša un Latviešu Ziņu (Eslingenā) redakcijā.

Ar E. Dēliņu iepazinos uz kuģa ceļā no Eiropas uz Austrāliju, kur viņš izdeva avīzi Baltijas Vikings — 1947. g. 18. novembŗa atzīmēšanai, kas notika Ceilonā, Kolombo ostā. Ievadrakstā E. Dēliņš bija rakstījis: ,,Pagātnes spožumā lai šodien gūstam gaismu nākotnes ceļiem, kā allaž, izlūdzoties svētību mūsu zemei un tautai: Dievs, svētī Latviju.''

Austrālijā 1949. gadā Melburnā E. Dēliņš nodibināja laikrakstu Austrālijas Latvietis, ko izdod un rediģē vēl šodien. Saņēmis PBLA Kultūras fonda balvu publicistikā.

E. Dēliņš bija viens no galvenajiem, kas plānoja, organizēja un īstenoja pretakciju Latvijas okupācijas de jure lēmuma anullēšanai Austrālijā. Ar Austrālijas ārlietu ministra atbalstu viņš 1976.—1978. g. apmeklēja Somijas, Šveices, Zviedrijas un Francijas ārlietu ministrijas, lai pārliecinātos un dzirdētu tieši no šo valstu ārlietu resoru vadītāju mutēm, ka šīs valstis nav atzinušas de jure Baltijas valstu inkorporāciju Pad. savienībā. 1980. gadā, kopā ar senātoru Džonu Naitu (Knight) viņš sarakstīja brošūru angļu valodā — Baltic States: a domestic issue, an international problem. —

E. Dēliņš ir pirmais un līdz šim vienīgais ieceļotāju žurnālists, kas pavadījis Austrālijas ministru prezidentu ceļojumā uz Vašingtonu, Londonu, Bonnu, Parīzi un atkal Vašingtonu, ceļā uz mājām apstājoties Jaunzēlandē, kur ierosināts Baltijas valstu jautājums, jo Jaunzēlande ir vienīgā valsts, kas atzīst Baltijas valstu de jure inkorporāciju Pad. savienībā. Par šo ceļojumu E. Dēliņš ir sarakstījis grāmatu No prezidenta uz prezidentu, ko izdevis Salas apgāds Sidnejā. Grāmata dabūjama latviešu grāmatnīcās.

Kā Latvijas vicekonsuls E. Dēliņš ar dzīvesbiedri ieradās arī audiencē pie pāvesta Jāņa Paula II, lai nodotu ziņojumu par mūsu stāvokli, problēmām un vajadzībām.

Ne velti DV 4. globālās dienās Melburnā LAAJ prezidija priekšsēdis V. Rolavs teica, ka E. Dēliņam veŗas daudzas durvis, kas citiem ir slēgtas. Viņam ir pazīšanās un pat draugi Austrālijas politiskās aprindās, abās lielākajās partijās. Savs nopelns tur ir mūsu jubilāram, ka tagad arī Strādnieku partija ir mainījusi savu nostāju Baltijas valstu jautājumā. Tikko notikušajās DV 4. globālajās dienās E. Dēliņš arī uzsvēra nepieciešamību aktīvi darboties zemju politiskās partijās un arodbiedrībās. Nepietiek ar to, ka mēs reaģējam uz notikumiem — notikumi jārada mums pašiem.

Novēlēsim jubilāram vēl daudz darbīgi sekmīgu gadu, strādājot mūsu tēvzemes Latvijas atbrīvošanas labā. Pāri šķēršļiem — pretī mērķim!

Ed. Šmugajs

Jaunatnes audzinātāju saiets

ASV vidienes apgabala latviešu skolu konferencē bez Klīvlendas skolotājiem piedalījās skolu pārziņi, skolotāji un referenti no citām organizācijām un skolām. Uzņēmumā pirmajā rindā no kr. Māra Zandberga-Hegedeos, Ruta Prauliņa, Inese Grava, prof. Dr. J. Cadzou, Dr. Solveiga Miezīte, Maija Grendze, konferences galvenā vadītāja, Asja Lejiņa, Arvīds Bolšteins, S. Rutenberga, M. Kalniņš. Otrā rindā: Z. Kēlere, māc. Vārsbergs, T. Tērauda, E. Ozols, Z. Rūda, A. Auzenberga, V. Reineka, D. Caune, K. Ansons, V. Klīve, I. Resnis, A. Pirkstiņa, A. Briede, N. Balode, R. Dinberga, A. Raņķe, māc. V. Ukstiņš. Trešā rindā: I. Rubene, V. Kubuliņa, Z. Apine, A. Caune, A. Ābola, M. Zanberga-Saule, K. Prūsis, M. Paudrupe, A. Rubenis, E. Auzenbergs un V. Kubuliņa. **Foto A. Nešpors.**

SAVIENOTĀS VALSTIS

Klīvlande

• Latviešu kara invalidu kopas rīkoto Kurzemes cietokšņa atceri atklāja kopas priekšnieks J. Ūdris, bet ar svētbrīdi ievadīja māc. A. Briedis, uzsverot, ka Kurzemes cietoksnis ir kļuvis par simbolu, kura gaisma dod mīlestību un drosmi tiem, kas cīnījās par savu tēvzemi. Priekšnesumos Lidija Ūdre izteiksmīgi deklamēja patriotisku dzeju. Apmeklētājus iepriecināja brāļu Andŗa un Druva Ūdra solo un duetu dziesmas Līgas Zemesarājas klavierpavadījumā. Sarīkojumā piedalījās vairāki Kurzemes cietokšņa cīnītāji, kuŗus vanadzes apveltīja ar pavasaŗa ziediem. Līdzšinējam kopas priekšniekam J. Zikmanim, kas kopu vadījis no tās pirmsākumiem, pasniedza LKI apvienības goda diplomu. Līdztekus sarīkojumam DV apvienība rīkoja gleznotāja V. Skultes darbu izstādi. Vairāki darbi pārgāja tautiešu īpašumā. DV apvienības priekšnieks V. Zeŗesarājs stāstīja par savu ceļojumu uz DV dienām Austrālijā. Viņš arī pārveda Austrālijas daiļamatnieku dāvināto svečturi, kuŗu nodos Nujorkas DV senmantu krātuvei.

• Pēc ilgas slimošanas no dzīves šķīries ilggadējais Miera draudzes priekšn. 65 g.v. Oskars Tāļnoris. Latvijas universitātē studējis ekonomiju un darbojies saimnieciskos uzņēmumos. Svētbrīdi vadīja māc. H. Jurjāns, bet no Parobecka bēŗu mājas uz Saules rieta kapsētu izvadīja māc. L. Grendze. No korporācijas Tervetia atvadījās A. Deksnis, bet Frat. Academica māc. V. Līventāls un korporāciju kopas seniors A. Brikmanis. Goda sardzē stāvēja korporāciju locekļi. Par aizgājēju sēro dēls Jānis ar ģimeni.

• Gaidu vienības Venta sarīkojumu atklāja priekšn. L. Lagzdiņa, bet māc. H. Briedis vadīja svētrunu. Gaidu vienība dibināta pirms 27 gadiem. Dzintares novada vadītāja V. Ziediņa aicināja gaidas gatavoties uz 4. lielnometni Kāvu gaismā, kas notiks Mičegenā 1982. gadā, kur gaidas atzīmēs arī 60 gadu pastāvēšanu. Gaidu priekšniece Morella Vilka aicināja meitenes pildīt savus solījumus, saglabāt savās dvēselēs tīras, cēlas domas vārdos un darbos. Priekšnesumos meitenes dziedāja un deklamēja patriotisku dzeju.

• 79 gadu vecumā miris rīdzinieks Edv. Priede. Mūžīgā dusā viņu izvadīja māc. L. Grendze. No aizgājēja atvadījās DV apvienības pārstāvis Z. Reineks, KLB K. Karnītis un no Pensionāru apvienības P. Sproģis. Goda sardzē stāvēja DV apvienības biedri un pensionāri. Mūžīgai dusai uz katoļu kapiem izvadīja prāvests A. Galdikovsis 78 gadu veco Antoniju Stalbovu un Jāni Zaļenko. Abi aizgājēji bija bez tuviniekiem.

J. E.

Čikaga

• Čikagas vanadžu kopa 24. aprīlī pēc vakariņām Latviešu namā bija rīkojusi Ojāra Jēgena referātu par Brīvības pieminekli. O. Jēgens referātu papildināja ar slīdītēm no DV Toronto apvienības vēstures mūzeja sekcijas izdevuma. Bija 80 diapozitīvi un viena skaņu lente. O. Jēgens vispirms pastāstīja par Brīvības pieminekļa vēsturi, sākot no tā tapšanas laikiem līdz pēdējiem gadiem, kad piemineklis jau sācis bojāties un apaugt ar sūnām. Tas bija ļoti jauks un interesants vēstures un atmiņas atsvaidzinājums, jo sevišķi tiem, kas vai katru dienu gaŗām gājuši Brīvības piemineklim, apstājoties un noskatoties sardzes maiņu. Referents arī pastāstīja dažas interesantas lietas, kas ne visiem bija zināmas. Žēl tikai, ka apmeklētāju bija maz.

A. Zaube

Atjaunojiet abonementu
un dāviniet to saviem draugiem, lai nodrošinātu informāciju par notikumiem pasaulē un 7. latviešu dziesmu svētkiem Kanadā, Toronto.

Lūdzu sūtiet LATVIJU AMERIKĀ uz

☐ vienu gadu $35.00
☐ 6 mēnešiem $18.00
☐ 3 mēnešiem $9.00

Mr., Mrs., Miss .....

Adrese .....

Ceku lūdzu rakstīt uz
LATVIJA AMERIKĀ PUBLISHING, LTD. vārda
125 Broadview Ave., Toronto, Ontario M4M 2E9

LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN CREDIT UNION

TERMINĒTI NOGULDĪJUMI

30 dienām	16.25 %
60 dienām	16.00 %
90 dienām	15.75 %

MINIMĀLĀ SUMMA $10,000.

491 College St. — Tel.: 922-2551.

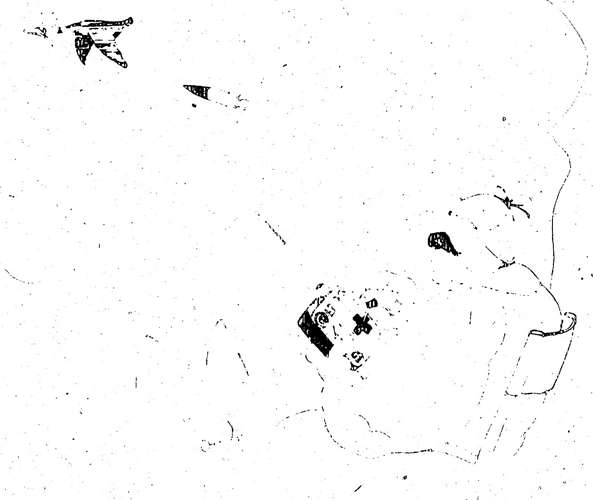

Anšlavs Eglītis

Maskava asarām netic

Padomju Krievijas kinokritiķi, kas visi ir valsts ierēdņi un darbojas birokratijas ciešā uzraudzībā, veltījuši bezgala daudz nievu un indīgas ironijas rietumu, īpaši Holivudas filmu komerciālismam. Tomēr šīm nievām arvien spīdējusi cauri — skaudība. Skaudība tāpēc, ka krievu kinorūpniecība jau kopš paša revolūcijas sākuma ir smagi cietusi no partijas nemākulīgās vadības un galīgi neproduktīvām, kroplotājām ideoloģiskām norādēm. Pilnīgi amūziskais un mākslas lietu nesapratējs Ļeņins noteica, ka 75 procenti no krievu kinorūpniecības jāveltī dokumentārai propagandai un tikai 25 procenti mākslas filmām. Šis daudz pieminētais ,,Ļeņina samērs'' pagalam nobremzēja kinomākslas attīstību Krievijā un tikai ilgus gadus pēc Ļeņina nāves tika pamazām, klusējot, aizmirsts.

Tomēr uzbāzīgs propagandisms un ,,sociālistiskā reālisma'' prasības joprojām kroplo kinoprodukciju, prasot, piemēram, reāli attēlot neesošas lietas: ,,jauno padomju cilvēku'', viņu aizrautīgo darba degsmi un līksmo, brīvo un pārpilnīgo padomju dzīvi. Pienāca laiks, kad publika propagandas filmas vairs neapmeklēja un kinoteātri stāvēja tukši. Pēdīgi, 70. gadu vidū, arī krievu oficiālā prese bija spiesta atzīt, ka iestājusies ,,kinokrize''. Žurnāli Kino Māksla, Film un Padomju Ekrāns, Literātūras Avīze u.c. veltīja daudz sleju krizes iztirzājumam. Neatlika tomēr nekas cits kā atļaut filmdaļiem brīvākas rokas, un tā parādījās filma Maskava asarām netic.

Sākumā to saņēma ar bargu kritiku, pārmetot, ka tā sagroza un izskaistina dzīvi, ka tā ir nereāla, amorāla pasaka par pelnrušķītes motīvu, ka tajā nav ne psiholoģijas, ne raksturu, ka tā ir sentimentāla un salkana melodrāma. Tas viss ir tiešām taisnība. Var vēl piebilst, ka scēnārijs sakabināts, izmantojot banālās romantiskās klišejas, kuŗas jau sen nodeldējušas Holivudas un vācu (UFAs!) filmas. Bet izrāde krievu publikai patika, un tās ,,panākumu paradokss'' un negaidītā ienesība ātri apklusināja kritiķus. Pēkšņi filmai saradās daudz aizstāvju. Piemēram, iespaidīgās Literātūras Avīzes kritiķe Tatjana Hloplankina, aizmirsusi senos uzbrukumus Holivudai, tagad ar ,,pozitīvu akcentu'' gudri runā par mākslinieciskās komercfilmas formulu'', par ,,mazo reālismu'', jauno orientāciju, ,,kvalitātīvo izklaidēšanos'' u.t.t., jo krieviem nekad nav trūcis uzpūstu vārdu, ar ko apslēpt visādas nebūšanas.

Izrādes saturs ir vienkāršs. Tiek rādīta triju draudzeņu dzīve 1958. gada Maskavā. Viņas ir rūpnīcu strādnieces, dzīvo kopmītnē, trīs vienā istabiņā, ēd pie kopgalda, berž veļu vanniņā uz dēlīša un tml. un cer, ka apprecēdamās izkulsies no bēdīgajiem apstākļiem. Galvenajai varonei kļūmējas: vīru meklējot, viņa uzdodas par pazīstama profesora meitu, bet viltība atklājas, un viņa dabū tikai ārlaulības bērnu.

Bez brīdinājuma filma pēkšņi pārsviežas uz mūsu dienām. Galvenā varone izaudzinājusi meitu precību gados un uzstrādājusies par savas rūpnīcas direktrisi. Jau labi pusmūžā viņai laimējas sastapt ideālu vīrieti, atslēdznieku Gošu, patiesu ģimenes sargu un galvu. Lai laime būtu pilnīga, meitas tēvs mēģina direktrisei no jauna tuvoties, bet tiek lepni noraidīts. Arī pārējām draudzenēm veicies gluži labi, lai gan ne tik spoži kā direktrisei.

Rietumniekiem liekas dīvaini, ka filmai pārmesta dzīves ,,izskaistināšana''. Strādnieču kopmītnē apstākļi ir patiešām atbaidīgi. Kāzu viesību aina komūnālā dzīvokļa šaurībā rada gandrīz traģisku iespaidu: ļaudis blīvējas gandrīz cits uz cita, bet mazā gaiteņa stūrītī kāds tomēr vēl lec kazačoku! Rūpnīcā valda baiga netīrība, mašīnu iekārta primitīva un bez kādām aizsardzības ierīcēm. Filmai pārmests propagandas trūkums. Ļoti netaisni! Tieši uzbāzīgā veidā uzsvērts, ka dzīve Krievijā tomēr iet uz augšu. Mūsu dienās tā pati rūpnīca redzama uzposta tīra un apgādāta ar modernāku mašīnēriju. Glītā pelēkā uzvalciņā tērptā direktrise izdala pavēles tikai ar modernu ,,interkomu''. Bagātīgi rādītas Maskavas jaunceltnes, jaunās dzīvokļu kazarmas. Vienā no tām dzīvo direktrise. Tagad viņai un meitai ir katrai sava istaba. Jāguļ gan nevis gultā, bet uz izvelkama guļamdīvāna. Dzīvokli pušķo raibi aizkari, paklāji un neliels televizors. Gaitenīši gan izskatās aplam šauri, virtuvīte gaužām pieticīga, bet tajā tomēr atrodas gāzes pavards un ledusskapis. Direktrises dzīvokļa pieticība ir sava veida propaganda — lai skatītājiem neatgādinātu valdītājas šķiras lepno dzīvi. Ārlietu ministra Gromiko dēla skandalozā uzdzīve Italijas un citās ārzemju izpriecu vietās, piemēram, ir rūpīgi glabāts valsts noslēpums.

Populārais režisors Vladimirs Menšovs pūlas veidot pēc iespējas naturālistisku tēlojumu. Tāpēc izrāde ir gausa un stiepta, kā jau parasti krievu filmas. Par ainu dekorātīvo iekārtojumu un krāsu saskaņošanu, šķiet, domāts nav nemaz. Dažkārt dzīvokļu iekārtas ir tik bezgaumīgi raibas, ka gribas domāt, ka tās tā veidotas tīšām — reālisma dēļ.

Milzums ēšanas un dzeršanas skatu. Sekojot ,,sapuvušo rietumu'' paraugam, režisors devīgi rāda savas meitenes ,,riskantos'' iz- un apģērbšanās skatos, ļaujot pavīdēt arī senāk neatļautiem plikumiem. Aktieŗu tēlojums, īpaši blakuslomās, ir itin ļiprs. Vietām gan ieskanas krievu teātrim raksturīgā mākslotā valodas locīšana un uzsvarošana, bet brīžiem aktieŗi runā gluži dabiski. Ir dažs it raksturīgs tēls, piemēram, slavens hokejists, ar ko cienītāji arvien grib sadzert un kas tādā veidā kļūst par alkoholiķi. Galvenās varones saspīlētais ,,liktenīgais'' romantisms brīžiem sauc atmiņā savā laikā populāro, sentimentālo un manierīgo krievu kinoaktrisi Veru Cholodnaju, kas darbojās laikā ap 1. pasaules kaŗu. Iespējams, ka šī ,,liktenība'' pauž kādu tipiski krievisku īpatnību. Filmas 1958. gada posmā bagātīgi dzird Vertinska tipa čigānu romanču un tango melodijas, tāpēc pārsteidz, ka arī mūsdienu ainās, kādā dejas skolā (skats ar dejotājiem visai atgādina Marlona Brando filmu Pēdējais tango) dzirdam to pašu veco tango melodiju. Liekas, ka laiks stāvējis uz vietas.

Spēcīgu propagandas laķējumu saņem ideālais atslēdznieks Gošs, ko pat krievu kritika dēvē par Supermani pēdiņās. Viņš tēlots neparasti gudrs un apdāvināts cilvēks ar ,,zelta'' rokām un sirdi. Viņš paskaidro, kāpēc nav mācījies tālāk par inženieri un zinātnieku: viņš, lūk, kā kārtīgam proletārietim piederas, mīl savu vienkāršo atslēdznieka darbu un ir ar to laimīgs. Un bez tam — kādam taču jāpadara arī ,,vienkāršais'' darbs! Tā kā ,,bezšķiŗu'' sabiedrībā amats nedrīkst tikt lamāts, tad arī rūpnīcas sekmīgā direktrise ir laimīga pieņemt atslēdznieku Gošu par savu vīru un ģimenes galvu.

Izstādē iestarpināti par kauslīgi huligani. Bet pārcilvēks Gošs, cilvēks jau labi pusmūžā, cīnoties viens pret pieciem, tiek galā ar visiem draudīga paskata neliešiem tikpat viegli kā Džeimss Bonds. Viss ir kārtībā. Krievu filma pēdīgi iesākusi dabisko komerciāli kapitālistisko gaitu, tikai ar 30—40 gadu novēlošanos.

,,Jaunā orientācija'' un ,,kvalitātīvā izklaidēšanās'', liekas, svin kaujiniecisku uzvaru visā frontē. Nesen paveikta arī pirmā krievu šausmu filma -- Karaļa Stacha mežonīgās medības; drīzumā sāks demonstrēt arī pirmo padomju katastrofu filmu, kas, ņemot ietekmi no Holivudas zemestrīču un augstceltņu degšanas izrādēm, tēlos kādu milzu ugunsgrēku. Tiek ražoti mūzikāli, dēku un kriminālfilmas, un sakarā ar ,,jauno modeli'' dzirdama prasība, ka arī tā dēvētās ,,ražošanas filmas'' tagad jāatdzīvina ar ,,mīlestības līniju.''

Dabiski, ka krievu ,,jaunā orientācija'' atbalsosies arī okupētajā Latvijā, jo rīdziniekiem taču jāmācās no lielās krievu tautas. Tātad ar filmas Maskavā asarām n jo vairāk tāpēc, ka Rīga pieminēta veselas divas re sakarā ar kādu labāku v kas ierodas Maskavā no gas, un — sakarā ar g gajām Rīgas ķilavām.

Lai arī tīkams plašajai likai, kičs tomēr paliek kič

Anšlavs Eg

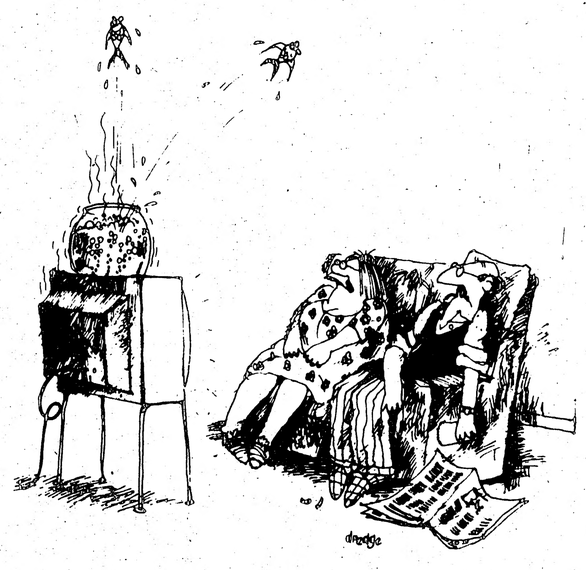

A. Sedasdēls

ES ATCEROS..

(turpinājums)

Tas šķita maigākais soda veids. Kad bēgļi sāka izceļot uz aizjūras zemēm, no savām mājām padzītie vācieši atkal atgriezās vecajās lizdās. Širbachs stāstīja, ka tieši viņa mājās mitinājusies latviešu bēgļu ģimene, noturēdama kā telpas, tā mazo piemājas dārziņu vislabākā kārtībā, uzmanot un apkopjot kā pašu īpašumu.

Širbachs vadīja uzņēmuma nodaļu Vācijā. Arī viņam bija sava pētniecības laboratorija, un viņš daudzos gadījumos sastrādāja ar Randalu. Pēdējais pat atzina, ka Širbachs savos pētījumos uzrāda labākus rezultātus, un lielie tanki, kuŗu noietu galvenokārt uzturēja vācu alus rūpniecība, ar savu stikla izklājienu bija izturīgāki.

Širbachs bija apguvis speciālo izglītību Eiropā. Ja viņa pētījumi bija sekmīgāki un darba metodes labākas, tas bija Eiropas augstskolu nopelns.

Randals ar saviem inženieŗiem turpretī uzsvaru lika uz savējām. Tā uzrausās dedzīgas pārrunas un iztirzājumi. Kādreiz šais pārrunās iekarsa vai visi laboratorijas darbinieki. Saprotams, ka kā Širbacham, tā Randalam katram bija sava daļa taisnības.

Bet tad laboratorijā sāka strādāt kolledžu beidzis inženieris Ditls. Viņš bija tik lepns ar savu titulu, pat iedomīgs, ka, lūk, labākas skolas par to, kuŗu viņš absolvējis, vispār neesot. Nav tādu, kas varētu ar to sacensties. Likās, viņš bija gājis par tālu, un tas manī uzrausa mazu īgnumu ar aizvainojumu. Zināju, ka keramikas inženieŗiem kursu laikā jāapgūst daudz matēmatikas, un ar to viņam allaž jārīkojas kā pētījumos, tā praktiskajā darbā.

Kādu dienu darbā paŗ līdz trešās klases vidus nieka uzdevumu matēma Viņam bija grūtības to a nāt, un es metos talkā, man pašam vidusskolas d jau bija aizvērušās pirms desmit gadiem. Uzdev tomēr atrisināju, bet pa nevienam neteicu. Grit mazliet pārbaudīt Ditla šanas, kas galvu bija iz par augstu, dižojās ar viszinību un absolvētās k džas augsto zināšanu līme

Es viņam iedevu uzdevu piebilstot, ka tas vidussk trešās klases matēma kursā. Diezgan paciets ri manām zināšanām, jo izaudzis par gaŗu, lai at tos — ieminējos Ditlam. ņam viss vēl bija kā va diena — svaigs un viegli cis prātā.

Ditls likās it kā aizvai par manu lūgumu — va būtu inženieŗa cienīgs? būt arī ne, bet man iekā pārbaudīt Ditla zināšanas kuŗu apmēriem viņš m padižoties.

Viņš ķērās pie lietas. reiz iedomājos sevi laika mēja lomā un viņam ne not skatījos pulkstenī. Pi piecpadsmit, divdesmit m tes ... Tad viņš, vēlreiz p cījis rokā uzdevuma l sāka atkal no gala. Tu ju vērot. Pēc pusstun uzdevumu neatrisinājis, ar uzsvaru pateica, ka u vuma tekstā noteikti esot da. Bet tā bija Ditla at nepatiesība un viņa dižoš daļējs sairums. Nekādas das tur nebija — es uzdev jau pirms Ditla biju atris jis, taču nekā par to ne ieminējies, lai nesarūgti viņa pašapziņu un neatk nezināšanu. Visu paturēj sevis.

(Turpinājums sekos.)

(24 turpinājums)

„Nē, vienaldzīga tu man neesi. Varbūt es tevi spētu pat iemīlēt," Kalums atzinās.

„Paldies par vaļsirdību," Aina tikko dzirdami teica.

Viņi vairāk par to nerunāja.

20

Mirdza Priedule no veco ļaužu mītnes beidzot bija pārcēlusies dzīvot Jāņa Pastalnieka mājā. Parastais sēru gads pēc vīra nāves nebija vēl pagājis, bet vadot dienas starp vecajiem ļaudīm, kaut arī tur bija daudz pašu cilvēku, dzīve likās pārāk vienmuļa un nožēlojama. Vecie ļaudis bija ķildīgi un nesaticīgi, tā bojādami savas un arī citu dzīves. Brīžiem bija taisni jābrīnās par sīkumiem, kās spēj izraisīt ķildas, kaut vai sava krēsla novietošana mītnes durvju priekšā. Dažreiz kāds no vecajiem ļaudīm tik ilgi bīdījās ar savu krēslu kaimiņam virsū, ka pēdējam beidzot apnika savās pozicijās turēties un viņš pavirzījās pa dažām pēdām tālāk no agresora.

Savādi likās, ka nesaticība izpaudās arī starp vīriešiem un sievietēm, kas vairs pārtika tikai no jaunības sapņiem. Daži brašāki pāri turpretim itin cieši sadraudzējās un pat slepeni satikās. Arī Mirdzai kāds itin sirsnīgi bija sācis lipt klāt. Tas bija ap astoņdesmit gadu vecs agrākais valsts zemes bankas nodaļas direktors kādā Latvijas provinces pilsētā Miķelis Rājums, pazīstamā inženiera Margota Rājuma tēvs, ko dēls bija izsaucis pēc atgriešanās no Sibirijas pie sevis, bet nesaticības dēļ ar vedeklu Noru beidzot ielicis veco ļaužu mītnē. Uzzinādams, ka arī Mirdza izkļuvusi no dzimtenes tikai vēlākajos pēckara gados, vecais Rājums bija sācis silt viņai klāt. Arī tas līdzēja Mirdzai pārcelties pie Pastalnieka, nenogaidot sēru gada izbeigšanos, lai tiktu no karstā prelūdzēja vaļā.

Pastalnieka mājā Mirdzai bija miers ne tikai no Rājuma, bet arī no visām veco ļaužu pļāpām. Pastalnieks, kas Prieduļa dzīves laikā pret Mirdzu bija vairāk nekā parasti draudzīgs, tagad bija norūpējies par savu veselību un mazāk domāja par savas dzīves saldināšanu.

Mirdza klusumā un vientulībā bija jau labi atpūtusies, kad kādu dienu pie Pastalnieka mājas pieklauvēja Miķelis Rājums un prasīja pēc jaunās iemītnieces.

„Tev, Mirdza, ieradies ciemiņš!" Pastalnieks skaļi sauca savu iemītnieci, kas dzīvoja Kaluma agrākajā istabā, nama otrā stāvā.

Ieraudzījusi negaidīto viesi, Mirdza palika pārsteigta durvīs stāvam. Rājums smaidīja vēlīgu smaidu. Viņš bija atnesis arī sauju rudens ziedu un sniedza Mirdzai. Viņa automātiski pielika puķes pie sejas, nesajuzdama to smaržu un nosarkusi pateica aizsmakušu paldies.

„Apsveicu tevi ar pārcelšanos jaunajā mājoklī," Rājums teica un stīvi pieliecās pie Mirdzas rokas, atminēdamies agrākās manieres, kad kādreiz bija bankas direktors un skūpstīja dāmām roku toreizējā smalkajā sabiedrībā. Pēc tagadējām smalkajām paražām viņam līdz bija arī pudele Volfšmita vodkas, ko pazina arī Latvijā, bet to dzēra tikai bankas parādnieki, kad bija nokārtojuši savus maksājumus un procentus par aizdevumiem, galvenokārt jaunsaimnieki par būvmateriāliem, ko valsts bija piešķīrusi par pazeminātu cenu jaunu ēku būvēm.

Miķelim Rājumam pašam bija piešķirts muižas centrs par ienaidnieku padzīšanu no savas valsts, strādājot rotas virtuvē. Vēlāk iecelts arī bankas direktora postenī, viņš noraudzījās zemnieciņos kā no augsta mākoņa. Patiesībā viņš arī vienmēr jutās kā rožainā mākonī. Augsto draugu bija daudz, kā jau pie pilnas bļodas, kuru vienmēr varēja uzpildīt ne vien no savas direktora algas, bet arī no pārdotajiem būvkokiem, ko saņēma no valsts par pazeminātu cenu un pārdeva koku uzpircējiem par pilnu tirgus vērtību, ar starpību papildinot savu trekno bankas kontu, jo muižas centrā jau visas ēkas bija.

Pēc apsveicināšanās Pastalnieks aicināja ciemiņu savā istabā. „Ko tu ar savām vecajām un stīvajām kājām augšā kāpsi. Ienāciet abi ar Mirdzu pie manis," viņš vēlīgi teica, sažņaugdams rokā vodkas pudeli.

Rājums par parādīto laipnību gan sevišķi nepriecājās, jo bija cerējis ar Mirdzu parunāties divatā. Taču abas kājas mocīja reumatisms, un bija jāturas pie spiekšīša. Varbūt bija arī labi, ka Pastalnieks to saprata un aiztaupīja kāpienu uz mājas augšstāvu.

Pastalnieks uzčurkstināja cūkas gaļas šķēles ar olām un sīpoliem un aicināja pie galda. Miķeli Rājumu viņš bija iepazinis tikai nesen, pensionāru sarīkojumā.

„Redzi, kā jaunie apstākļi mūs satuvinājuši," Pastalnieks teica pēc pirmām draudzīgajām glāzītēm. „Latvijā tu nebūtu uz mani pat paskatījies."

„Tā jau nu gluži nebūtu. Man bija arī draugi zemākajās aprindās," Rājums ar neaso galda nazi grieza treknās gaļas šķēles un piekoda rupjmaizi. „Es nekad no treknāka kumosa neesmu atteicies. Visu mūžu esmu ēdis cūkgaļu, un nekas nav kaitējis. Ja nebūtu piemeties tas kāju stīvums, varētu piedalīties pat maratonskrējienā," viņš ēzdams pļāpāja.

„Sibirijā jau gaļu neredzēji," Pastalnieks ieminējās.

„Kad boļševiki ienāca otrreiz, mani sagrāba kā circeni un aizsūtīja uz elli. Četrdesmit pirmajā gadā tikai par mata tiesu izglābos, jo laimīgā kārtā mani no direktora krēsla izsēdināja. Visu baigo gadu noblandījos pie paziņām, pēdējās dienas pat pa mežu. Bankā atkal tiku vācu laikā. Kad boļševiki uzmācās otrreiz, sievu ar dēlu Margotu, kam toreiz bija tikai divi gadi, jau laikus izsūtīju uz Vāciju, bet pats vēl paliku savā bankā, kamēr nekur vairs neizdevās izsprukt, jo boļševiki jau bija visapkārt. Šoreiz viņiem izdevās mani nogrābt un izsūtīt. Atbrīvoja, kad Chruščovs nāca pie varas. Lai nu viņam viegla dusa pie citiem Kremļa varenajiem!"

„Dēls Margots dzīvo tepat mūsu pilsētā, bet kur palika tava sieva?" Pastalnieks interesējās.

„Viņa bija apprecējusies otrreiz ar kādu vietējo, vēlāk pārcēlusies uz Kaliforniju, bet dēls, kas bija izstudējis par inženieri, palika tepat."

„Arī mans brālis Andrejs atgriezies no izsūtījuma, bet viņu nelaiž mani pat apmeklēt. Nesaprotu, kā tevi izlaida?"

„Kas tur nesaprast! Margots bija sapinies ar kreisajiem, tie palīdzēja," Rājums atkal sniedzās pēc jaunas gaļas šķēles, bet Pastalnieks uzpildīja glāzītes.

„Un tu visu laiku nodzīvoji otrreiz neapprecējies?" Pastalnieks interesējās.

„Tas nu gan būtu bijis par daudz no manis prasīts!" Rājums izsaucās. „Pārvedu no Sibirijas savu krievieti, un ko tu domā, vēl labi gados pagādāju tai piecus bērnus, visi puikas."

„Tad jau varēji savu krievieti ņemt līdz," Pastalnieks netiešķi ierunājās.

„Neizturēja, viņa no manis aizbēga. Ko man darīt? Braucu pie dēla!"

„Tāpēc jau laikam esi sācis trenkāt manu iemītnieci?" Pastalnieks smīnēja.

„Ja rastos kāda braša sieviete, sāktu jaunu dzīvi," Rājums likās Pastalnieka jautājumu nedzirdējis.

Mirdza visu laiku garlaikojās. Liekas, viņai šis stāsts bija jau zināms. Kad vīri bija jau krietni ieskurbuši, viņa uz brīdi atvainojās, bet atpakaļ vairs neatgriezās.

21

Pastalnieku arvien vairāk nomāca vientulība. Mājas jumta istabā gan dzīvoja Prieduļa atraitne Mirdza, bet to tikpat kā neredzēja. Kopš vecā Rājuma ciemošanās viņa neatbildēja pat uz klauvējienu, kad Pastalnieks uznesa saņemto pastu. (Turpinājums sekos.)

Edvarts Tūters

Ceriņziedu laikā

Debess saules zeltu slaka —
Atkal cerīnes zied.
Smaržu viļņi, vēja nesti,
Nāk un projām iet ...

Noliecies pie ceriņkrūma —
Trimdas apnicis;
Smaržai līdzi domas laižu —
Miņās iegrimis ...

Maigo ceriņziedu laikā
Atdzimst dvēsele;
Sirds un ilgas atkal prasa
Senās Vidzemes.

Biruta Senkēviča

Dvēselei

Sāpju dvēsele —
dzīves satvere,
Audzi brīva, liela,
lai sāpes nēsāt spētu
Un lai šaubas, mokas
dzīvi noļādētu,
Arī ēnu tekās
gaismai ticētu.
Esi brīva, liela!

Arvīds Melliņš

Brālim

Kad nogurums stindzina
un ēnas bradā pa domu dārzu,
es paceļos pirkstgalos
un meklēju tevi.
Tevi —
aiz sāpju un asins priekškara.

Neredzamiem,
nedzirdamiem spārniem
es nolaižos tavā cietumā,
cilvēks kur cilvēka vilks.

No tava ciešanu kausa
es padzeros:
man jādzīvo vēl.

Jūlijs Celmiņš

Sērmūkšļa zīme

Balts kā marta pūpoliņš
līdumā gāj' vectētiņš
miežus sēt, kad sērmūkslis
sāļš elpu sejā sita.

Putu smiekliem zeirī misa
smēja līdzi vīru balsīm
sērmūkslī kad sakāra
ogais kairi sarkanās
siltā, mīļā vasara.

Atmatā līdums. Sērmūkslis tvano.
Bēdu ūbeles zvana.
Tikai
pretīm rudens miglai un ziemas kāviem
spītīgi turas sērmūkšļa ogā
mūžības iecirstais lietuvēnkrusts.
Sērmūkslis tic reiz tīrumi būs

Guntis Salāts

Es gribētu būt spiegs

Es labprāt gribētu būt spiegs,
tad izložņātu malu malas,
ar ausīm, degunu un acīm
ienirtu ļaužu pūlī
un rokām sataustītu
cietās un mirušās sirdis.
Varbūt kādu no tām
es ieliktu savās krūtīs
un rūpīgi apslēptu
ar dārgu un smalku drānu.
Bet kur lai es liktu savu veco sirdi?

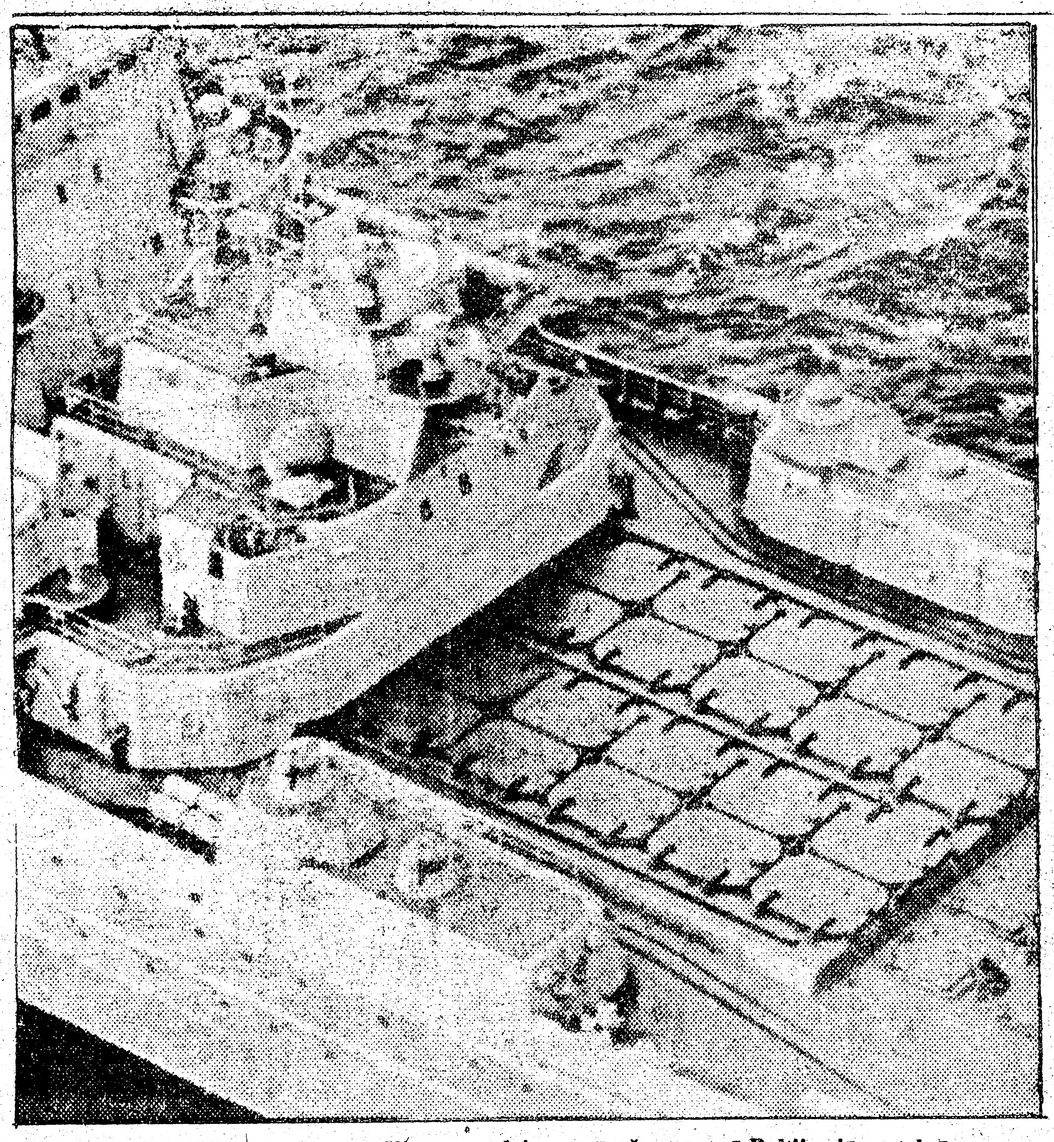

Jaunais Sarkanās flotes kreiseris Kirovs pēdējos mēnešus operē Baltijas jūras telpā.

Aizvadītā gada grāmatu raža

(Beigas.)

VĒSTURE, RELIĢIJA SKOLAS

Vēsturē ievērojamu pirmpublicējumu starp 16 izdevumiem nav. Toties ievērojamu skaitu pārspiedumu devis Gaujas (R. Krūklīša) apgāds: Kr. Bachmaņa Latvju tauta bēgļu gaitās, Ernesta Blanka Latvju tautas atmoda, R. Ērgļa Kā cēlies Vidzemes nosaukums, J. Juškevica Vecā Rīga, J. Juškēvica Kurzemes hercogi un viņu laikmets, Ž. Karlsona Zviedru laiki Vidzemē, N. Ķaunes Leišu un poļu laikmets Livonijā, pie kam pēdējās 3 grāmatiņas apvienotas vienā sējumā, Žanis Unams Krievu laiki Latvijā, I. Sleiņa u.c. Daugava. Vērtīgs ir K. Zariņa fonda Austrālijā no jauna izdotais un E. Dunsdorga komentētais V. Krasnā Latviešu kolonijas (pirms 2. pasaules kara). Grāmatu draugs izdevis Džēmsa Odonela Bunkurs par Hitlera pēdējām dienām Berlīnē. ASV tautieši šo temu nesen skatīja 3 stundu televīzijas raidījumā. T. Sīlis savā divreiz izdotajā Par brīvo Latviju domājot, skāris ne tikai vēsturi, bet arī tagadnes problēmas, parādot sevi par gudrāko un apzinīgāko tautieti trimdā.

Reliģijā iznākusi R. Ābeliņa ticības mācība skolām Dieva ceļi, J. Barušam garīgo dziesmu krājums Sataisiet tā Kunga ceļu. Janīna Babre devusi Ziemsvētku stāstu, leģendu un dzejoļu grāmatu Brīnišķā zvaigzne, Alberts Galiņš — reliģiskas esejas Par visu valda tik viens prāts. Jaunā izdevumā nākušas mācītāju J. Cālīša un I. Gaides sastādītā Ziemsvētkiem veltītās dziesmas No debesīm es atnesu. Alberta Ozola garīgās dziesmas jaunatnei Paceliet balsis! Slavējiet iznākusi 2. paplašinātā izdevumā. Iznākusi arī Jaunā Derība, apvienota ar Psalmiem.

Bērnu grāmatas: Kaldejs Arums (J. Balks) devis Princesi un nabaga nelgu, Memento apgādā nākusi norvēģu autora Labā diena 7 krāsās, Atvases apgāds devis Gunāra Janovska Izlasi, Dilisas Ouvenas Pienu ēdu, pienu dzēru un Margretas Rejas Punktiņu.

No skolas grāmatām ievērojamākā ir Edgara Dunsdorfa Latvijas vēsture (vidus) skolām un pašmācībai. Pārējās četras ir valodas mācīšanai, atkārtotos izdevumos.

Mākslā atzīmēsim prof. J. Siliņa Kultūras fonda godalgotā darba Latvijas māksla 1800.—1914. otro sējumu, kas plašuma un ilustrātīvā materiāla ziņā pārspēj pirmo. Otra J. Siliņa monografija, veltīta Ņudžersijā dzīvojošajam mākslinieka Mārtiņam Krūmiņam. Zelta Ābele (M. Goppers) Zviedrijā pēc ilgāka starplaika devusi skaistāko 1980. gada grāmatu — Pāvila Šadurska Jānis Plēpis. A. Sildega rediģētajam gadskārtējam rakstu krājumam Latvju māksla iznākusi 7. burtnīca. Hermīne Vanaga sastādījusi un izdevusi sava nelaika vīra skulptora Kārļa Vanaga piemiņas albumu. Žēl, ka trimdinieki šo jau Latvijā ievērojamo skulptoru plašāk iepazina tikai pēc nāves.

Mūzikā atzinība pienākas diriģentam V. Aparjodam un komponistam-diriģentam V. Baštikam par diviem nošu krājumiem — Vīru balsis IV un sieviešu koŗu dziesmu krājumu Jo dziedāju, jo skanēja. Izdots arī Portlandes dziesmu svētku nošu krājums. Mārtiņš Zandbergs 2. izdevumā laidis savas Mārtiņa dziesmu grāmatas 2. sējumu.

Dažādos izdevumos atzīmējams J. Siliņa rediģētais Latviešu humānitāro zinātņu asociācijas 3. rakstu krājums, kas lielāko tiesu veltīts mākslai. Atkārtotā izdevumā Gaujas apgāds laidis Doras Švīkules Veselīgākās zāļu tējas. Prof. E. Žubeckis savu Vīnu grāmatu papildinājis ar Vīna gatavošana mājsaimniecībā. A. Rieksts pārstrādātā izdevumā devis Mičigenas latviešu telefonu grāmatu, kas lieti noderēs ziedojumu vācējiem, tirgotājiem un paziņu meklētājiem. Sarmīte Ozoliņa paveikusi lielu darbu, indeksējot Jaunās Gaitas pirmās 100 burtnīcas. 93 gadus vecais E. Līcis ar Purvidus vārdu publicējis mūsdienu humoresku Zelts, komūna un maize, ko ilustrējis E. Keišs.

Latgaļu dialektā publicēts V. Loča rediģētais Tāvu zemes kalendārs un St. Škutāna Katoļticības vēsture un katekisms.

CITĀS VALODĀS

Angļu valodā jaundarbi ir Janīnai Babrei — Covenant of Love, jurisprudences doktoram Andim Kauliņam (Vācijā) izdotas 3 grāmatas — The Relation of the Baltic Languages to Illyrian, The Etruscan Bronze Liver of Piazanz, Ancient Starfinder and Calendar un The Phaistos Disc: Hieroglyphic Greek with Buclidean Dimensions. Kārlis Ķezbers cītīgi rūpējas par Latvijas un latviešu pastmarku populārizēšanu gan latviešiem, gan sveštautiešiem. Pagājušā gadā viņam iznāca Catalog of Displaced Persons, Prisoners of War, etc. Stamps, 2. sējums. Vispusīgais latviešu šacha lielmeistars un teorētiķis Edmārs Mednis šacha laukā laikis klajā jaunu grāmatu The Modern Defence. Viņam sagatavošanā ir vairākas citas šacha grāmatas. Valdim Zēbaueram vērtīga grāmata America — Oasis of Freedom, kas apskata mūsdienu problēmas. Blakus Rūtiņas grāmatai tā noder par dāvanu sveštautiešu draugiem. E. Dēliņš kopā ar Austrālijas senātoru Džonu Naitu (John Knight) devis īsu pārskatu par Baltijas valstu problēmām: The Baltic States — A Domestic Issue, An International Problem. Vairākkārtējam doktoram D. Garancim ceturtās grāmatas Against Ourselves jauns izdevums.

Vācu valodā vienīgā grāmata ir Zentas Mauriņas Briefe aus dem Exil 1945—1951. Zviedru valodā publicēti Vizmas Belševicas 34 dzejoļi, kā arī Valentīnas Lasmanes Latviešu valodas mācība zviedriski runājošiem.

Gadskārtējo izdevumu rindā atzīmējama Akadēmiskās Dzīves 22. burtnīca, Archīva 20. sējums, veltīts literātūrai un gleznicībai. Tālāk Kara Invalida 24. burtnīca, Latviešu Akadēmiskās Ziņas, Latvija Šodien Nr. 8, Zeme un Tauta Nr. 23, kas agrāk iznāca 2 reizes gadā. Pusgada izdevumi — Labietis un Universitas.

Kalendāri 1981. gadam ir tie paši, kas izdoti 1980. gadam: Ev. lut. Baznīcas gada grāmata, (katoļu) Dzimtenes kalendārs, Raiņa un Aspazijas gada grāmata un Latviešu kreditsabiedrības gada grāmata ar daudzām adresēm. Bez tam 4 sienas kalendāri: Laika mākslas, Daugavas Vanagu, O. Dīķa Latvijas skatu un (Losandželosas) Miera draudzes sienas kalendārs (par labu Minsteres ģimnazijai).

Valodniecības nozarē jaunums ir Čikagā pasāktais (div) mēnešu izdevums latviešu valodai Vēstis, ko rediģē valodnieks A. Kalniņš. Iznākušas 3 burtnīcas.

NUJORKAS MĀKSLINIEKU JUBILEJAS IZSTĀDE

Ņujorkas DV tēlotājas mākslas sekcijas 10 gadu atceres izstādi atklāja 16. maijā. Tajā piedalījās 23 mākslinieki ar 54 darbiem. Seši mākslinieki jau aizgājuši viņsaulē, Janis Gailis, Voldemārs Jansons, Ernests Lauva, Otto Markevics, Oskars Skušķis un Sigurds Vidzirkste, bet viņu darbi vēl papildināja un greznoja vienu no visinteresantākām latviešu izstādēm.

Izstādē vēl piedalījās Anna Annus-Hagen, Alma Balode Austra Balode, Konstantīns Černoks, Lilija Dāboliņa-Tomasa, Elza Druja-Foršu, Anna Graudiņa, Egils Kalme, Rolands Kaņeps, Bruno Klaips, Alfreds Krūkliņš, Aija Meistere, Milija Mežaka, Fridrichs Milts, Ilmārs Rumpēters, Arnolds Treibergs un Andrejs Sebris.

Vairākos darbos bija manāma Milta skolas ietekme. Fridricha Milta skola latviešiem ir tas pats, kas Cooper Union amerikāņiem. Abas izglītības gradus nepieškir, bet palīdz un ievirza censoņus mākslas sliedēs.

Izstādes atklašanas dienā notika arī daiļnieku sanāksme. Mākslinieka L. Linauta vadībā dalībnieki apsprieda mākslinieku problēmas un nākotnes ieceres. Nākošā sanāksme notika 20. jūnijā pl. 13 DV namā Ņujorkā. Pirmajā dienā izstādi apmeklēja 60 viesu. **Egils Kalme**

No apgādiem ar 20 izdevumiem, galvenokārt pirmpublicējumiem, pirmā vietā ir Grāmatu draugs, otrā vietā ar 10, galvenokārt pārspiedumiem, nelielā metienā — Gauja. Tālākās vietās ir LELBA apgāds, ALA apgāds, Vaidava, LNF, trīs piemiņas fondi, 17 apgādi ar 1 grāmatu katrs, 14 autori izdevuši paši, dažādas rīcības komitejas un organizācijas. Latviešu autoru grāmatas publicējuši arī 6 cittautu apgādi. Pa valstīm: ASV ar 93 izdevumiem (no 136) ieņem neapšaubāmi 1. vietu. Zviedrijā izdotas 14 grāmatas, Kanadā — 13, Vācijā 9, Austrālijā 6 un Anglijā viena.

Nobeidzot der piezīmēt, ka ar 1981. gadu atkal sāk iznākt literārais žurnāls Ceļa Zīmes. Nupat iznākusi 61. burtnīca. **„AL"**

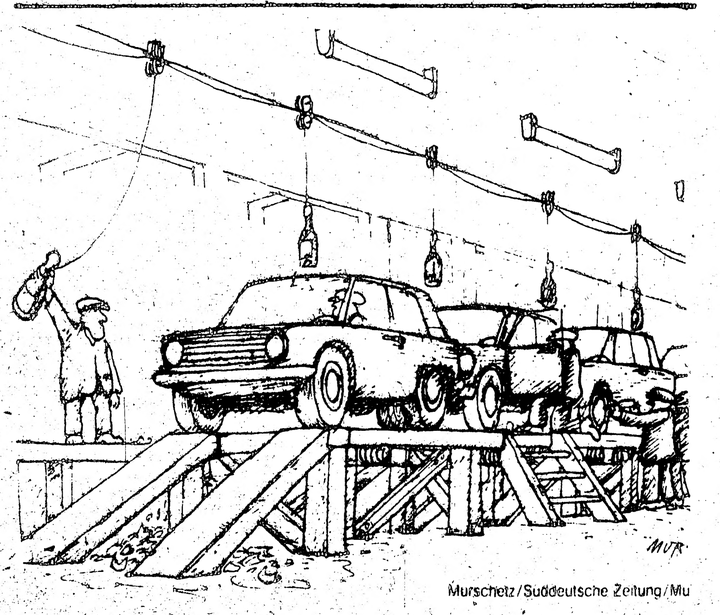

Murschetz/Süddeutsche Zeitung/Mu

LATVIEŠU NACIONĀLĀ APVIENĪBA KANADĀ AICINA VISUS TAUTIEŠUS PIEDALĪTIES 14. JŪNIJA PIEMIŅAS SARĪKOJUMOS.

Uz pareizā . . .

(Turpinājums no 2. lp.)

Mēs cīnāmies pret melniem talāriem, mūsu baznīcas vairs nav spējīgas audzināt jaunatni, sākam aizmirst kristīgās ticības pamatmācību. Mēs pat gribam aizmirst savu pagātni, lai vairāk piesaistītu jaunatni. DV organizācija pārāk daudz un bieži skatoties pagātnē, galvenais neesot saglabāt to, bet veidot to, kas būs, jo ar vecā atcerēšanos jaunos nevarot iesildīt. Tas viss izklausās varen jauki, ja ar to būtu panākts tas, ko mēs vēlamies. Lai man piedod tie, kas tā var domāt, bet es tam nevaru piekrist. No kā tad mēs baidāmies, paši no sevis? Ir veca patiesība, ka bez pagātnes nevar būt nākotnes.

Mūsu pagātne nav tik nevērtīga, lai to piemirstu. Mēs varam būt lepni ar savu pagātni un vēsturi, tā ir viena no vecākajām pasaulē, arī valodas ziņā. Dažām pat lielām tautām un nācijām tādas nav. Ar to es nedomāju, ka jādzīvo tikai pagātnē, bet aizmirstama gan nav. Un ja nu tā ir gadu simteņiem visādiem spaidiem un varmācībām spējusi pastāvēt, kālab tagad tik vienkārši uzskatīt par mazsvarīgu?

Tautai, kuŗai nav pagātnes un varoņu, nevar būt nākotnes, nedz tā var pastāvēt. Mums varoņi bijuši visos laikos, nav jāmeklē, kā tas notika nesen šinī zemē ar Irānas gūstekņiem. Es arī negribu ticēt, ka mūsu jaunatnei neinteresē mūsu pagātne. Taisni otrādi, mūsu jaunatne ir stipra un cerību pilna, to pierādīja viņu darbi Madridē. Arī dzimtenē jaunatne ir ļoti stipra un nacionāla. Nemācīsim jaunatnei to, kas nav, to, kas mums nav vajadzīgs. Nemēģināsim jauniešiem iestāstīt, ka kultūras sakari nav ļauni vai ka sociāldemokrati ir tas pats kas DV vai arī nacionāli noskaņoti. Jo sevišķi nevērsīsim jaunatni pret mūsu valsts pēdējiem labākiem gadiem un prezidentu Dr. K. Ulmani. Ja mēs nevaram citādi aktīvi cīnīties pret Latvijas okupantiem, tad vismaz neatbalstīsim mūsu pretiniekus. Mums ir tik daudz cīnītāju, kas brīvībā izkļuvuši, un visi kā viens atzīst, ka kultūras sakari ir domāti mūsu trimdas latviešu un organizāciju šķelšanai.

Daugavas vanagi, sasauksimies!

Aleksandrs Zaube

Uzmanības degpunktā . . .

(Nobeigums no 1. lp.)

ienīstā augstā poļu priestera bērēs. Maršals Kuļikovs poļu komūnistu partijas vadonim Kaniam atgādināja, ka ,,miera un sociālisma saglābšanai viņš varot droši paļauties uz Pad. savienības un citu brāļīgo sociālistisko republiku palīdzību.''

Pāvestu kardināļa Višinska bērēs pārstāvēja viņa labā roka — kardinālis Kasēroni, kam pievienojās baznīcas un laicīgo varu delegācijas gandrīz no visām pasaules brīvajām valstīm. Dziļi satriekts par sava labākā padomdevēja nāvi, protams, bija tautā tagad tik populārais brīvo arodbiedrību vadonis Valesa. Par gandrīz neticamu jāuzskata poļu kompartijas oficiālā līdzdalība kardināļa izvadīšanā, pie tam poļu komūnisti Višinski tagad dēvē par ,,dārgu patriotu''. Arī pāvesta pārstāvim Kania žēlojies, ko gan viņš tagad iesākšot bez kardināļa Višinska.

Maršala Kuļikova Varšavas apmeklējuma laikā daudzās Polijas pilsētās studenti iespaidīgās demonstrācijās prasīja atbrīvot visus politiskos ieslodzītos. Tanī pašā laikā Maskavas prese vēl vienmēr uzbrūk Solidāritātes arodbiedrībām. Jaunākais Kremļa apgalvojums ir tas, ka Valesa esot tikai zināmu naidīgu elementu izbīdīts ķipars. Valesu patiesībā diriģējot rūdīti žīdu trockisti, revīzionisti un maoistu ģenerālštābs, kuŗu kopīgais mērķis esot restaurēt Polijā kapitālistisko strādnieku izmantošanas režīmu. Vairāki Solidāritātes vadošie aktīvisti patiesi ir žīdu izcelsmes, bet lielu pārvērtību periodos žīdi taču nekad nav stāvējuši malā.

Vai Brežņevs būtu aizmirsis žīdu nozīmi Oktobŗa revolūcijā? Tuvojoties 14. jūnijam, atcerēsimies arī to, ka brīvās Latvijas laikā izlutinātā minoritāte atplestām rokām Rīgā sagaidīja sarkano tanku ieripošanu. Kad pienāca liktenīgā 14. jūnija nakts, čeka bija aizmirsusi sarkanās neļķes un rozes un aizvesto vidū bija daudzi nelaimīgi žīdu izcelsmes Latvijas pilsoņi.

Pasaules uzmanības centrā vēl joprojām ir Izraēlas un Sirijas konfrontācija. Rēgena īpašam sūtnim nepateicīgajā misijā jāpatur acīs turpmākās jaunās kneseta vēlēšanas Izraēlā. Menachima Begina un opozicijas līdera Šimona Pereza izredzes šajās vēlēšanās ir ļoti vienādas. Vairāki iespaidīgi žīdu laikraksti uzbrūk Beginam, kas konfrontāciju ar Siriju demagoģiski izmantojot savas partijas uzvaras izredžu pacelšanai. Begins patiešām brīžiem šauj pāri strīpai, un viņa deklarācijas attiecībā uz Libiju, Siriju, tāpat kā arī palestīniešu jautājumā un Jeruzalemes nedalāmībā, Rēgena īpašā emisāra Habiba misiju vēl vairāk sarežģī. Un tā balsis par iekšpolitiskās retorikas apklusināšanu Sirijas-Lebanonas-Izraēlas sarežģītās konfrontācijas ēnā kļūst arvien skaļākas.

Varbūt ka tikšanās ar Ēģiptes prezidentu Sadatu Beginam atvēsinās galvu, jo tālredzīgais ēģiptiešu valstsvīrs saredz briesmas, kas radušās pēc Jordānas karaļa Huseina Maskavas apmeklējuma. Begins, pārvērtējot savus spēkus, var viegli vidējo austrumu sarežģītā militārā un politiskā pokera spēlē pielaist pie galda bīstamo ekspansijas azarta apsēsto Kremļa roku.

Amerikāņu ārlietu ministra Heiga centieni Saudi Arabijā, Irakā un Sirijas novirzīšanā no Kremļa iespaida sāk veidot pirmos pozitīvos panākumus. Pat Irānā pēdējās dienās atskanējušas balsis par kaŗa cirvja aprakšanu ar Vašingtonu. Ja tas tā, tad vidējo austrumu tālredzīgākie politiķi pareizi novērtējuši reālās briesmas, kas vidējiem austrumiem draud no Kremļa ekspansijas politikas.

Vidējo austrumu ellai pagaidām ir izšķirīga nozīme ne vien saimnieciskā, bet arī militārā lielvaru konfrontācijā. Rēgens savas jaunās ārpolitikas ietvaros amerikāņu sabiedrotiem pamatoti norādījis, ka vidējos austrumos var izšķirties ne tikai tālākās Vašingtonas un Maskavas attieksmes, bet arī Vecā kontinenta saimnieciskās un politiskās nākotnes liktenis.

Atzīmēsim aizvadītās nedēļas zīmīgu prezidenta Rēgena konstatējumu. Slavenās amerikāņu militārās akadēmijas West Point kadetu izlaiduma aktā prezidents cita starpā norādīja: ,,Jūsu pienākums būs aizstāvēt mūsu valsts vitālās intereses. Es nešaubos par jūsu pienākuma apziņu un lojālitāti. Jūs varat būt patiesi laimīgi, jo tieši šajās dienās amerikāņu tauta pēc daudziem šaubu un apmulsuma gadiem atkal saskata savu vēsturisko sūtību stāvēt sardzē par taisnības un brīvības principiem. Šī tautas atmošanās un apņemšanās ir pats svarīgākais. Tas mums visā pilnībā ir jānovērtē pašiem, un to jau tagad kā pašu svarīgāko faktoru ņem vērā mūsu ienaidnieku nometnēs.''

Aleksandrs Ķegumnieks

Latviešu kreditsabiedrības gada sapulce

Kreditsabiedrības biedri!

Laipni lūdzam Jūs ierasties Latviešu Kreditsabiedrības gada sapulcē 1981. gada 13. jūnijā, pl. 9:30 no rīta Latviešu namā, College ielā 491, Toronto.

DARBA KĀRTĪBA

1. Ieradušos biedru reģistrēšana
2. Iepriekšējās gada sapulces protokola nolasīšana un pieņemšana
3. Valdes ziņojums
4. Pārvaldnieka ziņojums
5. Aizdevumu komisijas ziņojums
6. Revīzijas komisijas un zvērināto revidentu ziņojumi
7. Pagājušā gada darbība
8. Kandidātu nominācija pārvēlamām amatpersonām un amatpersonu vēlēšanas
9. Turpmākā darbība
- *10. Statūtu grozīšana
11. Sapulces slēgšana

***10. STATŪTU GROZĪŠANA**

Toronto latviešu kreditsabiedrības valde ierosina sekojošo statūtu maiņu:

Aizdevumi — Latviešu kreditsabiedrības statūtu 10.06 un 10.07 paragrafus mainīt sekojoši:

10.06 Papildus 10.05 paragrafā minētai aizdevumu summai aizdevumus var piešķirt fiziskām personām nodrošinātus ar hipotēkām uz nekustamiem īpašumiem un saskaņā ar kreditsabiedrību akta 83. nodaļu līdz $150,000.

10.07 Nepārkāpjot 10.05 un 10.06 paragrafus, kopējā aizdevuma summa fiziskām personām nevar pārsniegt $200,000 jeb 5% no kreditsabiedrības kapitāla un noguldījumiem, ņemot mazāko summu no iepriekšminētās.

P.S. — ***Lūdzam ņemt līdz biedru grāmatiņas un uzrādīt tās reģistrējoties. — Kreditsabiedrības biroji sestdien, 13. jūnijā, būs slēgti.***

Valdes uzdevumā —
G. I. TANNIS, ***sekretārs***

Kanadas komiteja cilvēku tiesībām Latvijā rīko demonstrāciju Queen's Parkā 14. jūnijā, pl. 15.

Demonstrantus uzrunās Dr. Linards Lukss un Ontario parlamenta deputāts Jurijs Šimko.
Pl. 14 automašīnu karavāna no Latviešu nama uz Queen's Park.

Visi laipni lūgti piedalīties.